

Ліягона

**Храм:
змінює серця і
домівки, сс. 24, 28**

**Місія, друзі, сім'я: три спогади
про Різдво, сс. 40, 43, 44**

**Чотири подарунки, які не треба
загортати, с. 54**

Значення Різдвяної зірки, с. 66

© УОЛТЕР РЕЙН, КОПЛЮВАННЯ ЗАБОРОНЕНО

Радість велика, художник Уолтер Рейн

*“А в тій стороні були пастухи, які пильнували на полі, і нічної пори вартували отару свою.
Аж ось Ангол Господній з’явивсь коло них. ...*

*Та Ангол промовив до них: “Не лякайтесь, бо я ось благовіщу вам радість велику, що станеться
людям усім.*

Бо сьогодні в Давидовім місті народився для вас Спаситель, Який є Христос Господь” (Лука 2:8–11).

Ліягона, грудень 2012

ПОСЛАННЯ

- 4** Послання Першого Президентства: По-новому відчуті дух Різдва
Президент Томас С. Монсон
- 7** Послання візитного вчителювання: Візитне вчителювання, робота зі спасіння

НА ОБКЛАДИНЦІ

Перша сторінка обкладинки: Фотографія храму в Месі, шт. Аризона, Кендас Рід. Четверта сторінка обкладинки: Фотографія Оклендського Каліфорнійського храму, Біллі Лінн Аллен, і фотографії Сіднейського Австралійського храму та вогників, Колін Лігертвуд.

СТАТТІ

- 10** Традиція світла і свідчення
Старійшина Л. Том Перрі
Серцевиною євангелії Ісуса Христа є окремі люди, сім'ї і домівки, на підтримання яких і спрямована діяльність Церкви
- 16** Подолання випробувань
Старійшина Девід С. Бакстер
Ми можемо долати випробування і з Господньою допомогою виходити з темряви.
- 20** Пророки святкують Різдво
Лора Ф. Уїлліс
Історії про пророків-святих останніх днів є взірцем духу Різдва.
- 24** Священні зміни
Аарон Л. Вест
Один пагорб було змінено. Одну сім'ю було змінено.

32 Безпека і мир у дотриманні заповідей

Єпископ Гарі Е. Стівенсон
Формула, що міститься в євангелії Ісуса Христа відкриває шлях до щастя.

РУБРИКИ

- 8** У що ми віримо: Євангелія Ісуса Христа була відновлена через пророка Джозефа Сміта.
- 31** Служіння в Церкві: Відчувати Його любов завдяки служінню
Мішель Васден
- 36** Голоси святих останніх днів
- 74** Церковні новини
- 79** Ідеї для домашнього сімейного вечора
- 80** До нових зустрічей: Сонячний промінь, зв'язки з громадськістю та радість від євангелії
Старійшина Квентін Л. Кук

40

**40 Вони свідчили нам:
Різдво в тобі**

Старійшина Джеффри Р. Холланд

**43 Різдвяні прикраси,
друзі подібні до Христа**

Мері Н. Кук
*Різдво 1984 року стало
поворотною подією у
моєму житті.*

44 Різдвяна хусточка

Скотт М. Моой
*Чому мама кожного року
дарувала хусточку моїй
сестрі?*

*Чи зможете ви
в цьому номері
знайти заховану
Ліягону? Підказка:
різдвяна прикраса.*

54

28 Зосередитися на вічній сім'ї

Мінді Рей Фрідмен
*Як приклад двох підлітків
допоміг їхнім батькам.*

46 Запитання і відповіді

*Як я можу відповісти на
запитання моїх друзів про
храм, якщо і сам знаю не
дуже багато?*

48 Як давати дари Христу

Президент Генрі Б. Айрінг
*Ми можемо подарувати
Спасителю три дари, щоб
принести Йому радість.*

**49 Плакат: Вклонімося
в пошані Господу**

**50 Заради зміцнення молоді:
Як щодо побачення?**

Ларрі М. Гібсон

52 Завдяки сім'ям

Хікарі Лофтус
*Ено, Ерін і Адіна розповіда-
ють про те, чому їхні сім'ї
є важливими для них.*

**54 Подарунки, які не можна
загорнути**

Еліс Александрія Голмс
*Ось чотири ідеї створення
незабутніх подарунків.
Їх не треба загортати.*

**56 Рядок за рядком:
1 Коринтянам 15:20–22**

**57 На місіонерській ниві:
Нагодувати голодних**

Даллін С. Уїлкокк

**58 Зростати разом у
чині дякона**

*Ці два дякони є різними,
але принаймні щось одне
спільне вони мають.*

60

**59 Особливий свідок:
Як я можу бути свідком
Ісуса Христа?**

Старійшина Д. Тодд
Крістофферсон

60 Мій дар Ісусу

Рейчел Лінн Бауер
*Як я можу показати свою
любов до Ісуса? Я знайшла
відповідь вдома.*

62 Наша сторінка

63 Чудова ідея

64 Світло для світу

Кімберлі Рейд
*Як усі люди, дивлячись на
вертеп, можуть відчувати
радість, якщо Ісус не зміг
зробити так, щоб погані
події припинилися?*

**66 Початкове товариство
вдома: Ісус Христос є
Синоном Божим**

**68 Відповідь на різдвяну
молитву**

Пеггі Шонкен
*В сім'ї Пеггі не було їжі
на Різдво.*

70 Для молодших дітей

**81 Фігурки персонажів
з Книги Мормона**

Перше Президентство: Томас С. Монсон,
Генрі Б. Айрінг, Дітер Ф. Ухторф

Кворум Дванадцятьох Апостолів: Бойд К. Пекер,
Л. Том Перрі, Рассел М. Нельсон, Даллін Х. Оукс,
М. Рассел Баллард, Річард Г. Скотт, Роберт Д. Хейлз,
Джеффри Р. Холланд, Девід А. Беднар, Квентін Л. Кук,
Д. Тодд Крістофферсон, Ніл Л. Андерсен

Редактор: Крейг А. Кардон

Консультанти: Шейн М. Боуен, Бредлі Д. Фостер,
Крістоффель Голден молодший, Ентоні Д. Перкінс

Головний директор: Девід Т. Ворнер

Директор з питань підтримки

сім'ї і членів Церкви: Вінсент А. Вон

Директор церковних журналів: Аллан Р. Лойборг

Бізнес-менеджер: Гарф Кеннон

Головний редактор: Р. Вел Джонсон

Помічник головного редактора: Ларен Портер Гонт

Помічник з видання: Мелісса Зентено

Редколегія: Сюзен Берретт, Раян Карр, Девід Діксон,
Девід А. Едвардс, Метью Д. Фліттон, Мінді Рей Фрідман,
Хікарі Лофтус, Ліа Мак-Клананган, Майкл Р. Морріс,
Річард М. Ромні, Пол Ванденберге, Джулія Вудбері

Головний директор художнього відділу:

Дж. Скотт Кнудсен

Керівник художнього відділу: Тедд Р. Петерсон

Дизайнери: Дженетт Ендрюс, Фей П. Ендрюс, С. Кімбол
Ботт, Томас Чайлд, Керрі Лінн С. Геррін, Коллін Хінклі,
Ерік П. Джонсен, Скотт М. Муй, Бред Тер

Координатор з прав власності: Колліт Бебекер Он

Керівник видавництва: Джейн Енн Пітерс

Склад видавництва: Конні Боуторп Брідж, Говард
Дж. Браун, Джулі Бурдетт, Брайан В. Джиджі, Кетлін
Говард, Деніс Кірбі, Джинні Дж. Нільсон, Ту Пілчер,
Гейл Тейт Рафферті

Підготовка до друку: Джефф Л. Мартін

Відповідальний за друку: Крейг К. Седжвік

Відповідальний за розповсюдження: Еван Ларсен

За інформацією щодо передплати і цін поза межами
Сполучених Штатів і Канади зайдіть на сайт www.lds.org
або звертайтеся до місцевого розподільного центру
Церкви або керівника приходу чи філії.

Рукописи і запитання надсилайте он-лайн на сайті
liahona.lds.org; **поштою до LiAHONA, Rm. 0020, 50 E.**
North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0020,
USA; або електронною поштою на адресу:
liahona@ldschurch.org.

Ліягона (слово з Книги Мормона, що означає "компас"
або "дороговказ") друкується: албанською, англійською,
біслама, болгарською, вірменською, в'єтнамською,
голландською, грецькою, датською, естонською,
індонезійською, ісландською, іспанською, італійською,
камбоджійською, китайською, кірибаті, корейською,
китайською (спрощеною), литовською, литовською,
мальгаською, маршалійською, монгольською,
німецькою, норвезькою, польською, португальською,
російською, румунською, самоанською, себуано,
словенською, тагальською, тайтянською, тайською,
тонганською, угорською, українською, урду, фіджійською,
фінською, французькою, хорватською, чеською,
шведською та японською мовами. (Періодичність
видання різна в залежності від мови).

© 2012 by Intellectual Reserve, Inc. Усі права застережено.
Printed in the United States of America.

Текст та ілюстрації з *Ліягони* можна копіювати для
разового некомерційного церковного або домашнього
використання. Ілюстративні матеріали не можна
копіювати, якщо інше не зазначено у відповідному
місці біля ілюстрації. Із запитаннями щодо авторських
прав звертайтеся до Офісу інтелектуальної власності
за адресою: Intellectual Property Office, 50 E. North
Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; електронна
адреса: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:
December 2012 Vol. 15 No. 12. LIAHONA (USPS 311-480)
Ukrainian, (ISSN 1096-5173) is published monthly by The
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North
Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price
is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes.
Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days'
notice required for change of address. Include address
label from a recent issue; old and new address *must* be
included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake
Distribution Center at address below. Subscription help
line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard,
American Express) may be taken by phone. (Canada Poste
Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

Більш докладно в режимі ОН-лайн Liahona.Lds.org

ДЛЯ ДОРОСЛИХ

Отримавши задоволення від прочитання статті "Пророки святкують Різдво" (с. 20), ви можете зайти на christmas.lds.org, щоб переглянути сюжет з життя Президента Джорджа Альберта Сміта "Пальто: історія про милосердя".

ДЛЯ МОЛОДІ

Кевін і Жаклін (див. с. 28) є братом і сестрою з Сальвадору, які мали благословення взяти участь у святковому концерті перед освяченням храму в Сан-Сальвадорі, Сальвадор. Щоб переглянути відео про їхню участь у концерті, яка вплинула на життя, зайдіть на сайт lds.org/go/template12.

На с. 50 брат Гібсон, з генерального президентства Товариства молодих чоловіків, відповідає на запитання про побачення. Ви можете дізнатися більше про побачення з брошури *Заради зміцнення молоді на сайті* youth.lds.org.

ВАШОЮ МОВОЮ

Ліягона та інші церковні матеріали доступні багатьма мовами на сайті languages.lds.org.

ТЕМАТИЧНИЙ ПОКАЖЧИК

Номери сторінок відповідають першій сторінці статті.

Ааронове священство, 58

Активізація, 28

Благословення, 16, 32

Вдячність, 16, 54

Відновлення, 8

Візитне вчителювання, 7

Воскресіння, 56, 64

Десятина, 24

Доброта, 4, 36, 37, 44, 48, 60, 68, 70

Єдність, 58

Жертвування, 37

Історія Церкви, 20

Ісус Христос, 37, 49, 56, 59, 64, 66, 73

Книга Мормона, 8

Лихо, 16

Місіонерська робота, 40, 57, 80

Молитва, 68

Навернення, 24, 32

Побачення, 50

Послух, 32, 59

Приклад, 10

Пророки, 8, 20

Різдво, 4, 20, 38, 39, 40, 43, 44, 48, 49, 54, 57, 60, 66, 68

Сім'я, 10, 24, 28, 31, 38, 39, 44, 52, 54, 60

Служіння, 4, 31, 36, 48, 54, 57

Смерть, 39, 64

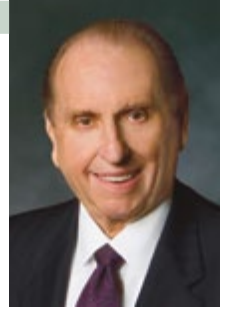
Сміт, Джозеф, 8, 73, 81

Спокута, 38, 39

Традиції, 10

Храми, 24, 28, 46

Щастя, 32

Президент
Томас С. Монсон

ПО-НОВОМУ ВІДЧУТИ ДУХ РІЗДВА

Багато років тому, коли я був молодим старійшиною, разом з іншими мене запросили до лікарні в Солт-Лейк-Сіті, щоб надати благословення хворим дітям. Коли ми увійшли, то помітили Різдвяну ялинку, що сяяла яскравими привітними вогниками, а під її розлогими гілками лежали акуратно загорнуті подарунки. Потім ми пішли коридорами до маленьких хлопчиків і дівчаток. У деякого з них на руці або на носі був гіпс, інші мали захворювання, які важче піддавалися лікуванню, але всі діти вітали нас усмішкою.

Один важко хворий маленький хлопчик звернувся до мене: “Як вас звати?”

Я сказав йому своє ім'я, і він запитав: “Ви дасте мені благословення?”

Я надав благословення і коли ми вже збиралися йти, хлопчик промовив: “Щиро дякую”.

Ми зробили кілька кроків, і він знову погукав: “О, брате Монсон, щасливого Різдва!” А потім на його обличчі з'явилася широка усмішка.

Той хлопчик відчував дух Різдва. Я сподіваюся, що кожен з нас матиме у серці та в житті Дух Різдва і не лише в цю особливу пору, але й упродовж року.

Коли ми відчуваємо дух Різдва, то пам'ятаємо Його, чие народження святкується о цій порі року: “Бо сьогодні в Давидовім місті народився для вас Спаситель, Який є Христос Господь” (Лука 2:11).

У наш час дарування подарунків відіграє важливу роль у святкуванні Різдва. Я думаю, що було б корисно запитати себе: “А які подарунки о цій чудовій порі року Господь очікує від мене для Нього або для інших?”

Можу припустити, що наш Небесний Батько хотів би, аби кожен з нас запропонував Йому і Його Синові дар послуху. Я також відчуваю, що Він би попросив нас вділити частину себе, щоб ми не були егоїстичними, чи жадібними, чи сварливими, про що говорить Його дорогий Син у Книзі Мормона:

“Бо істинно, істинно Я кажу вам, той, в кому є дух суперечок, не від Мене, але від диявола, який... підбурює серця людей сперечатися із злістю, один з другим.

Ось, це не Моє вчення—підбурювати серця людей на злість один проти одного; але Моє вчення у тому, щоб з цим було покінчено” (3 Нефій 11:29–30).

У цьому чудесному розподілі повноти часів наші можливості любити і вдіяти є насправді безмежними, але в той же час дуже скороминущими. Сьогодні є серця, щоб їх втішати, добрі слова, щоб їх промовляти, діла, щоб їх вершити, і душі, щоб їх спасати.

Один автор, який мав особливе відчуття духу Різдва, написав:

Я—Дух Різдва.

Я приходжу в бідний дім, і на блідих личках дітей

*від подиву широко відкриваються
очі.*

*Від моєї присутності рука скнари
розтискається, і в його душі з'яв-
ляється промінь світла.*

*Я допомагаю літнім згадати моло-
дість, і вони починаються смія-
тися, як колись давно.*

*Я зберігаю романтику дитинства
і посилаю чарівні сни.*

*Я викликаю бажання у небайдужих
піднятися темними сходами
з наповненими кошиками, щоб
здивувати інших добротою
світу.*

*Я допомагаю гульвісам на мить
зупинитися у нестямному марно-
тратстві й виявити краплинку
любви тим, хто так на неї чекає,
викликавши цим сльози радості—
сльози, що зітруть з обличчя
глибокі зморшки суму.*

*Я входжу у темні в'язничні камери,
нагадуючи наляканим чоловікам,
що могло б бути, і спрямовуючи
їх до світлих днів, що чекають
попереду.*

*Я тихенько приходжу у тиху білу
лікарняну палату, і вуста, яким не
вистачає сил промовляти, лише
тремтять, виявляючи мовчазну
промовисту вдячність.*

*Є тисяча способів, щоб допомогти
стомленому світові поглянути в
обличчя Богові й на коротку мить
забути все те, що є незначним
і жалюгідним.*

Я—дух Різдва¹.

Тож давайте ж по-новому відчуємо дух
Різдва—який є духом Христа. ■

ПОСИЛАННЯ

1. E. C. Baird, "Christmas Spirit," in James S. Hewitt,
ed., *Illustrations Unlimited* (1988), 81

ЯК НАВЧАТИ З ЦЬОГО ПОСЛАННЯ

Коли ви будете ділитися
посланням Президента
Монсона з сім'єю, ви мо-
жете звернути особливу
увагу на його питання
щодо того, яких дарів о
цій порі Господь очікує
від нас для Себе або для
інших. Заохочуйте сім'ю
записувати думки та ідеї
(або молодші діти можуть
намалювати малюнок)
стосовно того, як "по-
новому відчу[ти] дух
Різдва—який є Духом
Христа"

Ідеальний Святвечір

Джері С. Джейкобс

Коли я був дитиною, однією з найкращих подій кожного року був Святвечір. Ми з сім'єю робили піцу, гуляли, наспівуючи колядки, а потім збиралися на святкування Різдва. Ми співали гімни в чотири голоси, ледве втримуючи свої партії, і гучно грали колядки на музичних інструментах, які тільки були в нашому домі. На завершення тато завжди ділився духовною думкою про Різдво, в кінці якої ми всі плакали від радості. Святвечір був найщасливішим часом у житті.

Коли я трохи підріс, моя мама почала доглядати за нашою маленькою сусідкою Келлі. Кожного дня Келлі приходила в наш дім після школи, поки її мама Петті працювала. Келлі скрізь ходила за мною, як цуценя—її постійно було чути й вона постійно щось хотіла. Я завжди з полегшенням зітхав, коли Петті забирала свою дочку та

йшла додому, залишаючи нашу сім'ю у спокої.

Якось у грудні я був нажаханий, коли мама запросила Петті й Келлі святкувати разом з нами Святвечір. *Мій* Святвечір. Мама усміхнулася і запевнила мене: "Усе буде, як і раніше". Але я знав краще. Вони з'їдять усю нашу піцу. Келлі буде глузувати з нашого співу. Я був готовий до найгіршого Святвечора у своєму житті.

Коли настав вечір, до нас прийшли Петті та Келлі, і ми увесь час розмовляли, сміялися і співали. Моя мама була права. Усе було ідеально. Опівночі вони подякували й неохоче пішли додому. Я ліг спати з радісним серцем. Я зрозумів, що Різдвяні дари, які мають справжню цінність, не втрачають її, коли ними діляться. Натомість, вони стають ще приємнішими і примножуються, коли ми їх даруємо.

ДІТЯМ

П'ять Різдвяних дарів

Президент Монсон сказав, що ми можемо думати про те, які дари Господь очікує від нас для Себе та для інших.

Обведіть п'ятьох дітей на малюнку, які служать іншим. Яким чином їхні вчинки є подарунком для Ісуса?

З молитвою вивчіть поданий матеріал і, якщо це доречно, обговоріть його з сестрами, яких ви відвідуєте. Звертайтеся до запитань, які допоможуть вам зміцнити ваших сестер і перетворити Товариство допомоги на активну частину свого власного життя.

Візитне вчителювання, робота зі спасіння

Візитне вчителювання дає жінкам можливість наглядати, зміцнювати і навчати одна одну. Це дійсно є роботою зі спасіння. За допомогою візитного вчителювання сестри служать від імені Спасителя і допомагають жінкам підготуватися до благословень вічного життя.

“Ми повинні “застерігати, роз’яснювати, напучувати, і вчити, і запрошувати [інших] прийти до Христа” (УЗ 20:59), як сказав Господь у цьому одкровенні”, —сказав Президент Спенсер В. Кімбол (1895–1985). Далі він каже: “Ваше свідчення—це надзвичайна сила”¹.

Коли ми, візитні вчительки, поглиблюємо своє знання євангельських істин, наше свідчення зміцнюється і підтримує сестер, які готуються до хрищення і конфірмації. Ми допомагаємо новим членам церкви міцно вкоренитися у євангелії. Наші візити і любов допомагають “повернути тих, хто збився з путі, [та] зігріти серця тих, хто охолов до євангелії”². І ми заохочуємо сестер прийти до Христа шляхом відвідування храму.

“Ваше завдання—спасати душі,—сказав Президент Кімбол візитним учителькам,—і хто може сказати, скільки чудових активних людей в Церкві є активними завдяки тому,

що ви були в їхніх домівках і відкрили для них нову перспективу, нове бачення. Ви відсунули завісу. Ви розширили їхній горизонт. ...

Як бачите, ви спасаєте не лише цих сестер, але, ймовірно, і їхніх чоловіків, і сім’ї”³.

З Писань

Учення і Завіти 20:59; 84:106; 138:56

Що я можу зробити?

1. Як Товариство допомоги готує мене до благословень вічного життя?
2. Що я можу зробити, щоб збільшити віру тих, про кого я піклуюся?

Віра, сім’я,
допомога

З нашої історії

Коли пророк Джозеф Сміт організував Товариство допомоги, то сказав жінкам, що вони мають не тільки піклуватися про бідних, а й рятувати душі. Він також навчав, що жінки у Церкві відіграють важливу роль у плані спасіння Небесного Батька⁴. Керуючись принципами, викладеними Пророком Джозефом Смітом, ми, сестри Товариства допомоги, можемо працювати разом, щоб готувати жінок і їхні сім’ї до найвеличніших Божих благословень.

“Маймо ж співчуття одне до одного,—сказав Президент Бригам Янг (1807–1877),—і нехай сильні з ніжністю піклуються про слабких, поки ті не зміцніють, і нехай зрячі ведуть сліпих, поки ті не будуть бачити шлях самостійно”⁵.

ПОСИЛАННЯ

1. Спенсер В. Кімбол, у *Дочки в Моєму царстві: історія і спадок Товариства допомоги* (2011), с. 127.
2. Елайза Р. Сноу, у *Дочки в Моєму царстві*, с. 91.
3. Спенсер В. Кімбол, у *Дочки в Моєму царстві*, с. 130.
4. Див. Джозеф Сміт, у *Дочки в Моєму царстві*, сс. 185–186.
5. Бригам Янг, у *Дочки в Моєму царстві*, с. 117.

ЄВАНГЕЛІЯ ІСУСА
ХРИСТА БУЛА
ВІДНОВЛЕНА
ЧЕРЕЗ

ПРОРОКА ДЖОЗЕФА СМІТА

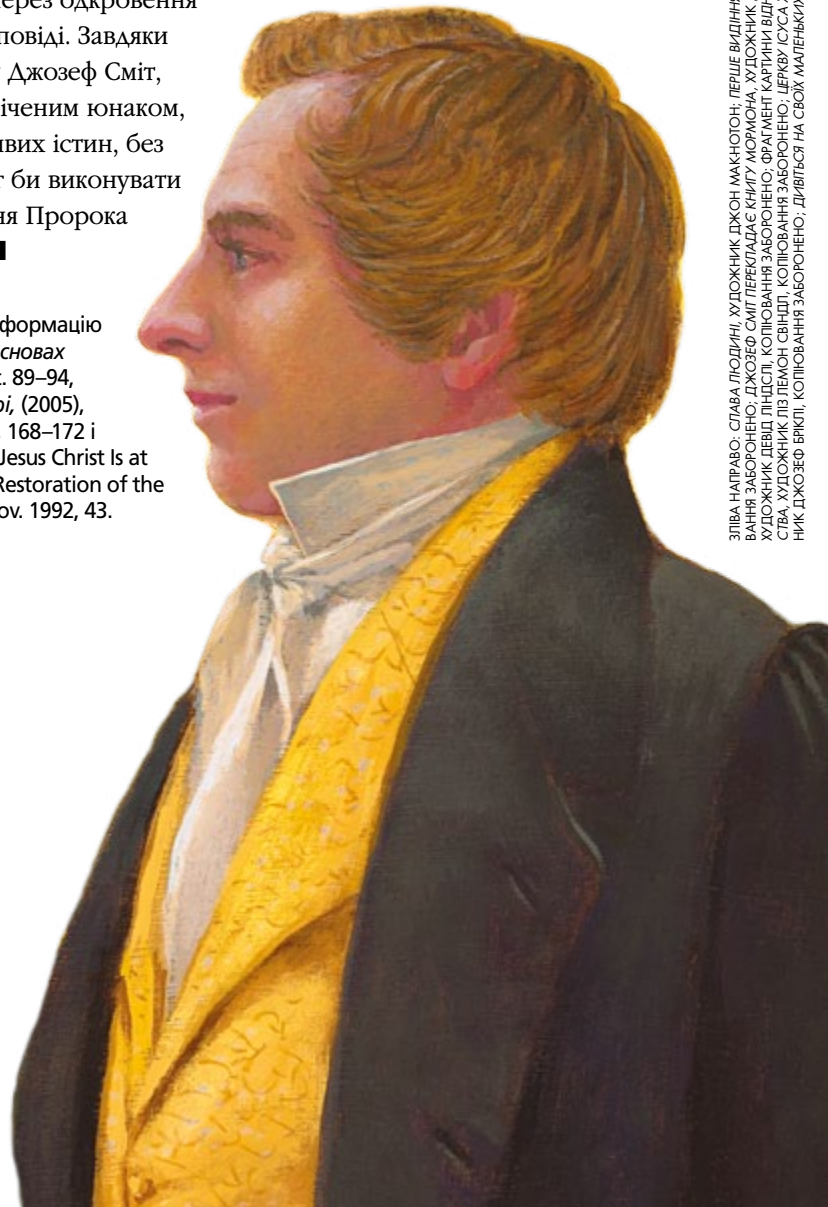
Після Розп'яття Спасителя і смерті Його апостолів люди змінили деякі вчення і обряди євангелії. І хоча багато хороших людей вірили в Ісуса Христа і намагалися зрозуміти Його євангелію та навчати їй, повноти істини більше не було. Внаслідок цього християни, які залишилися, знаходилися на різних ступенях відступництва. І хоча вони мали багато істин, ніхто не мав повноти Христових учень, обрядів чи священства.

Наш Небесний Батько знав, що станеться ця поступова втрата істини, тож Він зберіг повноту євангелії Ісуса Христа у стародавній книзі Писань, яка прирівнюється до Біблії. На початку 1800-х років небесний посланець на ім'я Мороній скерував Джозефа Сміта до того місця, де ці Священні Писання лежали заховані упродовж століть. Написані на золотих пластинах ці письмена пророків розповідали про справи Бога з давніми мешканцями Американського континенту. Пророк Джозеф Сміт переклав письмена з цих пластин даром і силою Бога. Цей літопис і є Книгою Мормона: Ще одним свідченням про Ісуса Христа.

Процес перекладу Книги Мормона допоміг Джозефу Сміту здобути знання про Божі доктрини. Святий Дух був його вчителем, а Книга Мормона—підручником. Коли у Джозефа Сміта виникали запитання, він звертався в молитві до Бога, і Бог через одкровення давав йому відповіді. Завдяки цьому процесу Джозеф Сміт, який був неосвіченим юнаком, навчався важливих істин, без яких він не зміг би виконувати своє покликання Пророка Відновлення. ■

Більш докладну інформацію можна знайти в *Основах євангелії* (2009), сс. 89–94, 95–101, *Стійкі у вірі*, (2005), сс. 127–131, 23–26, 168–172 і Gary J. Coleman, "Jesus Christ Is at the Center of the Restoration of the Gospel," *Ensign*, Nov. 1992, 43.

Хоча ми віримо, що Джозеф Сміт був пророком Божим, ми поклоняємося нашому Небесному Батьку і Його Синові Ісусу Христу.

ЗЛІВА НАПРАВО: СЛАВА ЛЮДИНІ, ХУДОЖНИК ДЖОН МАКНОТОН; ПЕРШЕ ВИДІННЯ ДЖОЗЕФА СМІТА, ГРЕГ ОЛСЕН, КОЛПО-ВАННЯ ЗАБОРОНЕНО; ДЖОЗЕФ СМІТ ПЕРЕКЛАДАЄ КНИГУ МОРМОНА, ХУДОЖНИК ДЕЛ ПАРСОН © 1996; ПРОРОК ГОСПОДА, ХУДОЖНИК ДЕВІД ЛІДСПІ, КОЛПОВАННЯ ЗАБОРОНЕНО; ФРАГМЕНТ КАРТИНИ ВІДНОВЛЕННЯ МЕЛІСДЕКОВОГО СВІЩЕН-СТВА, ХУДОЖНИК ЛІВ ЛЕМОН СВІДЦІ, КОЛПОВАННЯ ЗАБОРОНЕНО; ЦЕРКВУ ІСУСА ХРИСТА ОРГАНІЗОВАНО, 1830 Р.; ХУДОЖ-НИК ДЖОЗЕФ БІКЛІ, КОЛПОВАННЯ ЗАБОРОНЕНО; ДІВІТЬСЯ НА СВОІХ МАЛЕНЬКИХ, ХУДОЖНИК ДЕВІД ЛІДСПІ © 1983

Пророк Джозеф Сміт свідчить

1. “Я дійсно бачив світло, і у цьому світлі я бачив двох Осіб, і Вони насправді говорили зі мною. І хоч мене ненавиділи і переслідували за те, що я розповідав, що бачив видіння, це була правда; ... я знаю це, і знаю, що Бог це знає, і я не можу та й не смію зрікатися цього”¹.

2. “Силою Божою я переклав Книгу Мормона з ієрогліфів, знання яких вже втрачене світом, і в цій дивовижній справі я був сам—недосвідчений юнак з новим одкровенням, який боровся з мирською мудрістю та невіглаством, накопиченим за вісімнадцять століть”².

4. “Я ... тримаю ключі останнього царства, в якому є розподіл повноти всього, про що говорилося устами всіх святих пророків від початку світу, відповідно до запечатувальної сили Мелхиседекового священства”⁴.
(Див. УЗ 27:12–13).

5. “Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів була організована за прямим одкровенням, як і Церква Бога будь-коли, ... і за волею і благословеннями Бога до цього часу я був знаряддям у Його руках, щоб просувати справу Сіону”⁵.

6. “[Книга Мормона] розповідає нам, як Спаситель явив Себе на цьому континенті [Американському] після Свого воскресіння, що Він приніс сюди євангелію в усій її повноті, ясності, силі й благословенні”⁶.

ПОСИЛАННЯ

1. Джозеф Сміт—Історія 1:25.
2. Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт (2007), с. 62.
3. Учення: Джозеф Сміт, с. 66.
4. Учення: Джозеф Сміт, с. 517.
5. Учення: Джозеф Сміт, с. 196.
6. Учення: Джозеф Сміт, с. 66.

Робіть усе можливе, щоб створити таку атмосферу, в якій ваша сім'я з нетерпінням чекатиме на особливі дати впродовж року, коли традиції об'єднують вас у величний вічний сімейний союз.

ТРАДИЦІЯ СВІТЛА І СВДЧЕННЯ

Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів є дійсно всесвітньою Церквою. Однак важливо усвідомити, що Церква ніколи б не стала такою, якою вона є сьогодні, без народження великої країни—Сполучених Штатів Америки. Господь підготував нову землю, яка приваблювала тих людей з усього світу, які шукали волі та релігійної свободи. Ця нова земля була благословлена сильними лідерами, які відчували відповідальність встановити уряд, що давав би можливість людям поклонятися Богові так, як їм каже їхня совість.

Батьки-засновники Сполучених Штатів були впевнені, що релігійні вірування є фундаментальними для заснування сильного уряду. Однак багато людей у світі забули про основоположну важливість релігійних вірувань у формуванні урядом політики, законів і правил. Наприклад, багато американців не розуміють, що засновники були впевнені: релігія у наш час відіграватиме таке ж велике значення, як і в їхню добу. Засновники не вважали релігію і мораль лише інтелектуальними вправами. Вони невпинно наголошували, що це невід’ємна складова хорошого уряду і щастя для всіх людей.

Таку позицію у своєму “Прощальному зверненні” проголосив перший президент Сполучених Штатів Джордж Вашингтон. Він сказав:

“З усіх настроїв і тенденцій, що ведуть до успіху в політиці, релігія і мораль є незамінними. ... Давайте обережно підходити до припущення, що моральність може підтримуватися без релігії. ... Здоровий глузд і досвід не дають підстав сподіватися, що моральність нації буде зростати, якщо зникнуть релігійні принципи.

Абсолютно вірним є те, що чеснотність, тобто моральність, є необхідною для започаткування народного уряду”¹.

Сполучені Штати є обіцяною землею, про яку було передречено у Книзі Мормона—місцем, де божественний провід скеровував натхненних чоловіків створити умови, необхідні для Відновлення евангелії Ісуса Христа. То було народженням Сполучених Штатів Америки, яке стало початком кінця Великого відступництва, коли

Куди я звертаюся, щоб дізнатися, як скласти резервний план духовної безпеки для своєї сім'ї? Я звертаюся до Церкви—до риштувань, за допомогою яких я буду вічну сім'ю.

земля перебувала в мороці через відсутність пророків і даного через одкровення світла. Не є простим збігом обставин те, що чудовий ранок Першого видіння настав лише через кілька десятиліть після заснування Сполучених Штатів.

Перше видіння дало поштовх потоку даної через одкровення істини. Було відновлено знання про природу Божества. Нові перекладені Писання стали другим свідченням про Ісуса Христа. Відновлення священства знову обдарувало людство силою і повноваженням діяти від імені Бога у виконанні обрядів священства та у повторному заснуванні Церкви Ісуса Христа на землі. Ми маємо благословення бути членами відновленої Церкви.

План духовної безпеки

Одним із благословень відновленої Церкви є сучасні пророки. Президент Гарольд Б. Лі (1899–1973) мав надзвичайно чітке розуміння пріоритетів. Він навчав: “Більшість

того, що ми робимо організаційно [у Церкві]...—є зведенням риштування у наших намаганнях збудувати особистість, і ми не маємо права на помилку, зводячи це риштування для душ”².

Президент Лі не применшував ролі Церкви у спасінні чоловіків, жінок і сімей. Натомість, він з великою силою навчав, що серцевиною евангелії Ісуса Христа є окремі люди, сім'ї та домівки, зміцнення яких і є метою діяльності Церкви³. Отже, Церква є риштуванням, за допомогою якого ми розбудовуємо вічні сім'ї.

Я належу до гілки сімейного дерева родини Вінг. Члени сім'ї Вінг все ще володіють найстарішим будинком, зведеним у Новій Англії, який завжди належав цій сім'ї. Його називають Старий фортечний будинок. У ньому жили Стівен Вінг і його сім'я після того, як вони прибули до Америки десь у 1635 році.

Центральна частина будинку була зведена для захисту. Ширина її стін—60 см. Вони зроблені з тесаних дубових колод, вкопаних у землю, утворюючи таким чином типову для Нової Англії конструкцію гарнізону. У ньому є 2 окремі стіни. Проміжок між стінами був заповнений піщаником, щоб захищати від стріл та пуль. Форт був центром дому. У міру зростання сім'ї дім добудовувався з боків навколо початкового форту. Однак форт і надалі виконував захисну функцію, був гаванню безпеки.

Мабуть, кожен з нас має подумати над зведенням будівель нашої духовної безпеки, де не буде впливу світу. У цих будівлях ми можемо захищати і навчати членів сім'ї того, як протистояти викликам світу, що завжди загрожують основним евангельським цінностям. Я хочу бути оптимістом, тож я продовжую сподіватися на позитивні зміни у світі. Але я також реаліст, тож у

мене є резервний план на той випадок, якщо позитивні зміни не настануть. Мій резервний план духовної безпеки має брати до уваги все—як хороше, так і погане—що доходить до нас з різних джерел. Куди я звертаюся, щоб дізнатися, як скласти такий резервний план духовної безпеки для своєї сім'ї? Я звертаюся до Церкви—до рихтувань, за допомогою яких я будую вічну сім'ю.

Є дві основні причини, які пояснюють мою вдячність за метафору Президента Лі, де Церква порівнюється з рихтуваннями для нашої вічної сім'ї. По-перше, це допомагає мені зрозуміти, чим є Церква. По-друге, і це не менш важливо, я розумію, чим Церква не є.

Роль Церкви як рихтувань найкраще описує вислів пророка Джозефа Сміта, в якому він пояснює свою роль провідника Церкви. Він сказав: "Я навчаю їх правильних принципів, а вони керують собою"⁴. Вічні принципи—це рихтування, яке забезпечує Церква. Ці вічні принципи містяться в ученнях царства Божого і відображені у Його вічному плані щастя. Ми, члени Церкви, зустрічаємося, щоб навчати і навчатися одне від одного принципам праведності і щоб отримати спасительні обряди, аби у процесі побудови вічних сімей рихтування було міцним і стійким.

Візьміть до уваги, що Церква не повинна виконувати роботу батьків. Натомість, вона скеровує роботу батьків. Церква пропонує вічну модель. Як будівельники вічних сімей ми отримуємо запевнення, що, будуючи відповідно до цієї вічної моделі, ми, відповідно до своїх зусиль, досягнемо безпеки і захисту, яких прагнемо для тих, кого любимо найбільше.

Наше завдання полягає в тому, щоб користуватися Цервою як рихтуваннями для побудови сім'ї, яка буде настільки духовно

міцною, як Старий фортечний будинок, чи навіть міцнішою. Як цього досягти?

Важливість традицій

Я впевнений, що сімейні традиції подібні до тесаних дубових колод, вкопаних у землю для будівництва Старого фортечного дому. Вшанування сімейних традицій—свят, днів народжень, недільних традицій, сімейних обідів—та запровадження нових—ось що має стати пріоритетом на все життя. Шануйте їх, записуйте й робіть усе можливе, щоб дотримуватися їх. Дослідження показують, що причина, з якої молоді люди приєднуються до банд, пояснюється традицією і ритуалом належати до чогось більшого, ніж ти сам. Ось цим і має бути сім'я. Робіть усе можливе, щоб створити таку атмосферу, в якій ваша сім'я з нетерпінням чекатиме на особливі дати впродовж року, коли традиції об'єднують вас у величний вічний сімейний союз.

Зрозумійте, що це рішення важко назвати легким чи простим. Так само як Рим не було збудовано за день, так і сімейні традиції миттєво не запроваджуються. Сімейні традиції можуть бути міцною і тривалою основою, але є багато всього, що потрібно на ній побудувати. Мабуть, сімейні традиції діють лише тоді, коли в них бере участь кожен член сім'ї і коли всі докладають зусилля, щоб розвинути їх. Це означає, що членам сім'ї необхідно проводити разом час і вчитися разом працювати. Коли йдеться про сім'ю, то немає такого поняття, як якість часу без певної кількості часу.

Коли ви, наприклад, розглядаєте різні можливості працевлаштування, подумайте, скільки часу ця робота вимагатиме від вас кожного дня. Чи доведеться вам присвячувати роботі 14 годин на день і повертатися додому лише тоді, коли діти вже будуть

Сімейні традиції діють лише тоді, коли в них бере участь кожен член сім'ї і коли всі докладають зусилля, щоб розвинути їх. Це означає, що членам сім'ї необхідно проводити разом час і вчитися разом працювати.

Ми повинні бути сміливими у своїх заявах і свідченні про божественність Ісуса Христа. Ми хочемо, аби інші знали, у що ми віримо: Він є головною постаттю всієї людської історії.

спати? Я не хочу сказати, що вам слід відмовлятися від такої роботи, але якщо ви її виберете, то повинні бути винахідливими в тому, як утримувати зв'язок із сім'єю. Риштування Церкви допоможуть вам не забувати про ваші вічні пріоритети.

Своєю професією я обрав бізнес у сфері роздрібної торгівлі. Наші магазини працювали шість днів на тиждень з 10 ранку до 10 вечора. Мій звичний робочий день тривав щонайменше 10 годин, а іноді від 12 до 15. Мені доводилося ретельно планувати, щоб проводити час з дітьми, і я переконаний, що, дивлячись на Церкву, як на риштування, я не забував про свої вічні пріоритети.

Наприклад, я залучав усіх своїх дітей підробляти в наших магазинах. Моя найстарша

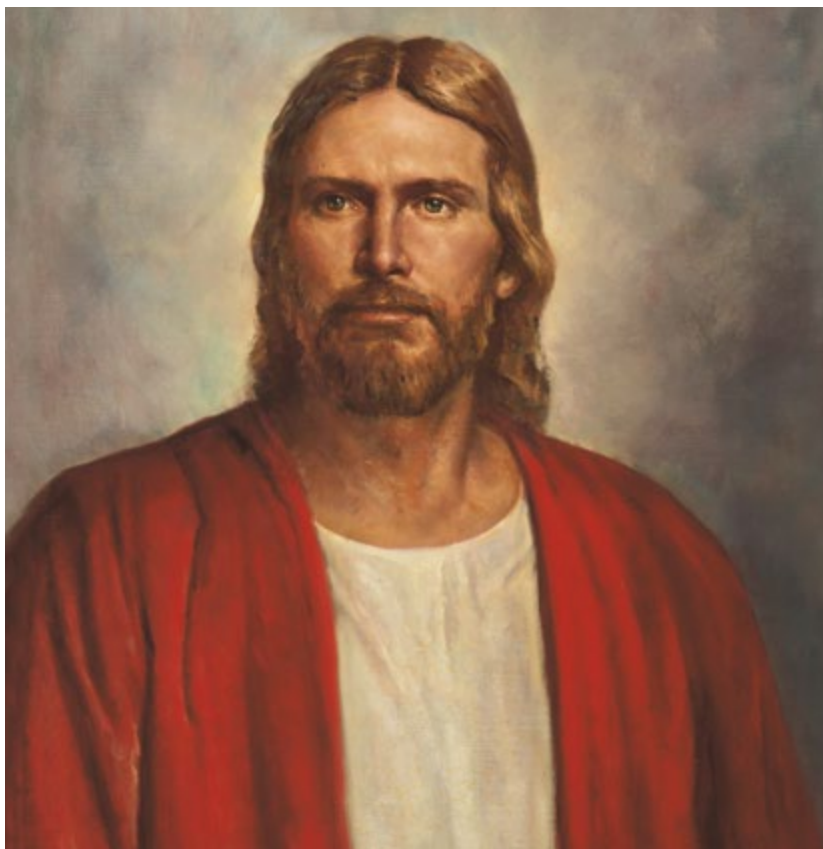
дочка завжди приходила, щоб оновити дані щодо обсягу продажів, аби мої звіти були актуальними і я міг порівнювати результати поточного року з попереднім. Влітку мій син виконував оплачувану роботу в бухгалтерії. Я навчив свою наймолодшу дочку працювати з касовим апаратом, щоб вона могла підробляти касиром. Це дало нам можливість бачитися упродовж дня, кілька днів на тиждень обідати разом і проводити дорожочинний час тет-а-тет. Найкращий час, який ми проводили разом, це дорога до роботи і з роботи.

Риштування для нашого професійного життя

Я також впевнений у тому, що Церква може забезпечити риштування для нашого професійного життя. Як члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів ми представляємо Спасителя і Його Церкву. Для нас недостатньо бути такими ж хорошими як представники інших церков. Президент Джордж Альберт Сміт (1870–1951) виклав цей урок такою історією:

“Минулого року я мав привілей зустрічатися й говорити про євангелію з кількома чоловіками, які живуть у цій громаді [Солт-Лейк-Сіті] і не є членами нашої Церкви. Один з них живе тут вже майже двадцять років; це чоловік, чие життя є бездоганим, він чудовий громадянин, успішний бізнесмен, він з тих, хто чудово ставиться до наших людей. Він сказав мені, що ... прийшов до висновку, що ми так само хороші люди, як і наші сусіди, які є членами інших церков; він не міг побачити в нас ніякої відмінності.

Я хочу сказати вам, мої брати і сестри: як на мене, це не комплімент. Якщо євангелія Ісуса Христа не робить мене кращою людиною, тоді я не розвиваюся так, як повинен би розвиватися, і якщо наші сусіди, які

не належать до цієї Церкви, можуть жити серед нас з року в рік і не бачити жодного доказу тієї користі, що приходить в наше життя від виконання заповідей Бога, тоді існує потреба змін в Ізраїлі”⁵.

Член Церкви, гідний храмової рекомендації, завжди повинен виділятися, якою б не була його професійна діяльність. Наважтеся відрізнятись від інших! Ніколи не бійтеся, що образите інших, якщо житимете за церковними нормами. Я обіцяю вам, що живучи відповідно до норм, зазначених у храмовій рекомендації, ви матимете благословення, а не збитки, в якій би ситуації ви не опинилися.

Відбивати світло Христа

Кожного дня, коли я читаю і дивлюся новини, мене вражає те, які труднощі ми створюємо для себе самі. Час і умови змінюються і стають складнішими, і виникає враження, що все менше і менше людей здатні взяти на себе обов'язки, які вестимуть до позитивних змін. Я звертаюся із закликом до вас, провідники і майбутні провідники, усвідомити, що світ швидко змінюється. Є невідкладна потреба в провідниках, здібних і достатньо сміливих, які візьмуться за вирішення величезних завдань, що постають перед нами кожного дня.

Здається, що моральна основа юдейсько-християнської традиції руйнується як у Сполучених Штатах, так і в інших країнах. Ця традиція ґрунтувалася на справедливості, співчутті й повазі людської гідності. Вона ґрунтувалася не на законах і правилах, а на Світли Христа, що є в кожному хорошому й порядному громадянину.

Кількість людей, які дотримуються цих вірувань, зменшується, але ми з вами залишаємося вірними. Ми уклали завіт зі Спасителем, що будемо представляти Його.

Представляючи Ісуса Христа і відображаючи Світло Христа у своєму житті, ми можемо допомагати багатьом нашим братам і сестрам пам'ятати їхні юдейсько-християнські традиції та спадок.

Ми повинні бути сміливими у своїх заявах і свідченні про божественність Ісуса Христа. Ми хочемо, аби інші знали, у що ми віримо: Він є головною постаттю всієї людської історії. Його життя і вчення лежать в основі Біблії та інших книг, які для нас є Святим Письмом. Старий Завіт готував сцену для земного служіння Христа. Новий Завіт описує Його земне служіння. Книга Мормона дає нам друге свідчення про його земне служіння. Він прийшов на землю, щоб проголосити, що Його євангелія є фундаментом для всіх людей, щоб усі Божі діти могли дізнатися про Нього і Його вчення. Після цього Він віддав Своє життя, щоб бути нашим Спасителем і Викупителем. Лише через Ісуса Христа Спасіння можливе. Ось чому ми віримо, що Він є центральною фігурою в усій історії людства. Наша вічна доля завжди знаходиться в Його руках. Як славетно вірити в Нього і прийняти Його нашим Спасителем, нашим Господом і нашим Учителем.

Пам'ятайте все, що Церква зробила, робить і може зробити для вас і вашої сім'ї. І пам'ятайте, що це не просто ще одна церква. Це відновлена Церква Ісуса Христа. ■

З виступу на духовному вечорі в Університеті Бригама Янга-Айдахо, що відбувся 24 січня 2012 року. Прочитати весь виступ англійською мовою ви зможете на сайті web.byui.edu/devotionalsandspeeches.

ПОСИЛАННЯ

1. *Washington's Farewell Address*, ed. Thomas Arkle Clark (1908), 14.
2. *Учення Президентів Церкви: Гарольд Б. Лі* (2001), с. 148.
3. Див. *Учення: Гарольд Б. Лі*, сс. 148–149.
4. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 286.
5. *Учення Президентів Церкви: Джордж Альберт Сміт* (2011), сс. 7–8.

Пам'ятайте все, що Церква зробила, робить і може зробити для вас і вашої сім'ї. І пам'ятайте, що це не лише ще одна церква. Це відновлена Церква Ісуса Христа.

Старійшина Девід С. Бакстер
Сімдесятник

ПОДОЛАННЯ ВИПРОБУВАНЬ

*Настане час,
коли ми подо-
лаємо випро-
бування,
і з Господньою
допомогою
вийдемо з тем-
ряви до яскра-
вого світла.*

Водному з величних гімнів Відновлення, написаних Парлі П. Праттом, ідеться про те, як темна завіса відступництва впаде і з'явиться славетне світло відновленої істини:

*Вже настає ранковий час,
Вже прапори підняв Сіон. ...
Веде Господь до світла нас,
І в світ іде Його закон.*

*Імлу оман і лжеучень
Розвіють істини ясні, ...
І слава Божих одкровень
Осяє всі краї земні¹.*

Цікаво, що Апостол Павло також використовує аналогію зі світлом, пояснюючи те, як він міг свідчити, що “у всьому нас тиснуть, та не потиснені ми; ми в важких обставинах, але не впадаємо в розпач. Переслідують нас, але ми не полишені; ми повалені, та не

погублені” (2 Коринтянам 4:8–9).

Він пояснює, як йому вдається не піддаватися насуванню духовної темряви цими словами: “Бо Бог, що звелів був світлу засяяти з темряви, у серцях наших засяяв, щоб просвітити нам знання слави Божої— в Особі Христовій” (2 Коринтянам 4:6).

Більшість із нас час від часу стикається у своєму житті з холодними вітрами випробувань. Бурі вирують, вітри віють, дощі падають, піднімається повінь. Може здаватися, що всьому цьому немає краю, що перед нами лише невизначеність і сумніви, випробування і труднощі.

Періодично ми можемо пережити не лише бурі, але й страшні урагани та шторми сум'яття, які можуть зруйнувати нашу впевненість і похитнути самооцінку. Усе, що є для нас дорогим, раптом здається таким скороминущим і вислизає крізь пальці. Великі зміни в житті можуть похитнути нашу

рівновагу, порушивши відчуття стабільності.

Можливо, несподіване звільнення з роботи призвело до тривалого безробіття, обмежені фінансові можливості обмежують вибір, або іпотечний кредит залишив нас на мілині. Можливо, думка, що наближається пенсія після довгої, діяльної та продуктивної кар'єри, приносить відчуття втрати. Можливо, раптова хвороба чи важке каліцтво “ув'язнюють”, роблять безпомічними, позбавляють надії та впевненості. За таких обставин легко виникає страх і важко зберегти віру.

Я знаю це по собі. Коли я одужував після операції з видалення двох великих пухлин мозку, я переживав періоди пригнічення та збентеження, спричинені емоційним та розумовим станом. Я зрозумів, що не є таким непереможним, як колись вважав. Ліки не допомагали, а рецидиви хвороби поглиблювали розпач. Я почав себе жаліти.

Прийміть рішення бути щасливим

Потім почали відбуватися чудові речі. Хороші друзі й надійні церковні провідники надали підтримку й

виявили розуміння, і я почав дослухатися до їхніх порад та позитивно реагувати на їхнє підбадьорення. Якось пізно ввечері я ділився своїми сумними думками з наймолодшим сином, і він сказав: “Знаєш, тату, я завжди вважав, що стан щастя—це наш вибір”. Він правий.

Я почав ще більше висловлювати вдячність за всі благословення, якими я й досі насолоджуюся. Я зрозумів для себе, що “[ці труднощі] не виход[ять] інакше, як тільки молитвою й постом” (Матвій 17:21).

Я відчував міць, оновлюючу силу і любов Спасителя. Разом з Павлом я відчув радість від знання про те, що негаразди, страждання і небезпека не можуть відділити мене від любові Христової (див. Римлянам 8:35).

На щастя, нас сповнює надією і впевненістю істина про те, що, незважаючи ні на що, ми можемо знаходити силу й підтримку. Наші тягарі можуть стати легшими, навіть якщо вони раптово не зникають. Ми можемо пройти найтемнішою прірвою і вийти сильнішими й більш рішучими, кращими чоловіками і жінками.

І хоча іноді здається, що наша віра не більша за гірчичне зернятко, усе ж у міру нашого просування вперед божественна підтримка буде супроводжувати нас. Якщо ми шукаємо допомоги з небес, то отримаємо її, можливо навіть у неочікуваний спосіб.

Після того як нас буде випробувано в горнилі страждань, ми розвинемо в собі характер, що дасть змогу вистояти і протистояти майбутнім життєвим потрясінням. Внаслідок цього ми зможемо звертатися до свого досвіду, щоб підтримувати інших і співчувати їм. Наш приклад витривалості сповнить надією інших та дасть натхнення нашим сім'ям. Ми стаємо краще підготовленими до майбутнього.

І хоча випробування не дуже швидко залишатимуть нас, *ми можемо прийняти рішення* залишити їх у будь-який момент. Господне обіцяння нам є таким самим, яке Він дав Алмі та Його народові серед найсупоріших переслідувань:

“Підійміть голови свої і перебувайте у повному спокої, бо Я знаю про завіт, який ви склали зі Мною; і Я складу завіт з Моїм народом і визволю його від залежності.

І Я також полегшу тягарі, які покладено на ваші плечі, щоб ви навіть не відчували їх на своїх спинах” (Мосія 24:13–14).

Більше того, Господь запевнив: “Я не кину вас сиротами,— Я прибуду до вас!” (Іван 14:18).

Шукайте допомоги з небес

Допомога з небес може бути непомітною. Ми можемо відразу не відчуті і не зрозуміти, що якісь тягарі, що з'явилися на нашому життєвому шляху, було забрано або відведено від нас.

Господь запевняє: “Але ось, істинно, істинно, Я кажу вам, що Мої очі на вас. Я є серед вас, та ви не можете бачити Мене” (УЗ 38:7).

Звичайно ж, нам, можливо, доведеться виявляти надзвичайне терпіння до інших та до себе. Для розв'язання всього часто потрібен час. І хоча іноді здається, що наша віра не більша за гірчичне зернятко, усе ж у міру просування вперед божественна підтримка буде супроводжувати нас. Якщо ми шукаємо допомоги з небес, то отримаємо її, можливо навіть у неочікуваний спосіб.

Ми можемо бути вдячними за все, що маємо, замість того щоб скаржитися стосовно того, що втратили. Цікаво, що ми часто чуємо одні й ті ж самі слова від тих, хто втратив усе своє матеріальне майно під час стихійних лих, таких як пожежа, повінь чи ураган. Фактично у кожному випадку вони кажуть: “Принаймні ми все ще маємо те, що є дійсно важливим”.

Свідчення Павла підбадьорює:

“Навчився я бути задоволеним із того, що маю.

Умію я бути в упокоренні, умію я бути й у достатку. Я привчився до всього й у всім: насичатися й голод терпіти, мати достаток і бути в недостатці.

Я все можу в Тім, Хто мене підкріплює,—в Ісусі Христі” (Филип'янам 4:11–13).

Як було написано: “Завдяки Спокуті Ісуса Христа все несправедливе в житті може бути виправлено”².

Якими б не були наші обставини, настане час, коли ми подолаємо випробування і з Господньою допомогою вийдемо з темряви до яскравого світла. ■

ПОСИЛАННЯ

1. “Вже настає ранковий час”, *Гімни*, № 1.
2. *Проповідуйте Мою євангелію: Путівник для місіонерського служіння* (2004), с. 61.

Ми ніколи не самотні

Андреа Даян Квілья-Солета

Останні три роки я мала нагоду проходити випробування. Я прийшла до усвідомлення, що які б труднощі нам не доводилося долати, з Богом нам не потрібно робити це наодинці.

Невдовзі після святкування 16 дня народження я виявила у себе екзему. Було важко кожного ранку дивитися в дзеркало і бачити плями, що вкривали моє тіло. Я вирішила дивитися на це як на можливість бути випробуваною. Замість того щоб відчувати жаль до себе, я намагалася робити те, чого навчали вчителі Товариства молодих жінок: незважаючи на випробування кожного дня рахувати благословення. І хоча зараз моя шкіра не очистилася, я вдячна за сім'ю, друзів і музичні таланти. Я вдячна, що у мене дві ноги, дві руки, дві стопи, є очі, щоб бачити, і вуха, щоб чути. Я знаю, що справжня краса—це краса внутрішня, а не зовнішня.

Але поступово екзема витісняла все краще, що є в мені. Я більше не була такою ж дружелюбною, як раніше, і більше не усміхалася. Багато лікарів, до яких я зверталася, були впевнені, що до Різдва шкіра стане “бездоганною”. Однак цього не сталося. Я

молилася кожного дня, щоб мати силу подолати сором'язливість, яка виникла через захворювання шкіри.

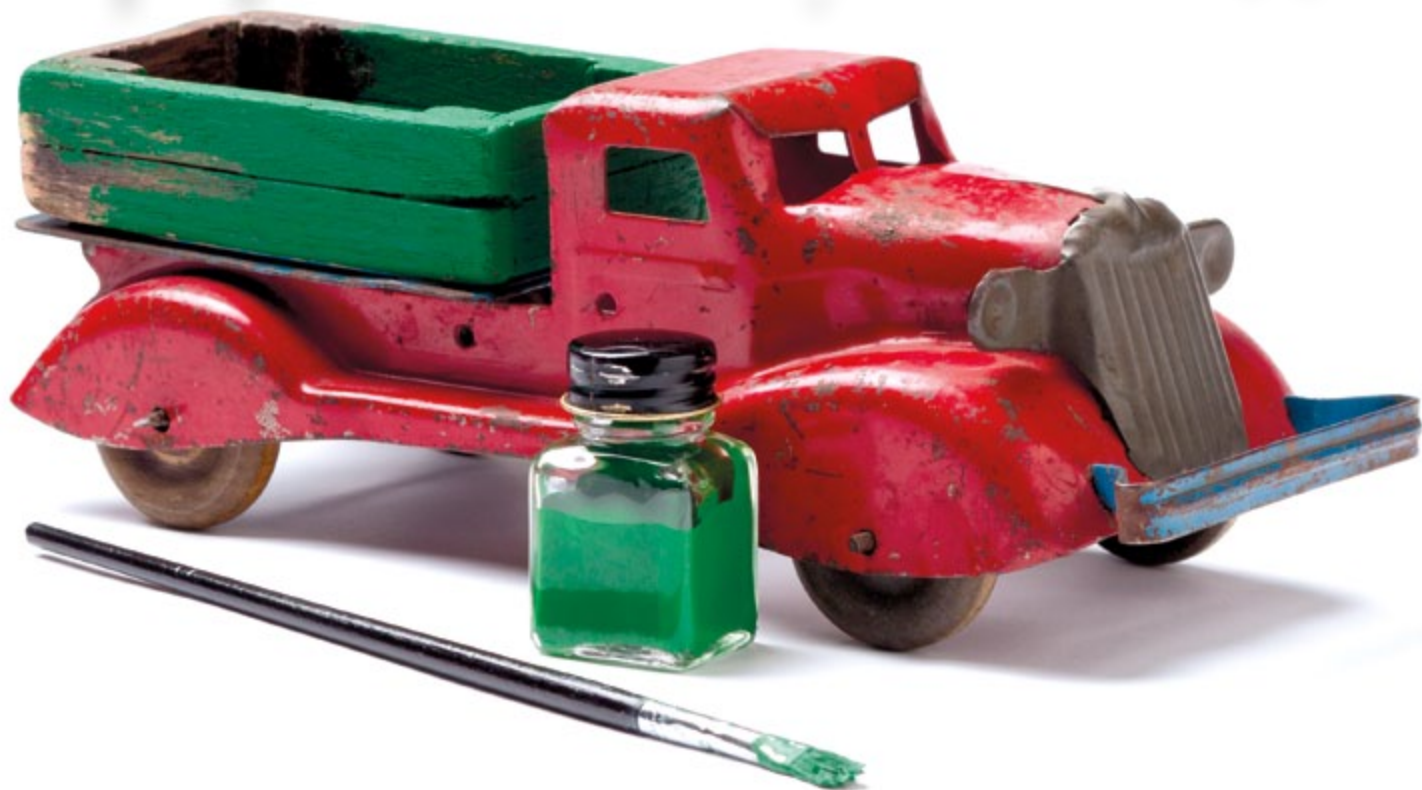
Усі мені постійно казали, щоб я не думала про свою хворобу і поводитися, як завжди, роблячи вигляд, що з моєю шкірою все гаразд. Але це було нелегко. Моя мама знову і знову лагідно переказувала історії з Писань, сподіваючись утішити мене й підбадьорити.

В Ученні і Завітах 24:8 сказано: “Будь терпеливим у стражданнях, бо ти матимеш їх багато; але витерпи їх, бо ось, Я з тобою аж до кінця твоїх днів”. Слова цього вірша допомагали мені жити. Я написала їх на закладках для книжок, у зошитах і в своїй кімнаті. Зараз це один з моїх найулюбленіших віршів, який заохочує мене робити все можливе, незважаючи на випробування.

Важко жити з таким випробуванням, але зараз я більш підготовлена до майбутніх труднощів. Небесний Батько підготував мене, щоб я могла справитися з будь-чим, що чекає попереду. Зараз я знаю, що які б труднощі мені не доводилося долати, з Богом мені не потрібно робити це наодинці. ■

Пророки святкують Різдво

Життя 16-х пророків останніх днів стало взірцем духу Різдва, нагадуючи нам про ту незрівнянну подію, яка відбулася в хліву у Віфлеємі понад 20 століть тому: народження Спасителя Ісуса Христа. Ми ніколи не помилимося, наслідуючи їхній приклад, особливо у Різдво.

Дари любові

Дарування любові й служіння тим, кому менше поталанило, стало особливою прикметою святкування пророками Різдва. У 1931 році, під час Великої депресії, Президент Гарольд Б. Лі служив президентом великого колу в Солт-Лейк-Сіті, шт Юта. Президент Лі вирішив, що дізнається про потреби членів свого колу і зробить усе можливе, щоб полегшити їхню ситуацію. Провівши опитування, він дізнався, що більше половини колу, майже 5000 чоловік, залежали від допомоги з боку

інших, серед них—1000 дітей віком до 10 років. Він мобілізував членів Церкви на збирання іграшок і організував майстерні з лагодження, фарбування й чищення або виготовлення нових іграшок, щоб жодна дитина не залишилася без подарунка на Різдво. Він вирішив, що кожна сім'я в колі повинна мати обід на Різдво, і поклопотався про грошові внески, які дадуть змогу це здійснити¹. Пізніше, вже як апостола, старійшину Лі попросили організувати церковну програму благополуччя на основі подібних принципів служіння, жертвування й роботи.

Ще хлопчиком Президент Томас С. Монсон святкував Різдво, коли його друг здивував його запитанням: “А як смакує індичка?” Він відповів, що вона смакує, як курка, але потім зрозумів, що його нещасний друг ніколи не їв ні курки, ні індички. Більше того, у домі його друга не було нічого, щоб приготувати Різдвяний

обід. “Я почав думати, як допомогти,—розповідає Президент Монсон.— У мене не було ні індички, ні курки, ні грошей. Потім я згадав, що у мене є два домашні кролики. Я відразу ж узяв друга за руку й побіг до кролячої клітки, посадив кроликів у коробку й передав її другові зі словами: “Візьми цих двох кроликів. Вони смачні. Такі ж, як курка”. ... З моїх очей покотилися сльози, коли я закривав двері порожньої кролячої клітки. Але я не був сумний. Тепле відчуття неймовірної радості наповнило моє серце. То було незабутнє Різдво”².

Згуртуватися сім'єю

Один з найприємніших спогадів Президента Езри Тефта Бенсона про Різдво пов'язаний з 1923 роком, коли він повернувся додому у Святвечір на сімейну ферму в Уїтні, шт. Айдахо, США, після двох з половиною років служіння на місії в Англії. Ця радісна зустріч з батьками і 10 братами й сестрами також доповнювалася захопленням і радісним збудженням Різдвяної пори. Щоб дати відчуття себе особливим, батьки дозволили колишньому місіонеру не лягати спати разом з усіма дітьми, а допомогти їм у приготуваннях до Різдва. Працюючи разом з батьками, він тихенько ділився враженнями про своє місіонерське служіння. Він не міг стримати сліз під час того “особливого вечора” у домі свого дитинства³.

Життя пророків спонукає нас згуртовувати свої сім'ї під час Різдва. Президент Джозеф Ф. Сміт пригадував одне Різдво, коли він, молодий батько, не мав грошей—навіть пенса—щоб купити подарунки для своїх дітей. Якраз перед Різдвом він вийшов з дому і йшов вулицею, дивлячись на всі чудові товари у вітринах магазинів і розуміючи, що він не може купити жодного з них. На межі розпачу він знайшов якийсь закуток, де “розплакався, як дитина”, щоб полегшити смуток у серці. Однак, витерши сльози, він пішов додому і весь день грався з дітьми, “відчуваючи вдячність за них і радіючи лише ними”⁴. Попри свою неспроможність

зробити для своїх дітей Різдво матеріальним, він зміг дати їм найбільші дари, які тільки може дати кожний батько—свою любов і час.

Пророк Джозеф Сміт провів Різдво 1838 року у в'язниці Ліберті, шт. Міссурі. Його разом з кількома соратниками утримували у маленькій підвальній камері, де було холодно, брудно і димно від багаття, яке вони змушені були розпалювати. Стеля була настільки низькою, що вони не могли випрямитися на повний зріст. Але був яскравий момент і о тій Різдвяній порі. Дружина пророка, Емма, змогла кілька днів відвідувати Джозефа напередодні Різдва. Більше того, вона привезла з собою їхнього сина, Джозефа Сміта III. Відчуваючи любов своєї сім'ї, Джозеф зі своєї камери писав слова підбадьорення, звернені до святих: “Ми радіємо через свої нещастя, бо ми знаємо, що Бог з нами”⁵.

У 1937 році Президент Джозеф Філдінг Сміт намагався навчитися жити без своєї улюбленої дружини Етель, яка недавно померла. Етель попросила, щоб Джессі Еванс, незаміжня жінка з гарним голосом, співала на її похованні. Завдяки тій зустрічі Джессі Еванс і Джозеф Філдінг Сміт краще познайомилися, і їхня взаємна симпатія переросла в кохання. Невдовзі після Різдва вона прийняла його пропозицію вийти заміж. Розмірковуючи про подарунки, які він отримав на Різдво 1937 року, Президент Сміт писав: “Я отримав

[Джессі] як Різдвяний подарунок, за що дуже вдячний”⁶. Вони одружилися у квітні наступного року.

Одна зі щорічних сімейних традицій Президента Девіда Мак-Кея полягала в тому, що разом з онуками він катався на санях, запряжених гарними кіньми з дзвіночками. Катання було однією з їхніх улюблених традицій. Президент Мак-Кей продовжував її дотримуватися до 1980-х років. Щоб не замерзнути, Президент Мак-Кей одягав свою довгу шубу з борсука і великі рукавиці. Менші онуки їхали в санях, а старші “неслися позаду на своїх санчатах”, прив’язавши їх до великих саней. Ці незабутні святкування Різдва іноді закінчувалися співом колядок та гімну “В сім’ї любов”⁷ під акомпанемент піаніно.

Свідчення про Ісуса Христа

Мабуть найбільш важливим з життя пророків у Різдвяну пору є те, що вони навчають нас зміцнювати своє свідчення про Ісуса Христа, коли, святкуючи, ми зосереджуємося на Ньому. У 1876 році будівництво храму в Сент-Джорджі наближалось до кінця. Церемонія освячення підвального приміщення, головної кімнати і кімнат для запечатування була призначена на 1 січня 1877 року⁸. Оскільки освячення мало відбуватися лише через 7 днів після Різдва, багато людей в

Сент-Джорджі з усіх сил працювали, щоб допомогти завершити будівництво вчасно.

Президент Уілфорд Вудрафф, який служив першим президентом храму, записав у своєму щоденнику, що у Різдво чоловіки працювали з циркулярними пилами, а 40 жінок увесь день працювали у храмі, шиючи килими. Вони постелили килим і підняли завіси⁹.

Хоча щось не було закінчено вчасно, їхнє підношення Господу на Різдво того року біло гідним докладених зусиль. Ця робота і стала для них святкуванням Різдва. У присутності 2000 чоловік 1 січня Президент Вудрафф виголосив молитву освячення для певних частин храму—більше, ніж через 30 років після того, як святі були змушені залишити храм у Наву.

Під час Другої світової війни у багатьох містах Сполучених Штатів не вмикали нічне освітлення, щоб заощаджувати пальне. У Солт-Лейк-Сіті на Солт-Лейкському храмі не вмикали зовнішнього освітлення. Чотири роки храм стояв темний у темному місті. Коли у Європі оголосили про закінчення війни, Президент Гебер Дж. Грант наказав, щоб зовнішнє освітлення на храмі знову ввімкнули.

На Різдво 1945 року Президент Джордж Альберт Сміт розробив надихаючу, сповнену глибинного змісту поштову листівку. На передньому плані була

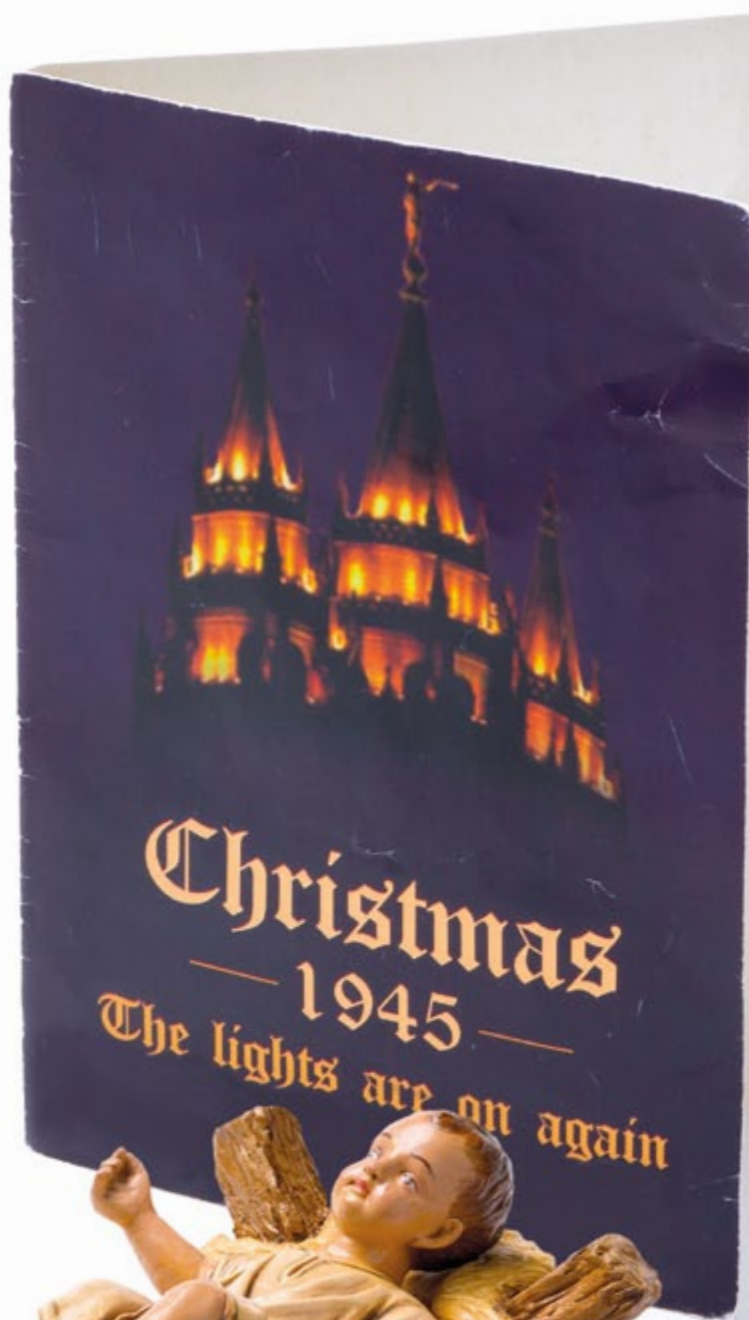
фотографія трьох східних шпилів Солт-Лейкського храму, красиво освітлених на темно-синьому тлі, з фігурою ангела Моронія над ними. Внизу був підпис “Різдво—1945 рік” і слова “Світло знову сяє”¹⁰. Ніщо не могло краще відображати радість, яка відчувалася після довгих років смерті й руйнувань.

Але ця прекрасна Різдвяна листівка була також способом, у який Президент Сміт склав своє свідчення про Ісуса Христа і Відновлену евангелію. Так само як закінчення війни принесло мир і світло в темні місця, Відновлення евангелії після століть Відступництва “знову запалило” яскраве світло істини для всіх людей світу.

Приклади любові, служіння, віри і жертвування, якими були сповнені життя пророків останніх днів, свідчать про справжню радість у Різдвяну пору, яку ми відчуваємо, якщо живемо так, як жив Христос. Як сказав Президент Говард В. Хантер: “Справжнє Різдво святкує той, хто прийняв Христа у своє життя як рушійну, динамічну, живильну силу. Справжній дух Різдва полягає в житті й місії Господаря”¹¹. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Larry C. Porter, “Remembering Christmas Past,” *BYU Studies*, vol. 40, no. 3 (2001): 94–96.
2. Томас С. Монсон, “Christmas Gifts, Christmas Blessings,” *New Era*, Dec. 1986, 7.
3. Див. Porter, “Remembering Christmas Past,” 104–105.
4. Джозеф Ф. Сміт, “Christmas and New Year,” *Improvement Era*, Jan. 1919, 267.
5. Джозеф Сміт, у Porter, “Remembering Christmas Past,” 53.
6. Джозеф Філдінг Сміт, у Joseph Fielding Smith Jr. and John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 255.
7. Див. David Lawrence McKay, *My Father, David O. McKay* (1989), 70–71.
8. Остаточне освячення завершеного храму в Сент-Джорджі, шт. Юта, відбулося через чотири місяці, 6–8 квітня 1877 року.
9. Див. *Wilford Woodruff's Journal*, ed. Scott G. Kenney, 9 vols. (1983–85), 7:297.
10. Див. Albert L. Zobell Jr., “It Being Christmas,” *Improvement Era*, Dec. 1949, 826–827.
11. *The Teachings of Howard W. Hunter*, ed. Clyde J. Williams (1997), 269.

СВЯЩЕННІ ЗМІНИ

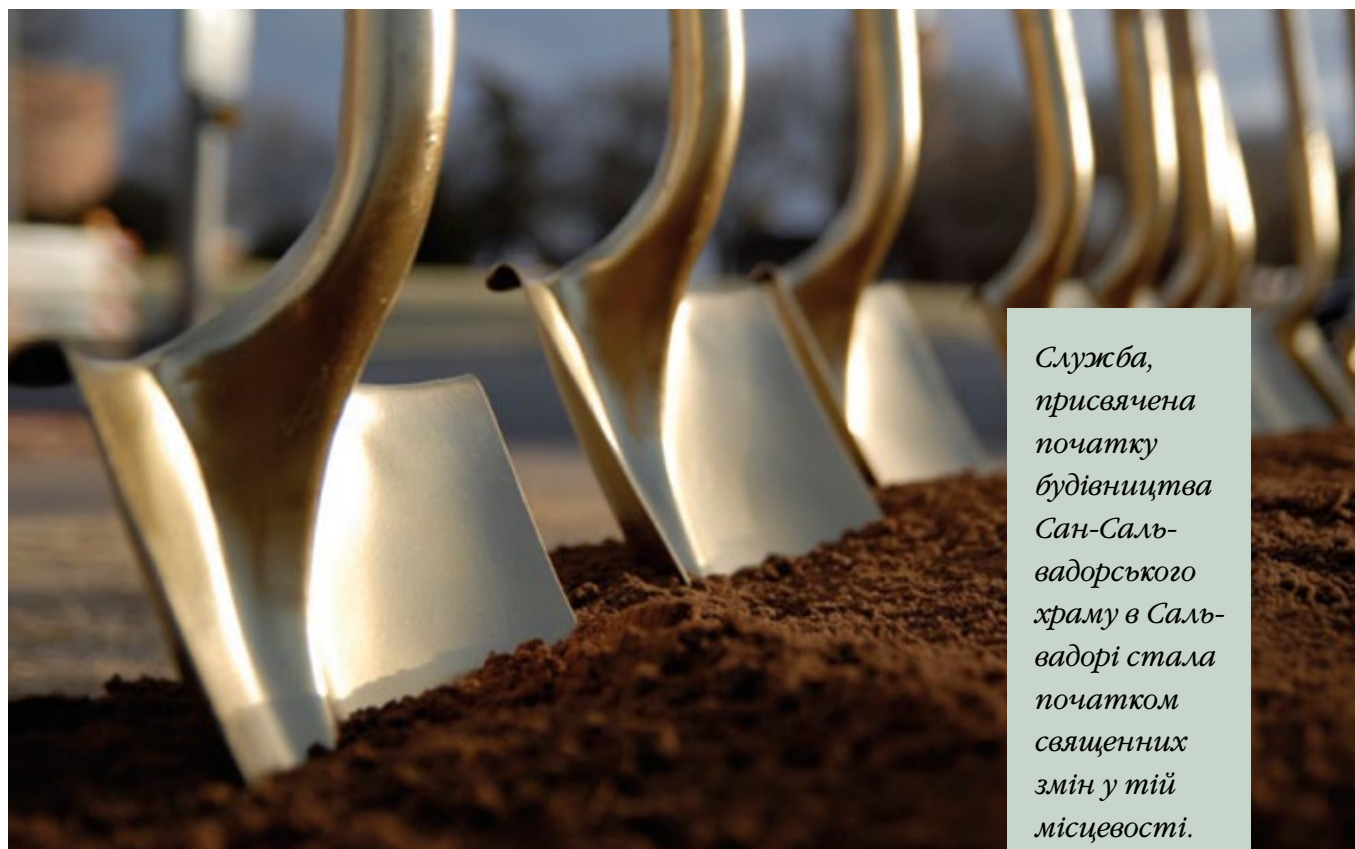
*Храм у Сан-Сальвадорі, Сальвадор, змінив не тільки ландшафт.
Його вплив змінює серця, сім'ї та цілий народ.*

Зміна пагорба

20 вересня 2008 року приблизно 600 святих останніх днів зібралися на просякнутому дощем пагорбі в місті Сан-Сальвадор, Сальвадор. Вони стояли на землі, яка впродовж багатьох років була плантацією. Під керівництвом президентства Центральноамериканської території вони разом молилися і ділилися свідченнями. Кілька з них занурили нові лопати в древній ґрунт у передчутті змін, які невдовзі

мали прийти на цю обрану ділянку землі.

21 серпня 2011 року тисячі святих останніх днів у благоговійному захваті вітали одне одного на цьому самому пагорбі. Тепер це вже не була плантація. Її було перетворено на найсвятіше місце в Сальвадорі. Святі збиралися навколо храму. Вони з нетерпінням чекали на приїзд пророка—Президента Генрі Б. Айрінга, з Першого Президентства, який мав посвятити

*Служба,
присвячена
початку
будівництва
Сан-Сальвадорського
храму в Сальвадорі стала
початком
святинних
змін у тій
місцевості.*

*Як земля, що
була пере-
творена для
будівництва
Сан-Сльва-
дорського
храму в
Сальвадорі,
життя
Амадо і Еве-
лін Віхіль
було перетво-
рено завдяки
євангелії
Ісуса Христа.*

цей храм Господу. Один давній член Церкви майже пошепки сказав, що здається, ніби це місце відділено від усього навколо—“клаптик небес на землі”.

Зміна сім'ї

У квітні 2010 року Евелін Віхіль непокоїлася через те, що її чоловік Амадо втрачав віру. Ось уже 11 років він не ходив до будь-якої церкви, дійшовши висновку, що істинної Церкви немає. Тим часом Евелін ніколи не переставала вірити в Бога і ходила з однієї церкви до іншої, намагаючись почути Його слово, однак ніколи не була задоволена тим, що чула. Іноді вранці вона прокидалася в сльозах. У такі дні жінка благала Небесного Батька скерувати її. Вона запитувала Його, чому ніколи не відчувала себе затишно в будь-якій з церков, до яких ходила, хоча відчайдушно хотіла навчатися від Нього. Вона також молилася, щоб колись її сім'я об'єдналася в одній церкві.

23 серпня 2011 року Амадо і Евелін Віхіль пережили перетворення, подібне до того, яке відбулося на тому пагорбі в столиці їхньої країни. Одягнуті в біле вони увійшли в кімнату для запечатуння разом зі своєю дев'ятирічною дочкою Мішель і трирічним сином Крістіаном. Вони стали першою сім'єю, запечатаною на час і на вічність у Сан-Сальвадорському храмі. Як і храм, у який вони увійшли, вони були щойно посвяченими для Господнього служіння і об'єднаними у своїй відданості.

Історія сім'ї Віхіль

“Наша історія почалася тоді,—пригадує Амадо,—коли ми знайшли пару старійшин—точніше, коли вони нас знайшли. Ми виходили з дому, де живуть батьки Евелін, і несли пакунки з покупками. Ми помітили, що старійшини нас побачили і попрямували до нас, переходячи вулицю. Один з них лагідно запитав, чи можуть вони нам допомогти.

Вони також запитали, чи можна їм відвідати нас. Я відповів ствердно, переважно з цікавості. До того часу

я не знав про Церкву майже нічого—лише те, що чув від інших людей.

Після того як я дозволив старійшинам прийти до нас додому, то сказав дружині: “Не дуже-то радій цьому. Не сподівайся, що я вирішу приєднатися до церкви. Мені просто цікаво дізнатися, що вони скажуть”.

Старійшини почали приходити до нас. Я був готовий ввічливо сказати їм іти геть, якщо вони будуть казати щось таке, що не буде здаватися мені правильним. Однак вони були дуже добрими, і я був вражений тим, що вони ніколи не казали нічого поганого про інші церкви. Старійшини навчали з великою любов'ю і старанністю і були такими терплячими, коли я ставив багато запитань. Вони швидко нам полюбилися”.

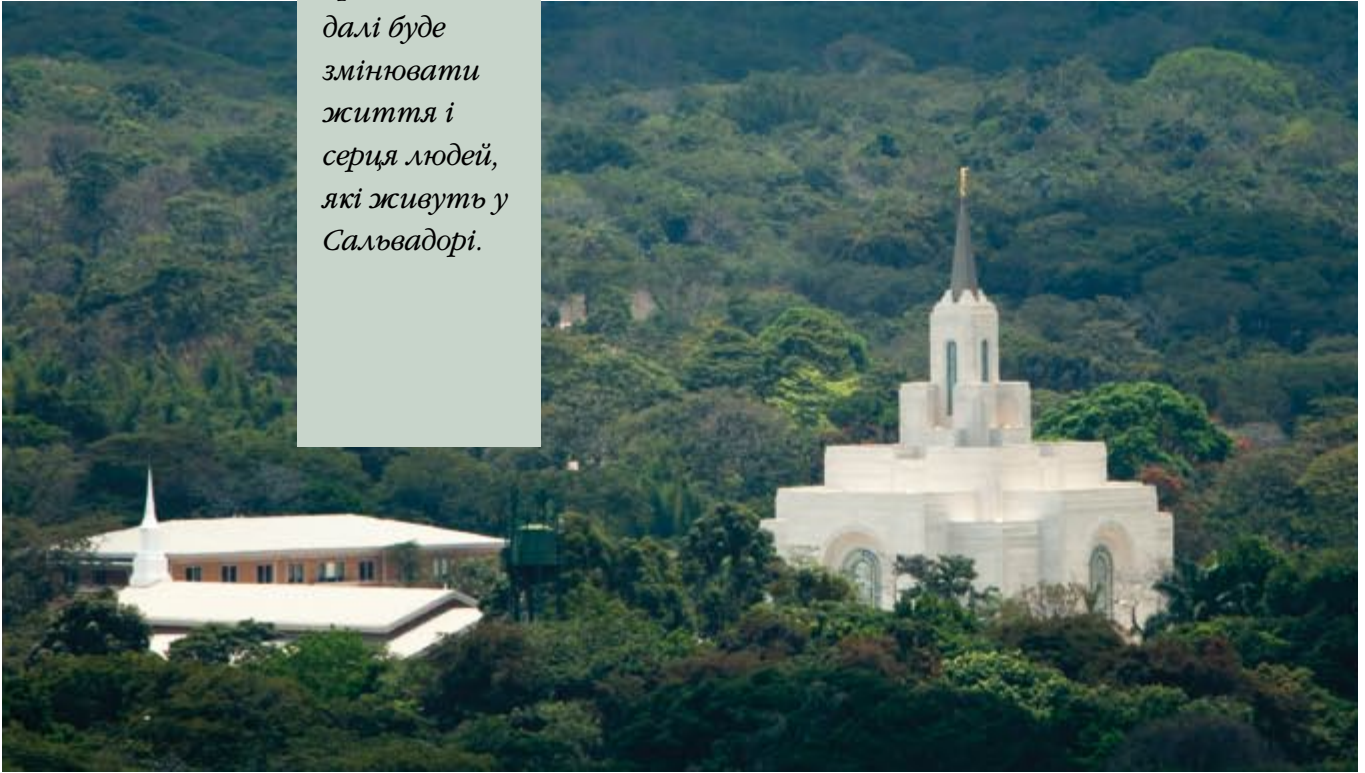
Крок за кроком Амадо і Евелін готувалися до хрищення і конфірмації членами Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Найважчим для Евелін було Слово мудрості. Вона зажурилася, усвідомивши, що їй доведеться відмовитися від кави. Амадо не потрібно було долати ніякі звички. Йому лише потрібно було навчитися сприймати істину. Він вірив у те, чого навчали місіонери, і він навіть погоджувався з ученнями і практиками, яких, на його думку і думку його дружини, не вистачало в інших церквах, таких як вічний шлюб, хрищення за померлих, товаришування і устрій Церкви. Однак він вагався взяти зобов'язання і охриститися. Він хвилювався, що приєднається до Церкви лише для того, щоб зрозуміти, що він прийняв хибне рішення.

Невдовзі занепокоєння почало зменшуватися. Евелін молилася про допомогу й пододала звичку пити каву. Вона каже: “Я не дозволю, щоб ця звичка позбавила мене благословень”. Приблизно через два місяці вагань Амадо вирішив христитися. А зараз, за словами Евелін, він часто каже: “Нам потрібно добре вивчити доктрину”.

Зміни і благословення

Амадо, Евелін і Мішель були охрищені та конфірмовані на початку червня 2011 року. “3 дня нашого

*Храм і на-
далі буде
змінювати
життя і
серця людей,
які живуть у
Сальвадорі.*

хрищення,—каже Евелін,—я відчувала, що все почало змінюватися. Моя сім'я об'єдналася у Церкві. Ми знайшли відновлену євангелію. З того часу в нас були випробування і хвороби, однак Небесний Батько проливав на нас багато благословень”.

Амадо зазначає: “Перша зміна, яку я помітив—це єдність у нашій сім'ї. Це не означає, що раніше у нас були погані стосунки, але ми стали більш згуртованими. Євангельські учення допомагали нам. Коли церковні провідники навчали про священну природу сім'ї, ми більше думали про те, що маємо краще цінувати свою сім'ю”.

Сесар Орельяна, єпископ сім'ї Віхіль, також помітив зміни у їхньому житті. Невдовзі після хрищення Амадо підійшов до єпископа Орельяна і сказав: “Ми хочемо платити десятину, але не знаємо як”.

Єпископ Орельяна пояснив, що десятина—це 10 відсотків їхнього доходу. Амадо був дещо занепокоєний. На той час у Евелін була робота, а у нього не було. “Нам завжди не вистачає грошей,—сказав Амадо єпископу,—але ми хочемо платити десятину”.

Єпископ Орельяна відповів: “Брате, Господь дав багато обіцянь”. Разом вони читали вірші з Писань про благословення, які приходять за вірну сплату десятини, у тому числі слова Господа, дані через пророка Малахію: “Принесіть же ви всю десятину до дому скарбниці, ... і тим Мене

випробуйте,—промовляє Господь Саваот: чи небесних отворів вам не відчиню, та не вилюю вам благословення аж надмір?” (Малахія 3:10).

Після прочитання цих віршів брат Орельяна подивився на новонаверненого і сказав: “Якщо сплата десятини означає, що вам не буде чим сплатити за воду й електроенергію,—платіть десятину. Якщо сплата десятини означає, що вам не буде чим сплатити за житло,—платіть десятину. Навіть якщо сплата десятини означає, що у вас не буде достатньо грошей, щоб прогудувати сім'ю,—платіть десятину. Господь вас не покине”.

Наступної неділі Амадо знову підійшов до єпископа Орельяни. Цього разу він не ставив жодних запитань. Він просто вручив єпископу конверт і сказав: “Єпископе, ось наша десятина”.

Розмірковуючи про той випадок, єпископ Орельяна каже: “З того часу вони вірно сплачують десятину”. Сім'я отримала деякі товари з єпископської комори, коли у них були фінансові труднощі. Після того Господь благословляв їх спроможністю піклуватися про себе самостійно. Евелін отримала просування по службі, а Амадо знайшов хорошу роботу. Пізніше Евелін втратила роботу, однак вони продовжували платити десятину і отримувати духовні та матеріальні благословення за свою вірність. Одного разу єпископ Орельяна запитав Амадо про

Сім'я Віхіль стала першою, яка запечаталася в Сан-Сальвадорському храмі, Сальвадор, освяченому в серпні 2011 року.

фінансову ситуацію в сім'ї. Амадо відповів: “У нас усе добре. Іноді їжі не дуже багато, але достатньо. А понад усе, ми довіряємо Господу”.

Продовжуючи платити десятину, Евелін і Амадо розповідали єпископу про благословення, які вони отримували. Згадавши Малахію 3:10, вони сказали: “Ми випробували Господа”. І, як і обіцяв єпископ Орельяна, Господь ніколи не залишав їх.

Нова перспектива

Евелін і Амадо з ніжністю розповідають про день, коли їхня сім'я зібралася в кімнаті для запечатувань. Вони непокоїлися, що поки отримуватимуть ендаумент і готуватимуться до обряду запечатування того ж дня, діти бешкетуватимуть. Особливо вони хвилювалися за свого непосидючого трирічного сина Крістіана. Однак діти увійшли в кімнату для запечатувань у тихому благоговінні, виказуючи цим, що вони розуміють, чому тут знаходяться. А коли настав час для дітей взяти участь в обряді запечатування, Крістіан без усяких настанов чи підказок підійшов до олтаря і став на коліна біля батьків.

Евелін згадує, як побачила відображення своєї сім'ї у дзеркалах. Амадо також розповідає про те, що бачив не лише у храмі, але й у повсякденному житті. Він висловлює вдячність за вічну перспективу, яка зараз скеровує його життя—перспективу, яку, очевидно, відчули Мішель і Крістіан, коли були в Господньому домі. Ця перспектива стала ще ширшою з того часу, особливо тому, що у сім'ї Віхіль з'явилася ще одна дочка, Андреа, народжена у завіті у серпні.

Світло на пагорбі

Сім'я Віхіль назавжди змінилася завдяки викупительній жертві Ісуса Христа і впливові Його храму на їхній землі. Завдяки тому, що плантація перетворилася на

священну землю, їхній дім також став більш священним.

У багатьох аспектах вони уособлюють обіцяння, дане всьому народові. У Сальвадорі живуть мільйони хороших чесних людей, на яких кожного дня градом сплеться шум і принади світу. Сальвадорські святі люблять свою батьківщину, і їхня надія зростає, коли вони дивляться на Господній храм. Вони відчувають впевненість у таких словах освячувальної молитви храму, виголошеної президентом Айрінгом:

“Ми молимося, щоб Твої благословення почили на народі Сальвадору. Зворуши серця урядовців, щоб народ було благословлено свободою і можливостями. Нехай мир панує на цій землі.

Благослови успіхом Твою роботу на цій землі. Нехай євангельське послання зворушить серця людей по всій країні. Нехай вони увійдуть у води хрищення і залишатимуться вірними й відданими Тобі. ...

... З вдячними серцями ми посвячуємо і освячуємо цю священну споруду і територію навколо неї заради виповнення Твоєї волі й виконання Твоєї вічної роботи. Ми молимося, щоб її вплив відчувався по всій землі, як світло на пагорбі”¹.

Великою мірою цей вплив неодмінно буде відчуватися завдяки служінню й прикладу таких людей, як сім'я Віхіль. Витираючи сльози і намагаючись стримати свої почуття, Амадо Віхіль тепер з любов'ю розповідає про місіонерів, завдяки яким його сім'я прийшла до Христа і отримала храмові благословення. “Ми сподіваємося, що наші діти служитимуть на місії,—каже він,—щоб вони могли благословляти інші сім'ї так само, як ті юнаки благословили нашу сім'ю”. ■

ПОСИЛАННЯ

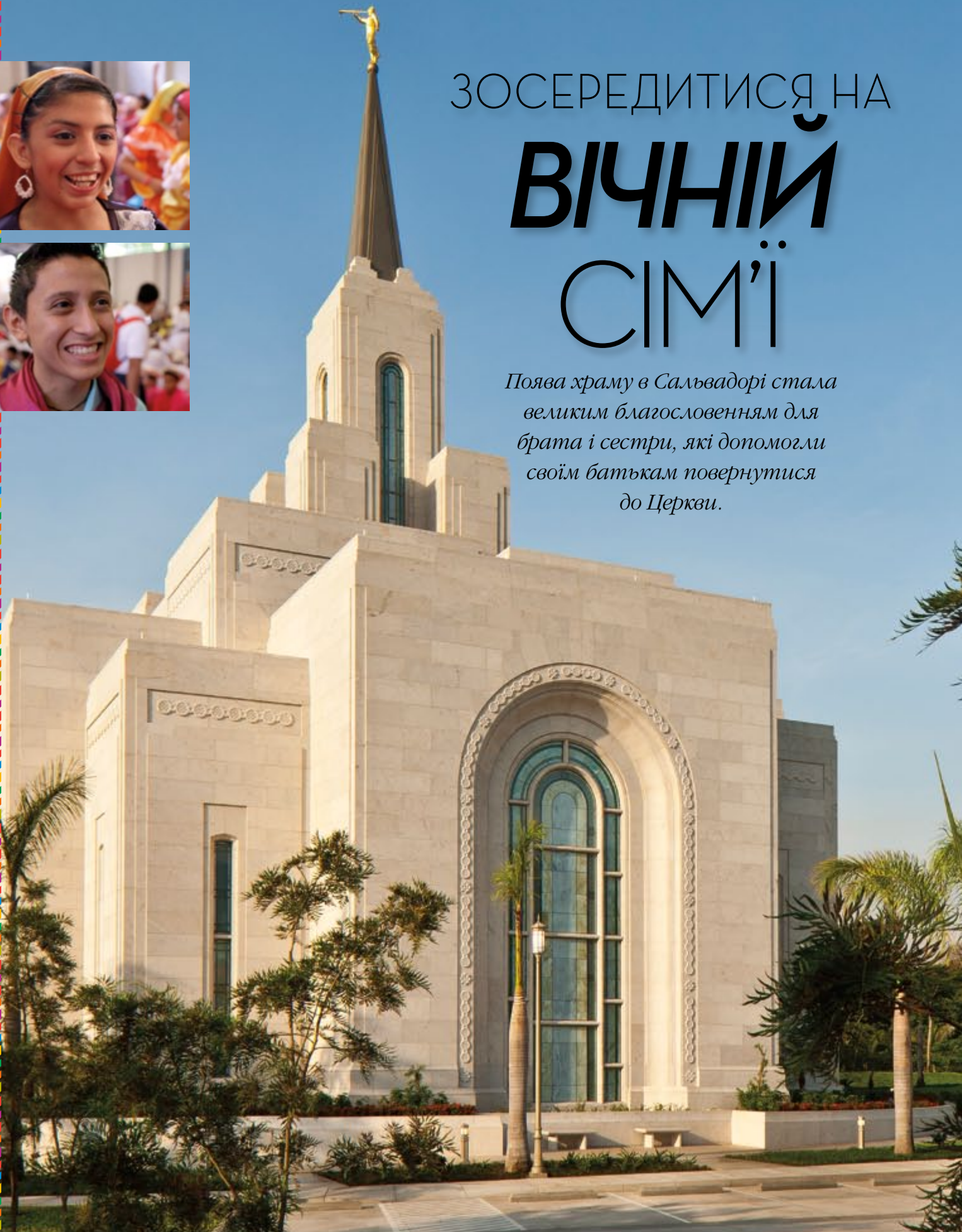
1. “May Peace Reign in the Land”—Dedicatory Prayer for El Salvador Temple,” *Church News*, Aug. 27, 2011, ldschurchnews.com.

ЗОСЕРЕДИТИСЯ НА **ВІЧНІЙ** СІМ'ї

Поява храму в Сальвадорі стала великим благословенням для брата і сестри, які допомогли своїм батькам повернутися до Церкви.

Мінді Рей Фрідмен

Співробітник редакції церковних журналів

Кевін і Жаклін С., брат і сестра з Сальвадору, є найкращими друзями, і вони усе роблять разом. Вони дуже люблять євангелію і свою сім'ю. Вони хочуть, щоб їхня сім'я була разом навіки.

Коли Кевін і Жаклін були молодшими, люди в церкві запитували їхнього батька: “Коли ви запечатаєтеся у храмі?” І він відповідав: “Коли в Сальвадорі буде храм”.

Молитва за батьків

Однак коли у 2007 році оголосили про побудову храму в Сальвадорі, батьки Кевіна і Жаклін перестали ходити до церкви. Однак Кевін, якому зараз 18, і 15-річна Жаклін продовжували ходити до церкви, молячись, щоб одного дня їхні батьки повернулися.

“Я ніколи не переставала молитися і просити Небесного Батька, щоб вони повернулися до активності,—каже Жаклін.— Я знаю, що Небесний Батько хоче для нас найкращого, і Він хоче, щоб ми були вічною сім'єю”.

Вони також намагалися бути хорошим прикладом для свої батьків. “Я ніколи не втрачав надії,—каже Кевін.— Я завжди читав Писання і молився, і батьки бачили, що я вивчаю Писання, ходжу на домашнє вчителювання і на церковні заходи. Батьки бачили мій приклад, коли я докладав зусилля, щоб дотримуватися заповідей і розвиватися”.

Відчувати Дух храму

У міру того як будівництво храму наближалось до завершення, на молитви Кевіна і Жаклін почали надходити відповіді. “Коли наші провідники оголосили про освячення храму і святковий концерт, ми запросили своїх батьків—розповідає Кевін. Ми розповіли, що маємо привілей разом з іншою молоддю брати участь у концерті, і це допомогло їм у духовному зростанні”.

Крім відвідання святкового концерту, сім'я змогла також відвідати дні відкритих дверей храму.

“Хоча мої батьки і не ходили до церкви, вони, як і раніше, вважали, що Церква і євангелія є

священними,—каже Кевін.— Коли ми увійшли до храму, батько почав пояснювати моїм сестрам і мені, що коли ми входимо до храму, то одягаємо білий одяг і що він є місцем, де виконуються священні обряди”.

Кевін був вражений тим, що його дворічна сестра, яка завжди така непосидюча, поводитися тихо, коли вони були в храмі, і він помітив, як у його матері навернулися на очі сльози, коли вона оглядала різні кімнати і картини. Коли сім'я увійшла до кімнати для запечатуння, екскурсовод-волонтер пояснив, що саме тут сім'ї запечатуються разом навіки.

“Тоді наша маленька сестричка почала доторкатися до кожного і казати: “Моя мама, мій тато, мій Кевін, моя Жаклін,—розповідає Жаклін.— Здавалося, що Небесний Батько промовляє через неї, щоб сказати, що ми всі належимо їй”.

“Тоді вона обійняла нас і почала цілувати й показувати на дзеркала,—розповідає Кевін.— Ми дивилися на відображення всіх нас у дзеркалах, і то було дивовижно. Коли того дня ми вийшли з кімнати для запечатуння, то поставили ціль зробити все, щоб повернутися назад”.

НАЙВАЖЛИВІША ЦІЛЬ

“Якщо ви ще не були у храмі або якщо ви вже були, але зараз не відповідаєте вимогам для отримання рекомендації, тоді ваша найважливіша мета, над якою ви маєте працювати,—це стати гідними відвідування храму. ... Найважливішими й вінцевими благословеннями членства в Церкві є ті благословення, які ми отримуємо в храмах Бога”.

Президент Томас С. Монсон, “Святий храм—маяк світові”, Ліягона, трав. 2011, с. 93.

Знову здобути бачення перспективи

Після відвідання днів відкритих дверей храму в сім’ї почали відбуватися певні зміни. “З того часу як ми побували у храмі, наша сім’я знову здобула бачення перспективи,—каже Кевін.— Ми почали проводити домашні сімейні вечори, а наші батьки водили нас до церкви й сиділи поруч з нами у першому ряду в каплиці”.

У серпні 2011 року Кевін і Жаклін мали благословення сидіти в центрі колу й дивитися трансляцію освячення храму.

“Коли у 2007 році оголосили про будівництво храму, мої батьки були неактивні,

і я думав, що ніколи не зможу бути з ними на освяченні,—каже Кевін.— Коли вони сиділи поруч зі мною, я дійсно відчував, що Небесний Батько відповів на мої молитви. Бути там разом з батьками—це одне з найбільших благословень у моєму житті”.

“Весь цей досвід з храмом зміцнив мене,—каже Жаклін.— Але ще більше я зміцнилася, бачачи, що храм змінює життя, бо він допоміг моїм батькам знову стати активними в Церкві. Зараз ми поставили мету—запечататися у храмі. Я знаю, що Небесний Батько хоче для нас найкращого”. ■

БО В СІМ’Ї ЛЮБОВ

Кевін і Жаклін як брат і сестра мають дуже близькі стосунки, і вони зрозуміли, що родинні узи можуть приносити в житті велику радість. Ось як вони підтримують одне одного.

Жаклін каже: “Мій брат завжди допомагає мені виконувати обов’язки по дому та в школі. Я завжди відчуваю його підтримку і безсумнівно

знаю, що він любить мене і буде завжди підтримувати. Коли мені сумно або я пригнічена, він завжди мене підбадьорить”.

Кевін каже: “Коли я збентежений, моя сестра підтримує й підбадьорює мене. Вона хвалить мене, і я почуваю себе краще. Я багато чого навчився завдяки її прикладу. Часом, коли моя віра слабне, вона

каже мені не сумніватися і що все буде краще, ніж я сподівався”.

Ці двоє молодих людей кажуть, що їм подобаються їхні стосунки і те, що вони не сваряться, як багато братів і сестер. “Хтось може сказати, що ми дивні, але я дякую Небесному Батькові за такі стосунки зі своєю сестрою”,— каже Кевін.

ВІДЧУВАТИ ЙОГО ЛЮБОВ ЗАВДЯКИ СЛУЖІННЮ

Мішель Васден

До Різдва залишалося два тижні, і мене охопило знайоме напруження передсвяткової пори. Необхідно було купити подарунки, прикрасити ялинку і послати подарунки.

Уже кілька місяців я була перевантажена щоденними турботами, які є у матері п'яťох малих дітей. Я вже відчувала, що механічно ходжу до церкви, утихомирюючи своїх малят на лаві. Мені так не вистачало сильних проявів Духа і появи духовних подій у своєму житті.

Приблизно у цей час моя сестра придбала новий будинок у сусідньому штаті й хотіла облаштуватися в ньому до Різдва. Це означає багато роботи для будь-якої сім'ї, а для неї це було ще важче. Моя сестра була на восьмому місяці вагітності, у неї було двоє малих дітей, і вона доглядала за своїм чоловіком, у якого були паралізовані руки й ноги.

Розуміючи, як їй буде нелегко, я подзвонила, щоб дізнатися як ідуть справи. Вона була оптимістично налаштована щодо переїзду і сподівалася, що члени її нового приходу нададуть допомогу. Після нашої розмови я, побажавши їй успіху, повісила слухавку і

подумала, як можу допомогти, нахочачись від неї за 650 км.

Того вечора мене не залишала думка, що мені треба поїхати до неї і допомогти. Але поглянувши на свій розклад, я відкинула ту думку й пішла спати.

Наступного ранку я прокинулася з тим самим відчуттям. Цього разу воно було таким сильним, що я не могла на нього не зважати. Я зателефонувала чоловіку й сказала: "Мені потрібно допомогти сестрі". Без вагань він відповів: "Я думав про те ж саме".

Я зателефонувала сестрі, розповіла про свої плани і замовила квиток на вечірній рейс. Я швидко спакувала валізу, поцілувала на прощання своїх дітей і поїхала в аеропорт.

Наступні три дні я розпаковувала коробки, обладнувала кімнати і допомагала прикрашати Різдвяну ялинку. Коли більшість коробок були розпаковані, я сіла біля сестри та її сім'ї, милуючись гарною ялинкою. Моя п'ятирічна племінниця, радіючи від того, що її сім'я готова до Різдва, вигукнула: "Це буде чудове Різдво!"

Коли я летіла додому, то знала, що вділяючи від себе цій чудовій сім'ї, я відчувала Духа, якого так

СЛУЖІННЯ, ЩО МАЄ ВІЧНЕ ЗНАЧЕННЯ

"Можливо, найбільш звичні й найбільш важливі приклади безкорисливого служіння і жертвування виявляються в наших сім'ях. Матері присвячують себе народженню і вихованню своїх дітей. Чоловіки віддаються роботі, аби забезпечувати своїх дружин і дітей. Жертви, які ми приносимо в наших сім'ях для служіння, що має вічну цінність, є настільки численними, що їх неможливо поррахувати, і настільки знайомими, що не потребують згадування".

Старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, "Жертва", Ліягона, трав. 2012, с. 22.

прагнула відчутти. Це сталося завдяки тому, що я служила іншим.

Легко говорити про служіння о Різдвяній порі, якщо це співпадає з вашим розкладом і не коштує багато або не змушує залишати зону комфорту. Але щоб відчутти справжній дух Різдва, нам потрібно зробити трохи більше. Це допомагає нам усвідомити, яку любов Спаситель відчуває до кожного з нас. ■

Єпископ Гарі Е. Стівенсон

Верховний єпископ

Безпека і мир у дотриманні заповідей

*Взірці й істини, що містяться у Книзі Мормона,
є чіткими й повчальними, простими і цінними.
Якщо ми починаємо з праведності й послуху, то в
кінці матимемо благословення і радість.*

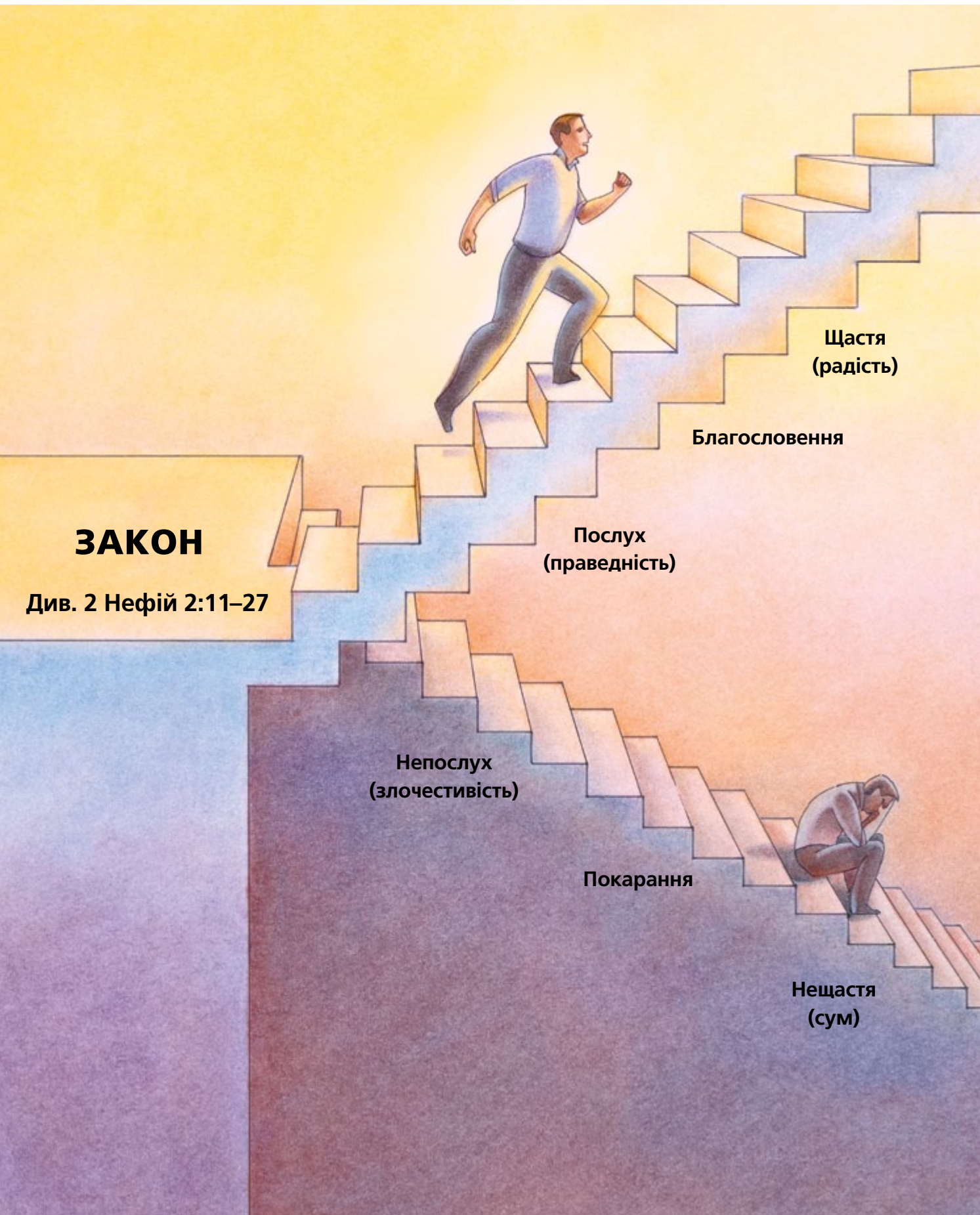
У наш вік цифрової інформації складається враження, що 24-годинний цикл новин не обходиться без знайомої історії, яка повторюється знову і знову. Герої банального сюжету, як правило, здобули славу і популярність завдяки надзвичайному таланту. Це можуть бути актори, спортсмени, політики або бізнесмени. Роки репетицій або тренувань чи відданого служіння й жертв, які просували їх на вершину успіху до досконалого розвитку таланту чи професії, зводяться нанівець гучним скандалом.

У фінальній сцені ми часто бачимо понуре обличчя героя, який зі сльозами на очах просить вибачення у судді, акціонерів чи виборців, або у сім'ї, друзів чи прихильників таланту за неправильні вчинки. Результатом, як правило, є довга низка непередбачених наслідків, серед яких смуток, сором і нещастя, що поширюються на них і на їхніх близьких та друзів.

Прості, однак глибокі слова древнього пророка Алми з Книги Мормона, звернені до його сина, є так само актуальними у 21 столітті, як і понад 2000 років тому: “Злочестивість ніколи не була щастям” (Алма 41:10).

Якщо проаналізувати майже кожен скандал у наш час, то можна сказати, що знання і послуху заповідям відновленої євангелії було б достатньо, аби відвернути драму в особистому й професійному житті.

ЗАКОН

Див. 2 Нефій 2:11-27

Щастя
(радість)

Благословення

Послух
(праведність)

Непослух
(злочестивість)

Покарання

Нещастя
(сум)

Формула щастя

Формула, що міститься у євангелії Ісуса Христа, відкриває шлях до щастя. Це проста і дорогоцінна істина, яку можна знайти на сторінках Книги Мормона. Її особливо добре описано в повчаннях пророка Леґія, звернених до власних синів наприкінці його життя. Промовляючи до свого сина Якова, він навчав: “Бо певно є потреба в тому, щоб була протилежність у всьому” (2 Нефій 2:11). Через кілька віршів він додає: “Люди є, щоб мати радість” (2 Нефій 2:25).

Учення Леґія в його проповіді Якову можна підсумувати простими словами: послух і праведність ведуть до благословень, які й приносять радість. На противагу, непослух і злочестивість ведуть до покарання, яке призводить до смутку. Спаситель є великим Посередником для всіх людей. Він забезпечує шлях до щастя й вічного життя. Сатана є нещасним батьком брехні. Він забезпечує шлях до неволі й смерті.

Очевидно, що супротивник розуміє: ми ніколи свідомо не виберемо неволю і смерть, однак оскільки він є нещасним навіки, то прагне, щоб і усі люди були нещасними (див. 2 Нефій 2:27). Він робить це, перекручуючи наслідки гріха і непослуху. Це одна з причин, чому його називають батьком брехні.

Президент Спенсер В. Кімбол (1895–1985) сказав: “Усі ви ... знаєте про Сатану—батька брехні. Вам відомо, як він правду перекручує на брехню. Він маскує зло, щоб зробити його привабливим, приемним, легким і навіть хорошим”¹.

Сатана хоче змусити нас повірити, що формула щастя починається зі злочестивості й гріха. Нас застерігають, що ці спокуси настільки вміло замасковані, що часом він являється навіть у вигляді “ангела світла” (2 Нефій 9:9). Господь описав падіння і цілі Сатани:

“Отже, через те, що Сатана повстав проти Мене, і прагнув знищити свободу вибору людини, яку Я, Господь Бог, дав їй, і також щоб Я дав йому Свою владу; владою Мого Єдинонародженого Я вчинив так, щоб його було скинуто вниз;

І він став Сатаною, так, саме дияволом, батьком усієї

брехні, щоб обманювати, і осліпляти людей, і вести їх у полон за його волею” (Мойсей 4:3–4).

Шлях до щастя починається з праведності, яка досягається шляхом виконання заповідей. Заповіді дано нам як божественний план, щоб відводити нас від багатьох неприємностей земного життя. Господь проголосив це на зорі Відновлення: “Отже, Я, Господь, знаючи про лихо, яке прийде на жителів землі, покликав Мого слугу Джозефа Сміта молодшого і говорив до нього з небес, і дав йому заповіді” (УЗ 1:17; курсив додано).

Дотримуйтеся заповідей

Деяким людям здається нелогічним, що заповіді виводять на шлях щастя, а не є тягарем на цьому шляху. Наступна історія, яка сталася, коли я служив президентом місії в Нагої, Японія, кілька років тому, є чудовою ілюстрацією цього.

Ми з моєю дружиною Лісою познайомилися з однією молодою жінкою невдовзі після того, як вона прийшла до церкви на урок англійської мови, що проводився місіонерами. Вона була відкритою, енергійною, успішною в житті, тобто мала хорошу роботу, сім'ю і тривалі стосунки з бойфрендом. Спілкування з місіонерами та членами Церкви на уроках англійської викликали у жінки зацікавленість Церквою, і вона почала слухати місіонерські бесіди. Її свідчення про істинність відновленої євангелії розквітало під час кожної зустрічі з місіонерами. Коли вона читала Книгу Мормона і розмірковувала та молилася про неї і про те, що вона почула, жінка зрозуміла, що це істина.

Коли місіонери почали навчати її заповідям, вона знала, що має виконувати їх. Вона розірвала стосунки зі своїм хлопцем і залишила роботу, бо їй доводилося працювати по неділях. Вона почала дотримуватися Слова мудрості і прийняла закон десятини. Її віра була настільки сильною, що вона починала дотримуватися заповідей відразу ж, як тільки про них дізнавалася.

Коли ця жінка сказала сім'ї про свою зацікавленість Церквою і вивчення відновленої євангелії, батьки

сказали, що це негативно вплине на їхні з нею стосунки. Протягом кількох тижнів, як вона почала виконувати заповіді, молода жінка втратила роботу, квартиру і підтримку з боку сім'ї. Очевидно, що внаслідок послуху її життя, як здавалося, було зруйноване.

Я дуже переймався її ситуацією. Якось пізно ввечері, в кінці напруженого дня, ми з Лісою вийшли з дому місії на прогулянку, щоб якийсь час спокійно побути разом. Ми були здивовані, коли, вийшовши на людне перехрестя, наткнулися на цю енергійну молоду жінку, яка зацікавилася Церквою, вона їхала на велосипеді. Вона привітала нас теплою усмішкою і обіймами. Вражені тим, що вона була на вулиці так пізно, ми запитали, що вона там робить.

“Я їду на свою нову роботу. Я працюю в нічну зміну в ресторані швидкого харчування. Продаю їжу водіям”,—радісно вигукнула вона.

Ця робота означала значне зменшення зарплати, кола обов'язків і годин роботи у порівнянні з попередньою роботою. Незважаючи на великі випробування і невдачі у мирському житті, дівчина випромінювала щастя. Потім вона оголосила, що призначено дату її хрищення. Повертаючись у дім місії, ми з Лісою дивувалися тому, як віра і послух щойно прийнятим нею заповідям вивели молоду жінку на шлях до справжньої радості.

Через кілька тижнів вона охристилася. Через якийсь час вона замирилася з сім'єю і знайшла кращу роботу. Через кілька років після хрищення вона запечаталася у Токійському Японському храмі з колишнім місіонером, з яким познайомилася на заході для дорослої молоді. Зараз вони є вічною сім'єю, і нещодавно Господь благословив

їх чудовим хлопчиком. Короткий чудовий гімн описує, що відбулося в її житті завдяки виконанню заповідей:

*Вірність завітам, вірність завітам
Дає нам безпеку, приносить нам мир.
Благословить нас Бог, Благословить
нас Бог.*

*Каже пророк нам: Вірність завітам
Приносить безпеку і мир”².*

Взірці й істини, що містяться у Книзі Мормона, є чіткими й повчальними, простими і цінними. Якщо ми починаємо з праведності й послуху, то в кінці матимемо благословення і радість. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Spencer W. Kimball, “The Blessings and Responsibilities of Womanhood,” *Ensign*, Mar. 1976, 70.
2. “Вірність завітам”, *Збірник дитячих пісень*, сс. 68–69.

Ми були здивовані, коли, вийшовши на людне перехрестя, наткнулися на цю енергійну молоду жінку, яка зацікавилася Церквою, вона їхала на велосипеді. Ми дивувалися тому, як віра і послух щойно знайденим заповідям вивели дівчину на шлях до справжньої радості.

ЯК МИ НАГОДУЄМО ТАК БАГАТО ЛЮДЕЙ?

Будучи президентом Товариства допомоги, я була приголомшена тими потребами і випробуваннями, які долали деякі члени нашої маленької філії. Часи були важкі, а кілька членів філії втратили роботу.

Поза Церквою в очах багатьох людей, яким було важко забезпечувати свої сім'ї, можна було побачити розчарування, сум і безнадію. Навіть діти і молодь були сповнені почуттям непевності й невпорядкованості.

Провідники філії відчували, що треба внести трохи надії та любові в життя найбільш нужденних, зробити щось таке, що допоможе людям у громаді відчутти, що люблячий Небесний Батько знає про їхні труднощі і наглядає за ними.

З наближенням Різдва ми запропонували запросити найбідніших дітей нашої громади на обід. Члени філії почали організовувати збір коштів, щоб купити їжу в ресторані швидкого харчування, і готували наш дім зборів до прийому гостей. Кожен брав у цьому участь, у тому числі й діти Початкового товариства, молоді жінки і молоді чоловіки.

Ми домовилися, що ресторан швидкого харчування доставить нам їжу і зв'язалися з соціальними працівниками, щоб визначити сім'ї, які мають найбільші потреби. Працівники дали нам список з приблизно 100 дітей, і це було більше, ніж ми очікували. Не те щоб ми занепали духом, але здавалося

неможливим зібрати достатньо грошей, щоб придбати їжу для такої кількості дітей.

Коли настав день нашого обіду, президент філії разом з кількома діячами взяв кошти, які ми зібрали, і пішов до ресторану, все ще не знаючи, як ми зможемо нагодувати так багато дітей за наші обмежені кошти. По дорозі вони молилися, думаючи, що, можливо, нам варто запросити лише найменших дітей, розділити порцію навпіл або відмовитися від заходу.

Коли вони прийшли в ресторан, президент філії поклав гроші на прилавок. Саме тоді й надійшла відповідь на їхні молитви.

Менеджер ресторану поглянув на них і з усмішкою сказав, що ресторан з радістю надасть стільки порцій, скільки потрібно—і безкоштовно! Я не можу висловити, яку радість ми відчували, коли дізналися про такий жест, що дозволив нам подарувати трохи радості й багато їжі великій групі нужденних дітей.

Завдячуючи щедрості ресторану, ми змогли використати зібрані гроші, щоб купити продукти і приготувати продуктові кошики для найбідніших сімей.

Завдяки цьому випадку ми зрозуміли, що жодне зусилля не буває марним, коли ми використовуємо свої зусилля і хороші стремління для служіння нашим ближнім. Зміцнилося наше свідчення про те, що Господь відкриває двері після того, як ми зробимо все, на що здатні. ■

Марта Фернандес-Ребольйос, Іспанія

Коли президент філії поклав гроші на прилавок, надійшла відповідь на їхні молитви.

СПОДІВАЮСЯ, ЩО ХТОСЬ ЇЇ ПОЛЮБИТЬ

Коли моему синові було три роки, а дочці чотири, вони ходили до місцевого дитячого садочка. Тієї зими ті з нас, хто керував садочком, вирішили здійснити Різдвяний проект—попросити кожну дитину подарувати якусь іграшку бідній сім'ї.

За кілька тижнів до Різдва ми провели багато уроків про вдячність і про те, що коли ми ділимося з іншими, то отримуємо радість. Я сказала своїм дітям, що час подумати про те, які іграшки вони віддадуть. Я хотіла, щоб вони самі вибрали, що подарувати. Фінансові можливості нашої сім'ї були обмежені, і мені було цікаво, якими зі своїх небагатьох іграшок вони захочуть поділитися.

Якось у суботу вранці я сказала дітям, що настав час вибрати подарунки. Я допомогла Хантеру загорнути вантажівку, яку він обрав, а потім пішла подивитися, як ідуть справи у Мікелле. Мені на очі навернулися сльози від сцени, яку я побачила з дверей її кімнати.

Мікелле тримала свою улюблену ляльку Меллу, одягнуту в найкращий ляльковий одяг, і наспівувала їй. Потім вона поклала маленьку ковдру на дно подарункового пакету, усміхнулася ляльці, обняла і поцілувала її та з любов'ю поклала в пакет. Побачивши мене, вона сказала: "Мамо, Мелла готова. Сподіваюся, що хтось полюбить її".

Знаючи, як моя дочка дорожила цією лялькою, мене вразило те,

Якось у суботу вранці я сказала дітям, що настав час вибрати подарунки. Мені на очі навернулися сльози від сцени, яку я побачила з дверей кімнати Мікелли.

що вона її віддавала. Я була готова сказати Мікеллі, що їй не потрібно віддавати свою улюблену ляльку, але зупинилася.

"Вона розуміє, що означає давати,—подумала я.— Вона віддає найкраще".

Раптом я зрозуміла, що одна частина мене була готова віддавати й ділитися, але так, щоб це не вимагало надто великої особистої жертви. Моє милосердя мало межі, і я знала, що маю над цим працювати.

Я подумала про те, як Небесний Батько віддав Свого єдиного досконалого Сина і дозволив, щоб Він страждав і помер за мене. Я уявила, як люблячий Небесний Батько цідує Свого Улюбленого Сина,

посилаючи Його на землю немовлям, сподіваючись, що ми його будемо любити і йти за Ним.

Сам Спаситель нічого не приберіг для Себе і віддав усе, що мав віддати.

Мені було цікаво, чи не передумає Мікелле до настання Різдвяної програми, коли іграшки треба буде подарувати. Але цього не сталося. Я думала, може вона пізніше пожалкує про свій вибір і буде сумувати, але і цього не сталося.

Спостерігаючи за прикладом дочки, яка наслідувала Спасителя, я вирішала, що скільки б я не мала—багато чи мало, я завжди з радістю віддаватиму найкраще, коли випаде нагода поділитися. ■
Брітні Пайн, шт. Юта, США

ВИ СПІВАЛИ ВІД УСЬОГО СЕРЦЯ

У грудні 2000 року хор нашого колу готувався, щоб приймати у себе хоролий фестиваль. Кілька добре відомих хорів міста Посадас, Аргентина, підтвердили, що візьмуть участь, і прийде багато публіки. Ми сподівалися, що за допомогою співу зможемо поділитися своїм свідченням про народження Спасителя.

Будучи керівником хору, я трохи переживала. До моїх переживань додавалося те, що я була на восьмому місяці вагітності близнюками. Під час останньої репетиції за тиждень до концерту я відчувала біль і вела репетицію сидячи.

Коли репетиція закінчилася, я вже не могла стояти. Мій чоловік Карлос і мій батько дали мені благословення. Після цього Карлос відвіз мене до лікарні, де лікарі вирішили, що діти мали народитися того ж дня. Я боялася, але Карлос сказав, що мені слід довіряти Господу.

Невдовзі палату наповнив плач новонародженої дитини. Моє серце калатало від радості, коли я почула цей звук, але потім лікар підійшов і сказав: “Це плаче Кіра, але Абріль не вижила”.

Я не можу словами описати почуття, які охопили мене. Невдовзі мене перевезли до іншої палати, де на мене чекав мій чоловік. Ми обнялися і заплакали.

“Дафні, ми не знаємо, чому Господь забрав до себе Абріль,—сказав Карлос.— Але нам треба бути сильними і прийняти Його волю та йти вперед з вірою”.

Трохи пізніше Карлос вже

тримав крихітне тільце Кіри і благословляв її на життя. Вона вижила, але через ускладнення залишалася в лікарні ще 10 днів.

Мене виписали наступного тижня. Через те, що мені часто потрібно було відвідувати лікарню, щоб бачити і годувати Кіру, я не думала про хор. Увечері перед фестивалем мій батько запитав, чи буду я диригувати. “Помолися про це, Дафні,—сказав він,—і я не сумніваюся, що яке б рішення ти не прийняла, воно буде правильним”.

Я подумала про Кіру, яка все

Коли до інструментів додалися голоси, мене огорнуло відчуття, ніби я знаходжуся у прекрасному місці.

ще була в лікарні. Я подумала про хористів, які так багато працювали, щоб підготуватися до концерту. Я подумала про Спасителя і Його народження, життя та жертву. Я зрозуміла, що маю робити.

Вияв любові, який відчула наша сім'я наступного вечора від хористів, глибоко зворушив нас, а дух гармонії, що панував між ними, викликав шире бажання зворушити серця присутніх.

Оскільки ми були приймаючою стороною, то хор нашого колу співав у кінці. Коли піаніно і скрипка заграли вступ гімну “Давно-давно те сталося Різдво”, по моїх щоках покотилися сльози. Потім, коли до інструментів додалися голоси, мене огорнуло відчуття, ніби я знаходжуся у прекрасному місці.

Коли ми закінчили, я обернулася і побачила, що майже у всіх присутніх на очах були сльози. Люди, які, можливо, ніколи не чули євангельське послання миру і любові, за допомогою нашої музики відчували красу і диво народження Сина Божого.

Після цього диригент одного з хорів сказав нам: “У нас була хороша техніка, але ви співали від усього серця”.

На Святвечір ми з чоловіком дякували Богові за те, що Він послав у наш дім Кіру, і за те, що Він послав Свого Сина на землю. Завдяки Спокуті Його Сина і нашого запечатування в храмі ми знаємо, що Абріль колись знову стане нашою. ■

Дафні Аналія Ромеро де Тау,
Місйонес, Аргентина

ПОПКОРН, ПІОНЕРИ І СПОКІЙ

Мама поклала цеглини в піч і після цього загорнула їх у ковдри, щоб наші ноги залишалися в теплі, коли ми будемо їхати у своїй машині, яка не обігрівалася. То був 1935 рік, і ми долали 96 км подорожі із Солт-Лейк-Сіті до Пейсона, шт. Юта, щоб відвідати моїх дідуся й бабусю на початку грудня. Падав невеликий сніг, який крутився у вирі на дорозі попереду, неначе маленькі торнадо. Мій старший брат, Фред, і я були вдягнені у теплі пальта й колючі вовняні шкарпетки й шарфи. Для мене, семирічного хлопця, ця подорож здавалася безкінечною.

Таку подорож ми здійснювали кожного грудня. Різдво насправді не починалося, поки ми не потрапляли до теплої кухні бубусі й дідуся Тенерів, щоб робити кульки з попкорну. Дідусь розпалював вогонь, а бабуся наповнювала дротяний кошик попкорном і енергійно трясла його над вогнем, доки він не наповнювався пухкими, білими зернами кукурудзи. Тоді бабуся заливала попкорн сумішшю меду й масла у великому чавунному казанку і перемішувала в арахісі. Коли суміш остигала, ми запускали в неї вимазані в масло руки і робили святкові кульки, щоб дарувати їх членам сім'ї і друзям.

Однак це Різдво було іншим. Зазвичай ми з Фредом подорожували на задньому сидінні автомобіля, але цього року нас втиснули між батьками на

передне сидіння. Задне сидіння займала маленька біла труна, в якій лежало тіло мого однорічного братика Герольда. Захворювання на кір перейшло в пневмонію і забрало його юне життя. До подорожі ми заїхали в морг, щоб забрати маленьку дерев'яну труну.

Під час нашої двогодинної поїздки під керівництвом батька ми співали різдвяні пісні. Мама й тато співали на два голоси і прекрасна музика втішала нас, бо ми тужили через втрату дитини.

Коли ми доїхали до дідусявого будинку, зазвичай весела компанія родичів цього разу благоговійно чекала на нас. Труну витягли з заднього сидіння і перенесли до бездоганно чистої вітальні бабусі. Єпископ моїх дідуся й бабусі сказав кілька добрих слів, і ми знову повернулися в машину, щоб їхати на цвинтар, де всі ми плакали, коли цього дорогоцінного маленького хлопчика клали в замерзлу землю.

Під час нашої двогодинної поїздки під керівництвом батька ми співали різдвяні пісні. Мама й тато співали на два голоси і прекрасна музика втішала нас, бо ми тужили через втрату дитини.

Нарешті наступило Різдво. Вогонь було розведено, попкорн приготовано і святкові кульки з попкорну розвезено на запряжених кіннями санях дідуся. То був сумний день, але й відчувався великий спокій, коли я слухав історію про народження Христа, яку читали мої вірні дідуся і бабуся.

Мої дідуся і бабуся народилися від батьків-піонерів, які поховали багатьох своїх дітей. Коли наша сім'я оплакувала свою втрату, ми звернулися туди, куди зверталися наші предки—до Сина Божого та Його слів. Пам'ятаю, як того року я краще зрозумів Різдвяну історію, бо завдяки дитині, що народилася в яслах, дитина, яку ми поклали в землю, знову воскресне і буде нашою.

Багато десятиріч минуло з того часу, але кожного Різдва я все ще заливаю попкорн сумішшю меду й масла, перемішую в арахісі, виліплюю з суміші кульки і пам'ятаю. ■ Ширлі Херст Шилдз, шт. Юта, США

**Старійшина
Джеффри Р.
Холланд**

З Кворуму
Дванадцятьох
Апостолів

РІЗДВО В ТОБІ

Бережіть свою віру. Знаходьте хороше в ситуаціях, в яких перебуваєте. Зробіть щось добре для когось. Шукайте Христа, Який не в обгортках і не в мішурі.

Гадаю, що кожен пам'ятає своє перше Різдво, яке святкувалося не вдома. Причиною відсутності може бути місія або служіння в армії, студентське життя або робота. Якою б не була причина, перше Різдво поза домівкою залишає трепетні спогади для кожного з нас. Тим, кого на Різдво не було вдома, або кого не буде вдома цього року, я присвячую свої власні спогади про це.

ІЛЮСТРАЦІЯ ПОЛА МЕННА

У моєму випадку—це було служіння в якості місіонера. Протягом 19 років я насолоджувався Різдвом в оточенні сім'ї та друзів. Припускаю, що через свій юнацький егоїзм я ніколи не думав про те, що Різдво можна провести якимось інакше.

Пізніше, незадовго до Різдва у 1960 році, я опинився за півсвіту від усього цього. Я був в Англії менше трьох місяців, коли першого грудня мене викликали до офісу місії, щоб зустрітися з Елдоном Смітом, новоприбулим старійшиною з міста Чемпіон, провінція Альберта, Канада—моїм першим молодшим напарником. Нас послали розпочати місіонерську роботу в Гіддфордї, місті з сильними традиціями у графстві Сюррей, місці, в якому ніколи не було місіонерів святих останніх днів, і, наскільки нам було відомо, був тільки один член Церкви, який загубився десь в його межах. Ми були молоді, недосвідчені і дещо розгублені, але не легкодухі.

Ми зареєструвалися в поліції, знайшли тимчасове житло і, не знайшовши нашого єдиного члена Церкви, вдалися до єдиної роботи, про яку знали—стукати в двері. Ми стукали у двері вранці, ми стукали у двері в полудень, ми стукали у двері у післяобідню пору, і ми стукали у двері увечері. Ми їздили на своїх велосипедах вулицями у, мабуть, найбільш дощовий в історії Британії грудень—або він таким нам здався. Ми були мокрі

вранці, ми були мокрі в полудень, ми були мокрі у післяобідню пору і ми були мокрі увечері, але ми продовжували стукати у двері. І майже безрезультатно.

Так відбувалося до самого Святвечора, коли люди були навіть ще менше схильні слухати пару місіонерів “з колоній”. Того вечора, стомлені, але рішуче налаштовані, ми повернулися в наше однокімнатне орендоване помешкання і провели Різдвяний духовний вечір. Ми заспівали різдвяний гімн, а потім промовили вступну молитву. Ми читали Писання і слухали магнітофонний запис під назвою *Справжня історія Різдва*. Потім ми заспівали ще один різдвяний гімн, помолилися в кінці і пішли спати. Ми були надто стомлені, щоб бачити чарівні сни.

Різдвяного ранку ми, як завжди, навчалися зранку і відкрили дві три посилки, які нам передали після переїзду на нове місце. Після цього ми вийшли на вулицю, щоб стукати в двері. Ми стукали вранці, ми стукали в полудень, ми стукали у післяобідню пору і ми стукали увечері. Ніхто нам не відчинив.

Попри таке невизначне Різдво—безсумніву найменш веселе з тих, які я святкував до цього і в майбутньому,—про щось говорить те, що ті особливі дні в грудні 1960 року залишаються в моєму серці (більше, ніж через 50 років!) одними з найкращих Різдвяних днів, які у мене були. Я думаю так

сталося тому, що вперше у своєму житті, я зрозумів значення Різдва, а не просто насолоджувався ним. Я думаю, що вперше, у насправді переконливий спосіб, я зрозумів послання про народження й життя Христа—Його послання, Його місію і Його жертву заради інших людей.

Я мусив зрозуміти це раніше, але так не сталося, принаймні не в тій мірі. Однак у те Різдво в Англії—будучи промерзлим, мокрим і дещо розгубленим 19-річним хлопцем—я “зрозумів”. Я дійсно можу сказати, що завдяки моїй місії, Різдво, як і велика кількість інших аспектів евангелії, з того часу щорічно почали набувати для мене більшого значення.

У це Різдво я шлю свою любов кожному місіонеру, кожному чоловіку або жінці, які служать у Збройних силах, кожному студенту і кожному робітнику та тому, хто в дорозі і не буде “вдома на Різдво”¹, як співається у різдвяній пісні. Бережіть свою віру. Знаходьте хороше в ситуаціях, в яких перебуваєте. Зробіть щось добре для когось. Шукайте Христа, Який не в обгортках і не в мішурі. І ви зрозумієте, що попри зовнішні обставини Різдво—як і царство Боже,—“всередині вас” (Лука 17:21). ■

З виступу “A Mission Christmas,” Church News, 17 груд., 2011 р., 10.

ПОСИЛАННЯ

1. James “Kim” Gannon, “I’ll Be Home for Christmas” (1943).

Мері Н. Кук

Перший радник у Генеральному президентстві Товариства молодих жінок

Різдвяні прикраси, друзі, подібні до Христа

Готуючись прикрасити різдвяну ялинку, я розпакувала коробку, наповнену різдвяним оздобленням, якого не бачила вже кілька років, і не користувалася ним.

Перебираючи різдвяні вогники та вишивки, я натрапила на коробку для одягу, наповнену різдвяними прикрасами, які я збирала, коли жила сама і викладала у школі. Я знайшла звичайну, вишиту хрестиком стрічку, з простим написом “Різдвяні дні відкритих дверей—1984”. Я миттю пригадала той рік. Я була незаміжня і з відчуттям страху перейшла з приходу для неодруженої молоді до сімейного приходу.

Я люблю Різдвяну пору, але іноді я відчувала себе дуже самотньо в ці дні. Мені було за 30, я була незаміжною і у мене не було дітей, тож інколи я відчувала себе забутою. Було легко почати жаліти себе, впадаючи у те, що я називаю “синдромом—бідна я старенька”. Я пам’ятаю, як того самого 1984 року, я прийняла свідоме рішення—подолати цей синдром, подивитися далі самої себе і побачити, чим я можу допомогти, щоб зробити Різдво радісним для інших людей.

Я була відносно новачком у приході і подумала, що, якщо запрошу у своє скромне помешкання членів Товариства допомоги, це допоможе мені добре провести свята і краще познайомитися з сестрами.

Згадуючи про той день відкритих дверей, я пригадала маленьку Різдвяну ялинку, оздоблену іграшками з коробки для оздоблень, запах пісочного печива, яке допомагали мені пекти мої незаміжні подружки, і солодкий смак маминого “білого Різдвяного пунша”, яким я пригощала гостей.

Коли я розглядала різноманітні узорі, моє серце наповнили теплі почуття любові і вдячності від думки про багатьох друзів, подібних до Христа, молодих і старих, які любили й дбали про мене у нелегкі часи.

Я дістала накрохмалену, мережену сніжинку, яку крючком зв’язала для мене одна літня жінка, і пригадала, як вона піклувалася про мене. Я подумала про старших сестер з багатьох приходів, які я відвідувала, котрі передавали мені свої знання. Я навчилася в’язати крючком і спицями, шити і плести

мережево у тих любих сестер, які воліли ділитися своїм часом і виявляли особливе терпіння, щоб я могла вміти те, що і вони вміють.

Я взяла в руки маленьку мідну трубу і подумала про запрошення музично обдарованого хормейстра, яка запросила мене ще у підлітковому віці приєднатися до ранкових репетицій особливої музичної програми. Її впевненість вселила в мене любов до класичної музики і бажання співати в хорах до кінця мого життя.

З усмішкою я взяла в руки Міккі Мауса і відчула вдячність до подружжя, яке дозволяло мені піклуватися про їхніх малюків. Їхні діти стали моїми дітьми. Я тримала їх на руках в церкві, читала їм, гралася з ними і любила їх, намагаючись заповнити болісну порожнечу.

Спаситель навчав нас в Матвій 10:39: “Хто душу свою зберігає, той погубить її, хто ж за Мене погубить душу свою,—той знайде її”.

Те свідоме рішення у 1984 році “погубити душу свою”, піклуючись про людей навколо, було насправді поворотним пунктом у тому, щоб “знайти” себе. Розмірковуючи про минуле, я зрозуміла, що багато хто, у свою чергу, дотримався поради нашого Спасителя і “погубив душу свою” за мене. *Різдвяні* оздоблення стали приємним нагадуванням про друзів подібних до *Христа*. ■

Різдвяна хусточка

Скотт М. Моой

Співробітник редакції церковних журналів

В юності я щороку допомагав своїй мамі загортати сімейні різдвяні подарунки. У мене було 4 одружені брати і заміжня сестра та 13 племінниць і племінників, отже то було нелегке завдання. Але навіть серед усього цього кольорового безладу я помітив, що ми, як здається, завжди загортали для моєї сестри хусточку. Навіть якщо моя мама загортала для неї нічну сорочку, блузку або якусь кухонне приладдя, Анна знову отримувала хусточку. Я розумів, що хусточки були корисними й недорогими, але я почав міркувати, що моя сестра буде думати, так часто отримуючи цей подарунок.

Якось, в один з груднів, я нарешті спитав: “Ще одна хусточка для Анни? Мамо, здається, ти даруєш їй хусточку майже кожного року. Чи не думала ти, що, можливо, зараз у неї їх вже достатньо? Скільки їй потрібно їх? Ще один подарунок удорожчує вартість посылки для її сім’ї. Не думаю, що тобі слід робити це”.

Мама відклала ножиці. “Дозволь мені розповісти тобі історію. І тоді, можливо, ти зрозумієш. Це сталося ще до твого народження.

“Ти знаєш, як я потрапила в цю країну”. (Я знав. Родина моєї мами була вражена тим, що вона вийшла заміж за вдівця з чотирма дітьми, але сім’я була ще більше шокована тим, що вона переїжджала з Голландії до Сполучених Штатів). “Але дечого ти не знаєш. Коли ми приїхали сюди, у нас не було нічого. Життя було важким. Твій батько працював на двох роботах, але платили йому небагато. Я заробляла пранням і прасуванням. Але нам все ще не вистачало грошей.

Анні тоді було 17 років і вона розуміла в яких боргах ми були. Вона вирішила, що може допомогати, і влаштувалася на роботу. У місті вона знайшла роботу в кондитерському магазині. Їй потрібно було добиратися туди автобусом і цілий день стояти за прилавком. Вона віддавала нам майже всю свою зарплатню, залишаючи собі гроші лише на проїзд автобусом і на невеликий обід, оскільки їй не дозволялося тримати їжу під прилавком.

Анна казала мені, що їй приємно мати роботу, і що їй зарплатня може допомогати нам. Але вона не сказала мені, що турбувалася і про своїх молодших братів. Наближалось Різдво. Їхні нові американські друзі говорили про іграшки, які вони просили Санту подарувати їм. Що станеться, якщо Санта не принесе в наш дім жодного подарунка?

За кілька днів до Різдва Анна

віддала мені невелику суму грошей. Однак то не був день виплати їй заробітної плати. Я спитала її, де вона взяла ці гроші. Вона сказала мені, що заощадила їх, обходячись без обідів. Там було небагато грошей, але я розуміла, що вона не обідала протягом багатьох тижнів. Вона попросила мене взяти гроші і купити різдвяні подарунки для її братів. Вона довіряла мені, її мачусі, і знала, що я куплю те, що потрібно.

Я мала купити щось недороге. Але я вирішила, що влаштую Різдво для всієї сім’ї. Мандарини, мило у вигляді ведмедиків, кольорові олівці, маленькі іграшкові машинки, шкарпетки для вашого батька. А для Анни я купила хусточку. Вона була однотонною, і, щоб прикрасити хусточку, я допізна вишивала її. Я була така щаслива, що моя нова дочка подарувала нам Різдво, і хотіла, щоб у неї на Різдво теж було щось особливе.

Прийшло Різдво. Ми були приємно вражені, коли наші церковні друзі принесли нам різдвяну ялинку і повну коробку подарунків. Вони вибачилися за те, що то були прості подарунки, загорнуті в газету, але все було чудово! Там було так багато корисних речей і чудові пригощення. Але на всіх чекав ще один сюрприз—таємний сюрприз від Анни і мене. Санта все ж таки прийшов у наш дім! Твої брати були такі раді! Невдовзі вони вже були на підлозі з машинками, катаючи їх по газетах та під ними. Газети були повсюди! А потім Анна відкрила свій подарунок і знайшла хусточку.

Вона плакала. Я теж трохи плакала.

Ми приготували нашу різдвяну їжу. У нас були пригощення, яких ми не куштували вже так довго! Після цього ми все прибрали. Анна хотіла покласти свою хусточку на місце. Але її ніде не було. Ми шукали всюди. І тоді я подумала: “О, ні! Ваш батько викидав газети у вогонь. Чи не могла хусточка згоріти у вогні?” Можливо так і сталося, тому що ми її так і не знайшли. Проте Анна не скаржилася. Що сталося, те сталося. Вона сказала, що відчувала себе щасливою, бо її брати були щасливі.

Наступного Різдва я подарувала Анні хусточку. І стежила, щоб її не загубили. Коли вона вийшла заміж і переїхала, я висилаю їй різдвяні хусточки поштою. Зараз я висилаю їй хусточку не тому, що вона їй потрібна. Я висилаю їй хусточку на знак того, що ніколи не забуду, що вона зробила для нашого першого Різдва разом”.

Через кілька років після того, як моя мама розповіла мені цю історію, нам вдалося зібратися усією нашою сім’єю, щоб відсвяткувати Різдво. З хвилюванням я спостерігав, як моя сестра розпаковувала хусточку. Я бачив сльози в її очах, коли вона потягнулася до нашої мами, щоб потиснути їй руку. Я розумів. Справа була не лише у хусточці. То був особливий подарунок на згадку про любов, дари і жертву. І у той простий спосіб я пригадав, чому ми святкуємо Різдво—завдяки найвеличнішому дару любові, який вимагав жертви. ■

“Як я можу відповісти на запитання моїх друзів про храм, якщо і сам знаю не дуже багато?”

Важко говорити про щось, чого не розумієш, і є багато чого, що ми не можемо зрозуміти про храм, поки не зможемо самі увійти в нього. Поза храмом ми з осторогою обговорюємо храмові обряди, оскільки вони священні. Однак ми можемо розповідати про благословення і цілі храму. Ми можемо сказати нашим друзям, що в храмі члени Церкви вивчають вічні істини, отримують священні обряди для себе і виконують ці обряди за своїх предків та інших людей, які вже померли.

Чим більше ви знаєте про храми, тим краще будете підготовлені відповідати на запитання ваших друзів. Щоб дізнатися більше, поговоріть зі своїми батьками або провідниками Церкви. Ви також можете прочитати з друзями спеціальний випуск *Ліягони* про храми (за жовтень 2010 р.) і знайти відповіді на сайті Mormon.org в розділі “Храми” в Найпоширеніших запитаннях.

Ви також можете поділитися своїми почуттями щодо храму. Якщо ви відвідували храм, щоб виконувати хрищення, або були на храмовій ділянці, ви можете розповісти своїм друзям про мир, який ви відчували, перебуваючи там.

Якщо ваші друзі запитують, чому храм не відкрито для всіх, ви можете пояснити, що, оскільки там виконується священна робота, в храм можуть входити лише ті, хто підготувався духовно і має дійсну храмову рекомендацію. Перед освяченням нових храмів люди в тій місцевості можуть пройти по храму з екскурсією і більше дізнатися про нього під час днів відкритих дверей. Після освячення храму кожен може гуляти по храмовій ділянці. Якщо можливо, запросіть своїх друзів на дні відкритих дверей храму або відвідати храмову ділянку разом з вами.

Будьте гідним відвідування храму

Я б сказала своїм друзям, що храм означає для мене: щастя, силу, жертву і вічні сім'ї. Я б пояснила, як залишатися гідними. Якщо вони бачитимуть, що я живу з переконанням, що відвідування храму—це одна з моїх найважливіших цілей, вони відчуватимуть силу храму. Кожен бачить зовнішню красу

храму, але, якщо я житиму праведно, то зможу показати своїм друзям надію і щастя, які приносять відвідування храму.

Емма Р., 18 років, шт. Юта, США

Запрошуйте своїх друзів дізнаватися більше

Розкажіть своїм друзям все, що ви знаєте, і про що буде до речно розказати. Скажіть їм, що ми не обговорюємо деякі речі стосовно храму, оскільки вони священні. Якщо вони спитають щось таке, про що ви не знаєте, чесно скажіть їм, що ви цього не знаєте. А якщо вони захочуть дізнатися більше, запросіть їх до церкви і скажіть, що Бог благословляє тих, хто дотримується Його заповідей, глибокими духовними знаннями. Ми віримо, що духовні знання засвоюються рядок за рядком, приписання за приписанням.

Кармела Б., 18 років, Філіппіни

Моліться, щоб Дух підказував вам, що слід відповісти

Щоб відповісти на запитання друзів, я спершу молюся Небесному Батьку, щоб знати, що сказати. Можливо для цього потрібно багато терпіння, але підказка від Духа, що сказати, варта очікування. По-друге, ходіть до церкви і в храмову христильню, щоб отримувати більше духовного знання. Коли моя подруга поставила мені запитання про храм, я сказала їй, що хрищення виконуються за наших померлих предків, у яких не було

можливості почути євангелію за життя. І тоді, на небесах, у них є вибір: прийняти цей обряд чи ні.
Лідія Р., 13 років, шт. Флорида, США

Запрошуйте своїх друзів зустрічатися з місіонерами

Коли друзі запитують мене про храм, я кажу їм, що це Дім Господа, де ми можемо виконувати особливі обряди, які допомагають нам бути ближче до нашого Небесного Батька і відкривають нам шлях для повернення до Нього. Я також запитую своїх друзів, чи не хотіли б вони зустрітися з місіонерами, щоб дізнатися більше. Якщо вони не погоджуються, я записую їхні запитання і сам ставлю їх місіонерам. Після цього я розповідаю друзям те, про що дізнався. У такий спосіб я і сам більше дізнаюся про храм.
Кіммі Х., 13 років, шт. Юта, США

Поговоріть зі своїми батьками

Шукайте відповіді. Читайте Писання і ставте запитання вчителям недільної школи. Завжди можна знайти відповіді на

запитання; все, що потрібно робити, це шукати. Моліться про це! Коли у мене виникають запитання стосовно храму, я ставлю їх своїм батькам. З ними легко говорити і вони прагнуть допомогти.

Брайсон Б., 18 років, шт. Юта, США

Ідіть до храму

Якщо ми намагаємося відвідувати храм якомога частіше, то можемо краще спілкуватися з нашим

Небесним Батьком. Це означає, що ми можемо молитися Йому стосовно запитань наших друзів. Якщо ми небагато знаємо про храм, нам потрібно більше навчатися. Під час кожного візиту до храму навчайтеся і моліться, щоб знати, про що вам слід думати у храмі. І тоді ми зможемо відповідати на запитання, подібні до цього: “Які почуття виникають у храмі?”

Сара Т., 14 р., шт. Айдахо, США

Показуйте зображення храму

Я люблю читати книги, в яких є ілюстрації храмів по всьому світу. Коли моя подруга спитала мене про храми, я знала, що

моїх пояснень буде недостатньо, щоб допомогти їй зрозуміти. Тому я принесла свої книги про храми і

показала їй, як вони виглядають, розповіла для чого потрібні храми і як я вдячна, що ми можемо відвідувати храм. Я вирішила запросити її до церкви у неділю, де місіонери і вчителі недільної школи можуть допомогти їй дізнатися більше.

Джессіка А., 13 років, Індонезія

СВЯТИНЯ ДЛЯ ГОСПОДА

Храм—це місце краси, місце одкровення, місце миру. Це—дім Господа. Він святий для Господа.

Він має бути святим для нас”.

Президент Говард В. Хантер, (1907–1995), “The Great Symbol of Our Membership,” *Tambuli*, Nov. 1994, 6.

НАСТУПНЕ ЗАПИТАННЯ

“Як мені протистояти спокусі?”

Надсилайте свої відповіді не пізніше 15 січня 2013 року на liahona.lds.org, електронною поштою на адресу: liahona@ldschurch.org, або поштою на адресу:

Liahona, Questions & Answers 1/13
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Відповіді можуть бути відредаговані для більш стислого і ясного подання інформації.

До свого листа чи електронного послання необхідно додати наступну інформацію й дозвіл: (1) повне ім'я, (2) дату народження, (3) назву приходу або філії, (4) колу або округу, (5) ваш письмовий дозвіл і, якщо вам менше 18 років, письмовий дозвіл батьків (можна в електронному вигляді) на публікацію вашої відповіді та фотографії.

ЯК ДАВАТИ ДАРИ ХРИСТУ

**Президент
Генрі Б. Айрінг**
Перший радник
у Першому
Президентстві

ЯК МОЛОДЬ ЗАСТОСОВУ- ВАЛА ЦЕ

“Я запрошую друга до церкви, на Спільний захід або навіть на вечерю. Невелика турбота може принести великі плоди, якщо ми допомагаємо комусь відчутти нашу любов до них”.
Арманд Ф.

“Я намагаюся писати місіонерам з нашого приходу”.
Дженні Р.

“Інколи достатньо просто бути другом тим, хто потребує допомоги”.
Раян Б.

Дух Різдва вселяє в наші серця бажання **принести радість** іншим. Святування Різдва допомагає нам **дотримуватися обіцяння завжди пам'ятати Господа** і Його дари для нас. Якщо ми пам'ятаємо це, у нас виникає бажання **принести дари Йому**.

Він сказав нам, що ми можемо подарувати Йому, аби принести радість. По-перше, маючи віру в Нього, ми можемо **віддати скрушене серце і упокорений дух**. Ми можемо покаятися й укласти з Ним священні завіти.

По-друге, ви можете принести Йому такий дар: **зробити для інших те, що зробив би для них Він**. У книзі Матвія подається великий перелік можливостей для служіння. Там ми читаємо слова нашого Викупителя, які всі ми сподіваємося почути і сказати, коли побачимо Його після цього життя:

“Тоді відповідать Йому праведні й скажуть: “Господи, коли то Тебе ми голодного бачили—і **нагодували**, або спрагненого—і напоїли?”

Коли то Тебе мандрівником ми бачили—і прийняли, чи нагим—і **зодягли?**

Коли то Тебе ми недужого бачили, чи у в'язниці—і **до Тебе прийшли?**”

Цар відповідь і промовить до них: “Поправді кажу вам: що тільки вчинили ви одному з найменших братів Моїх цих,—те Мені ви вчинили” (Матвій 25:37–40).

У цих словах Господь чітко вказує, які дари вдячності ми можемо дати Йому. Кожен **добрий вчинок** по відношенню до когось стає виявом доброти до Нього, тому що Він любить усіх дітей Небесного Батька. І тому що це приносить радість Йому, це також приносить радість Його Батькові, якому ми маємо безмежно дякувати.

У ці Різдвяні дні багато з вас знайдуть можливості поділитися їжею з тими, хто голодний. Так ви принесете радість Господу. Однак Він навчав нас, що існує шлях дати **навіть більш тривалий і безцінний дар**. Він сказав: “Я—хліб життя. Хто до Мене приходить,—не голодуватиме він, а хто вірує в Мене,—ніколи не прагнутиме” (Іван 6:35). Серед усіх виявів доброти до Нього найбільше, що ми можемо зробити,—це **навернути до Нього тих, кого ми любимо і кому служимо**—до Нього, Хто є єдиним джерелом вічного життя. ■

З виступу “Дар Спасителя” на духовному Різдвяному вечері з Першим Президентством у 2010 р.

Поділіться своїм досвідом

Поділіться *своїм* досвідом у застосуванні цих принципів і прочитайте про досвід, який здобули інші молоді люди, зайшовши на сайт lds.org/go/gift12.

ВКЛОНІМОСЯ В ПОШАНІ ГОСПОДУ

“Ми радіємо народженню Ісуса Христа, Світла для світу,
Який запрошує всіх нас прийти до Нього і до світла”.

Старійшина Патрік Керон сімдесятник, “Вклонімося Йому”,
Лягона, груд. 2011р., с. 42.

Як щодо побачення?

Щоб стати справжніми друзями, необхідно проводити час з іншими людьми, спілкуючись особисто.

Ларрі М. Гібсон

Перший радник у Генеральному президентстві Товариства молодих чоловіків

Оскільки я мав привілей спілкуватися з молодими чоловіками і молодими жінками по всій Церкві, я часто чув, що хоча велика кількість з вас зацікавлена у тому, щоб розвивати дружні стосунки з особами протилежної статі, у вас часто виникають проблеми через нестачу знань, як саме це зробити.

Задавалося б, що при наявності такої великої кількості соціальних засобів спілкування у нас більше можливостей товаришувати, ніж будь-коли раніше. Однак у деяких випадках через технології наші стосунки можуть стати менш ефективними. Лише завдяки спілкуванню в Twitter, надсиланню послань і електронних листів та додаванню друзів у соціальних мережах неможливо створити справжні гармонійні стосунки. Щоб стати справжніми друзями, необхідно проводити час з іншими людьми, спілкуючись особисто.

Настав час для вас, наша чудова молодь, повернутися до старої практики, коли молоді чоловіки і молоді жінки збираються разом, щоб спілкуватися. Можливо ви чули цей термін; колись таке спілкування називали побаченням.

Відповіді на Найпоширеніші запитання

У багатьох з вас є запитання стосовно побачень і поради, даній у новій брошурі *Заради зміцнення молоді*. Ось кілька запитань, які мені ставили, а також відповіді з цього чудового путівника.

Я не впевнена, що готова до побачень. Чи є якісь особливі причини, чому я маю робити це?

Існує багато причин, чому потрібно ходити на побачення. В брошурі *Заради зміцнення молоді* пояснюється, що побачення “дозволяє юнаку і дівчині краще познайомитися. У тих культурах, в яких побачення є прийнятними, вони можуть допомогти вам навчитися навичок спілкування, розвинути дружбу, мати здорові розваги і з часом знайти вічного супутника”¹.

Нас навчають, що ми не повинні ходити на побачення до 16 років, і в юні роки ніколи не переходити до серйозних побачень з будь-ким. Чому?

У брошурі *Заради зміцнення молоді* сказано: “Вам не слід ходити на побачення, доки вам не буде принаймні 16 років. Коли ви починаєте зустрічатися, ходіть на побачення разом з іншою або кількома іншими парами. Уникайте того, щоб ходити на часті побачення з однією й тією ж людиною. Розвиток серйозних стосунків у надто ранньому віці може обмежити кількість інших знайомств і, можливо, призвести до порочних вчинків”².

Молодий чоловік хоче, щоб я пішла з ним на побачення, однак мені здається, що він не живе за моїми нормами. Що мені робити?

У брошурі *Заради зміцнення молоді* нас навчають: “Зустрічайтеся лише з тими, хто має високі моральні норми, і в чиему товаристві ви можете підтримувати ваші норми. ... Завжди виявляйте люб’язність і повагу, коли запрошуєте на побачення або коли приймаєте чи відхиляєте це запрошення”³.

Іноді у мене немає жодних ідей, як провести побачення, окрім, як піти в кіно. Що мені робити?

ПОДІЛІТЬСЯ СВОЄЮ ІСТОРІЄЮ

Чи маєте ви практичний досвід застосування порад, поданих у таких темах брошури *Заради зміцнення молоді*?

- Служіння
- Статева чистота
- Десятина і пожертвування
- Праця і самозабезпечення

Будь ласка, надсилайте ваші історії на адресу lahona@ldschurch.org з позначкою "For the Strength of Youth" у рядку для теми. Щоб вашу відповідь було надруковано, додайте своє повне ім'я, дату народження, приход і кіл та дозвіл батьків (в електронному вигляді).

ПОСИЛАННЯ

1. *Заради зміцнення молоді* (2011), с. 4.
2. *Заради зміцнення молоді*, с. 4.
3. *Заради зміцнення молоді*, сс. 4–5.
4. *Заради зміцнення молоді*, с. 4.
5. *Заради зміцнення молоді*, с. 4.
6. Thomas S. Monson, "Standards of Strength," *New Era*, Oct. 2008, 5.
7. *Заради зміцнення молоді*, с. 5.

В брошурі *Заради зміцнення молоді* надаються ці корисні принципи: "Плануйте побачення так, щоб вони були безпечними, позитивними і недорогими, та допомагали вам краще пізнати одне одного. Відвідайте лише ті місця, де ви можете дотримуватися ваших норм і зберігати близькість із Духом"⁴.

Ці чотири прості критерії—побачення мають бути безпечними, позитивними, недорогими і такими, де зберігається близькість із Духом—дають можливість влаштовувати багато чудових побачень.

Розмірковуючи зі своєю дружиною про наші перші побачення, ми зрозуміли, що найкращими з них були ті побачення, під час яких ми витрачали небагато грошей або взагалі не витрачали їх, під час яких ми були принаймні зі ще однією парою, і коли могли змістовно поспілкуватися і взаємодіяти.

Захищати цнотливість одне одного

Дозвольте мені завершити ще однією важливою цитатою з брошури *Заради зміцнення молоді* і торкнутися ще одного останнього питання. По-перше: "Пам'ятайте, що юнак і дівчина під час побачення відповідальні за те, щоб оберігати честь і цнотливість одне одного"⁵. Йдучи на

побачення, пореконалися, що ви не будете робити нічого такого, через що вам колись буде соромно. Як навчав Президент Томас С. Монсон: "Під час побачень ставтеся до людини, з якою ви на побаченні, з повагою, і розраховуйте, що таку саму повагу буде виявлено й вам"⁶.

Різниця між побаченням і залицанням

І нарешті, попри те, що дехто визначив *побачення*, як "залицання", побачення в Церкві серед молоді не означають, що вони мають бути "регулярними", або що не можна ходити на побачення з іншими людьми. Відповідно до норм Церкви, побачення—це можливість поспілкуватися, завдяки якій можна знайти багато друзів.

На порозі вашого дорослого життя—молоді чоловіки стають дорослими після служіння на місії—Господь каже: "Ані чоловік без жінки, ані жінка без чоловіка" (1 Коринтянам 11:11). Це той час, коли побачення переходять в залицання, як про це наголошується в брошурі *Заради зміцнення молоді*: "Зробіть побачення і храмовий шлюб найвищим пріоритетом. Шукайте супутника, який є гідним увійти до храму, щоб запечататися з вами на час і на всю вічність. Шлюб у храмі і створення вічної сім'ї відіграють невід'ємну роль у Божому плані щастя"⁷. ■

Хікарі Лофтус

Співробітник редакції
церковних журналів

Завдяки

СІМ'ЯМ

Не буває двох однакових сімей, і все ж сім'я встановлена Богом, як "найважливіша частина суспільства в часі й вічності"¹. Незалежно від того, де ви живете, або якою є ваша сім'я, євангелія може допомогти вам розвинути міцніші стосунки і духовну силу, приносячи більше щастя у вашу сім'ю. Прочитайте відгуки підлітків зі всього світу про те, чому сім'ї є такими важливими для них.

Сім'я є вічною

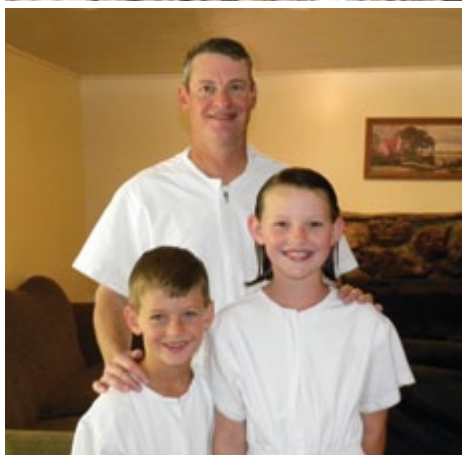
Ерін з Північної Кароліни, США, та її сім'я (зліва) завжди подумки ставили собі одну ціль: стати вічною сім'єю. Однак батько Ерін не був членом Церкви.

"Звичайно ж, моя мама й брати та сестри хотіли, щоб мій батько також насолоджувався благословеннями євангелії. Євангелія Ісуса Христа принесла нам щастя і ми хотіли, щоб батько також розділив з нами це щастя. Всім нам також надзвичайно хотілося запечататися разом сім'єю",—каже Ерін.

Сповнені рішучості стати вічною сім'єю, Ерін, її брати й сестри та мама робили все можливе, щоб дотримуватися заповідей і розвивати міцну віру, і вони молилися разом, щоб євангелія торкнулася серця їхнього батька.

Хоча на це пішло кілька років, батько Ерін зрештою охрестився і був конфірмований. Через десять днів після свого хрищення, він міг охрестити молодших брата і сестру Ерін. Невдовзі їхня сім'я досягне своєї цілі запечататися в храмі.

Чи думали ви колись про всі благословення, які ви маєте завдяки своїй сім'ї?

Сім'я надає силу й підтримку

З тих пір як помер їх батько, Елізабет і її брат Ено з Камеруну, Африка, поклалися на свою маму. “Для нас вона була джерелом допомоги з тих пір, як помер наш батько. Бог благословляв і захищав нас в усіх справах”,—каже Елізабет.

Сім'я Елізабет (вгорі) об'єдналася після смерті її батька. Після того як Елізабет і Ено приєдналися до Церкви у 2010 році, вони зрозуміли вічне значення сім'ї.

“Одна з важливих речей, яку ми пізнали [завдяки євангелі],—це те, наскільки важливою є сім'я,—каже Елізабет.— Сім'я стала дуже важливою для мене, оскільки завдяки своїй сім'ї, я стала такою, якою є сьогодні”.

Сім'я допомагає розвиватися і приносить мир

Адіна зі Швейцарії дізналася про те, як члени сім'ї можуть

допомагати одне одному розвивати таланти, спільно беручи участь в корисних розважальних заходах². Її сім'я планує щомісячні пікніки, де вони більше дізнаються про хоббі одне одного. “Ми маємо можливість допомагати нашим братам і сестрам краще розуміти мету свого життя і наших захоплень”,—каже вона. Одного разу її батько навчав сім'ю, як тренувати собак (внизу). “Було приємно бачити його ентузіазм і радість від того, що він ділився з нами важливою частиною свого життя й хоббі”,—згадує Адіна.

Задяки цим сімейним заходам, Адіна розвинула багато навичок. Вона також помітила, що її життя сповнилося більшим миром: “Сім'я—це місце, де я можу відпочити від тиску повсякденного життя і спокійно перевести дух, а також здобути сили і знати, що у цьому житті я не залишусь одна. Я вдячна за це, тому що світ сьогодні є надто швидким і гучним. Я рада, що у мене є місце, де я можу відновитися і відпочити”.

Хоча мотиви цих підлітків можуть бути різними, вони пізнали, що можуть покладатися на свої сім'ї, де відчуватимуть підтримку, мир і любов. ■

ПОСИЛАННЯ

1. *Посібник для сім'ї* (брошура, 2001 р.), с. 1.
2. Див. “Сім'я: Проголошення світові”, *Ліягона*, лист. 2010, с. 129.

ВІДДАНІСТЬ СІМ'І

“Найважливіша причина нашого

життя—це наші сім'ї. Якщо ми присвячуємо себе цій меті, то будемо покращувати всі інші аспекти свого життя і будемо ставати, як народ і як Церква, прикладом і маяком для всіх людей на землі”.

Старійшина М. Рассел Баллард, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Щоб загублені могли знайтися”, *Ліягона*, трав. 2012, с. 98.

ПОДАРУНКИ, ЯКІ НЕ МОЖНА ЗАГОРНУТИ

Служіння

Одним з найкращих подарунків є служіння. Вашим батькам він буде дуже до вподоби.

- Приберіть у домі.
- Запропонуйте допомогу в догляді за дитиною.
- Накрийте стіл, а потім приберіть на ньому.
- Приготуйте вечерю для своєї сім'ї.
- Помийте посуд або підметіть підлогу.
- Допоможіть брату або сестрі виконати їхню домашню роботу.
- Залежно від клімату, в якому ви живете, почистіть від снігу доріжку або виполіть бур'ян на городі.

Еліс Александрія Голмс

На Різдво ми часто думаємо про подарунки тим, кого любимо. Але пам'ятайте, що найкращі подарунки—це подарунки, які не можна загорнути. Ось кілька незабутніх подарунків, які ви можете подарувати своїм батькам.

Проводьте час із сім'єю

Навіть якщо у вас дуже насичений графік, проводьте час зі своєю сім'єю. Якщо ви присутні, ваші батьки відчуватимуть вашу підтримку і подякують вам за ваші старання.

- Беріть участь в домашніх сімейних вечорах (без нагадування про це).
- Грайтеся зі своїми братами та сестрами.
- Приходьте на сімейну вечерю вчасно.
- Говоріть з членами сім'ї і вислуховуйте їх.
- Беріть участь у сімейній молитві і вивченні Писань.
- Проводьте час зі своєю сім'єю, а не лише зі своїми друзями, або запрошуйте друзів на сімейні заходи (з дозволу ваших батьків).

Зобов'язання

Повідомте своїх батьків про своє рішення робити щось важливе. Найкращий спосіб довести, що ви будете виконувати своє зобов'язання—це почати зараз і не полишати цього.

- Підготуйтеся служити на місії (для молодих чоловіків). Якщо можливо, почніть збирати кошти для місії зараз.
- Щоденно вивчайте Писання.
- Заощаджуйте певну суму із зароблених грошей.
- Ходіть до школи не скаржачись, і робіть домашню роботу вчасно.
- Відвідайте семінарію. Якщо ви відвідуєте семінарію вранці, прокидайтеся самі.
- Готуйтеся до храмового шлюбу. Складіть перелік важливих якостей, які ви шукатимете у майбутньому подружжі, а потім самі розвивайте ці якості.

Ставлення

Ваші батьки цінуватимуть гарне ставлення до них і до інших членів вашої сім'ї.

- Дивіться на все позитивно.
- Не вказуйте на недоліки ваших батьків або братів і сестер.
- Майте звичку дякувати навіть за незначні речі.
- Напишіть лист подяку своїм батькам за все, що вони зробили для вас.
- Вирішуйте конфлікти, які виникають між вами і вашими батьками або братами і сестрами, без гніву чи сперечань.
- Підраховуйте свої благословення буквально. Складіть список речей, які ви змогли зробити завдяки підтримці ваших батьків, і зачитайте їм цей список. ■

1 Коринтянам 15:20-22

У цих віршах апостол Павло проголошує, що Христове воскресіння означає те, що всі знову воскреснуть.

живе й колись помре, і для тих, хто ще народиться, але потім помре.

Завдяки перемозі Христа над могилою, всі ми воскресемо. Це і є викупленням душі”.

Президент Томас С. Монсон, “Нема Його тут, бо воскрес!”, Ліягона, квіт. 2011 р., с. 4.

В Христі всі оживуть

“Мене цікавить, чи достатньо ми цінуємо надзвичайно важливу значущість

нашої переконаності стосовно буквального, всезагального воскресіння? Обіцяння безсмертя є фундаментальним для нашої віри. ...

“Під час нашої вічної подорожі воскресіння є важливою віхою, яка визначає кінець смертного життя і початок безсмертя. ... Із сучасних одкровень ми також знаємо, що, якщо наші дух і тіло не з'єднаються у воскресінні, ми не зможемо отримати “повноту радості” (УЗ 93:33–34)”.

Старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Воскресіння”, Ліягона, лип. 2000, сс. 17–18.

Як в Адамі вмирають усі

Оскільки Адам і Єва пали, все людство має витерпіти фізичну смерть (див. 2 Нефій 9:6; Мойсей 6:48).

Від редакції: Мета цієї сторінки не в тому, щоб дати всебічне пояснення вибраного вірша, а в тому, щоб спонукати вас до особистого вивчення.

20 Та нині Христос воскрес із мертвих, — первісток серед покійних. 21 Смерть бо через людину, і через Людину воскресіння мертвих. 22 Бо так, як в Адамі вмирають усі, так само в Христі всі оживуть,

Нині Христос воскрес із мертвих

“Жодні слова для християн не мають більшого значення за ті, що промовив ангел, звертаючись до Марії Магдалини, яка була в сльозах, та до іншої Марії, коли вони підійшли до гробниці, щоб подбати про тіло їхнього Господа: “Чого ви шукаєте Живого між мертвими? Нема Його тут, бо воскрес!” (Лука 24:5–6).

Це проголошення стало спасінням для всіх, хто жив і помер, хто

Первісток серед покійних

Первістки—плоди фруктів, овочів і зерно, які визрівають найпершими з врожаю.

За законом Мойсея первістки приносилися Господу як свята жертва, щоб виявити вдячність і відданість. Оскільки первістки вказують на те, що врожай почав визрівати і ще з'явиться багато інших плодів, апостол Павло каже, що Ісус Христос був першим серед померлих (“серед покійних”), Хто воскрес, і що багато людей ще воскреснуть.

НАГОДУВАТИ ГОЛОДНИХ

Через незначні засоби ми змогли задовольнити великі потреби, як фізичні, так і духовні.

Даллін С. Уїлкокс

У грудні 2004 року я служив в якості місіонера повного дня в місті Лінс, Сан-Паулу, Бразилія. Місцевий приход та філія вирішили взяти участь у щорічній бразильській програмі “Natal sem Fome” (Різдво без голоду). Об’єднавшись з кількома іншими організаціями, серед яких були солдати бразильської армії, поштарі та члени інших церков, ми пройшлися по кількох будинках по сусідству, збираючи їжу, яку пізніше мали передати бідним людям міста. Ми також скористалися цією великою нагодою, щоб роздати картки з поясненням, як безкоштовно отримати церковні матеріали, або “картки дружби”, як ми називали їх. Було роздано близько 2000 карток.

Багато членів Церкви говорили про чудові почуття, які виникли у них, коли вони служили і ділилися духом Різдва під гарячим бразильським сонцем. То була вражаюча картина, бачити, як солдати вручали картки з поясненням, як безкоштовно отримати церковні матеріали, від імені Церкви, до якої вони навіть не належали.

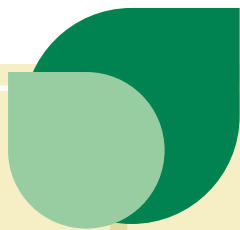
Тиждень потому ми отримали 127 запитів на

різдвяне DVD *Joy to the World* із записом гімнів у виконанні Мормонського хору скинії. Наступного тижня ми отримали ще 22 запити. Завдяки цьому проекту ми з напарником почали навчати цих людей і отримали можливість увійти до багатьох домівок.

Я ніколи не забуду радості й любові, які ми відчували завдяки цьому особливому проекту, коли ми допомагали поширювати євангелію і нагодували багато голодних сімей. І духовний, і фізичний голод було певною мірою втамовано.

Я знаю, що завдяки незначним і простим речам (таким, як картки з поясненням, як безкоштовно отримати церковні матеріали), відбувається багато величних і чудових речей (наприклад, спасіння людських душ). Цей досвід був свідченням того, що навколо нас існує багато можливостей під час Різдва та інших свят, які сприятимуть у просуванні цієї чудової роботи і дива. ■
DVD *Joy to the World* та картки з поясненням, як безкоштовно отримати цей DVD диск, доступні на store.lds.org.

1.8 м
(6')

1.4 м
(4'8")

ЗРОСТАТИ РАЗОМ У ЧИНІ ДИЯКОНА

Хоча на вигляд ці два молоді чоловіки дуже різні, у них є багато чого спільного.

Зріст Тайлера В. 1,8 м, у нього руде волосся і він носить взуття 45 розміру. Зріст Герріта В. 1,4 м, його волосся каштанове, а розмір взуття—32,5. Та попри те, що фізично вони не схожі, члени їхніх сімей називають їх “близнюками”, оскільки вони є найкращими друзями і у них є багато чого спільного.

Герріту і Тайлеру обом по 12 років і вони належать до одного кворуму дияконів. Обоє вони люблять спортивні ігри, проводити час зі своїми сім'ями і пізнавати щось нове. Вони також обоє мають свідчення про євангелію і намагаються шанувати Ааронове священство. “Щоб мати можливість навчатися, нам потрібно виконувати наші обов'язки у священстві”,— каже Герріт.

Їм подобається виконувати ці обов'язки, розносячи причастя і збираючи пожертвування від посту.

Вони також допомагають налагоджувати товариські стосунки з іншими дияконами у своєму приході, запрошуючи їх приходити до Христа. “Якщо когось немає, один з нас пише йому записку з переліком усього того, що ми вивчали в церкві. Після цього ми передаємо йому записку і кажемо: “Будь ласка, приходь у церкву”,— каже Герріт.

Герріт і Тайлер також беруть участь у програмі Обов'язок перед Богом. Кожен з них вирішив читати Писання більше. “Це дійсно може допомогти вам вирити і зміцнювати своє свідчення”,— говорить Тайлер.

Як і ви або знайомі вам брати, ці молоді чоловіки є дияконами. Є те, що відрізняє їх, і є те, що робить їх схожими. Але найважливішим є те, що обоє вони є дітьми Бога і мають бажання служити Йому, об'єднані у своєму кворумі священства. ■

ЯК ДОСЯГТИ ЄДНОСТІ У КВОРУМІ

Коли вас висвячують у диякони, як Тайлера і Герріта, ви приєднуєтеся до кворуму священства. Ось кілька ідей щодо того, як ви можете допомагати у створенні єдності у своєму кворумі:

- Залучайте кожного.
- Служіть разом.
- Підтримуйте один одного.
- Вислуховуйте один одного.
- Виконуйте настанови провідників.
- Допомагайте один одному жити за нормами євангелії.

**Старійшина
Д. Тодд
Крістофферсон**

З Кворуму
Дванадцятьох Апостолів

*Члени Кворуму
Дванадцятьох
Апостолів покли-
кані, як особливі
свідки Ісуса Христа.*

Як я можу бути свідком Ісуса Христа?

Ми є свідками Ісуса Христа, коли наше життя є втіленням Його вчень. Те, як ми чинимо, розмовляємо і навіть думаємо, буде відображенням Його і Його шляхів.

Ми є свідками Ісуса Христа, коли розповідаємо іншим про наші почуття до Нього.

Ми є свідками Ісуса Христа, коли живемо, з оптимізмом дивлячись у майбутнє, що виявляє нашу віру в Нього.

Ми є свідками Ісуса Христа, коли свідчимо іншим людям і допомагаємо їм дізнатися про Нього і наслідувати Його.

Рейчел Лінн Бауер

Ґрунтується на справжніх подіях

*“Всі Божії діти, прийдіть
поклоніться, й любові дари
приносьте завжди”*
(*“The Shepherd’s Carol,”*
Children’s Songbook, 40).

Час для домашнього
сімейного вечора!” —
покликав тато.

Я помчалася до вітальні.
Ми завжди робили щось ці-
каве у перший домашній сімей-
ний вечір ґрудня.

Моя молодша сестра, Мі-
шель, обігнала мене і стрибнула
у м’яке блакитне крісло.

“О, ні! — вигукнула я. — Ти
сиділа в ньому минулого тижня.
Зараз моя черга”.

“Я перша сіла, отже це мое
місце, — вигукнула вона. — Ти
можеш сісти на диван”.

“Я не хочу сидіти на ди-
вані”, — випалила я.

Я швидко підійшла до кріс-
ла-гойдалки і розвернула його,
щоб не бачити Мішель. Іноді вона
мене просто бісила! Вона гадала,
що може отримати все, що за-
хоче. Коли б я не поскаржилася,
мама казала мені, що я не по-
винна бути егоїсткою.

Після того як ми сім’єю
заспівали гімн і промовили мо-
литву, тато сказав: “Різдво — це
захоплюючий час, і нам потрібно
пам’ятати істинне значення цього
свята. Сьогоднішній вечір ми поч-
немо з наших дарів Ісусу”.

Наші дари Ісусу. Я зовсім за-
була про це!

“Ми святкуємо Різдво, тому що
народився Ісус, — продовжував
тато. — Він дав нам можливість
отримати найвеличніший дар —
вічне життя з Небесним Батьком”.

“А що Він попросив нас

зробити у відповідь?”, — запитала
мама.

“Наслідувати Його і дотриму-
ватися Його заповідей”, — відповів
мій братик.

Мама дала кожному з нас

має бути мій дар. Ісус учив нас любити інших навіть, якщо вони сердили нас. Я знала, що Ісус хоче, щоб я любила свою сестру. Тож, я написала: “Я буду по-доброму ставитися до Мішель”.

Ми поклали наші карточки в коробку, загорнуту в золотий папір, і поклали її під Різдвяну ялинку. Щоразу, коли ми бачили цю коробку, ми мали пригадувати про дар Спасителя нам і наш дар Йому.

Через кілька днів я побачила, що Мішель, не спитавши, взяла мою улюблену сорочку. Мені захотілося кричати на неї. І тоді я подивилася на золоту коробку і пригадала, як сильно я люблю Ісуса. Я могла показати Йому свою любов, якщо буду доброю до своєї сестри. Я сказала: “Ти сьогодні гарно виглядаєш, Мішель”.

Вона усміхнулася. “Вибач, що не спитала твого дозволу, щоб надіти її. Тебе не

було, коли я одягалася, а я хотіла бути супергарненькою на різдвяній вечірці свого класу сьогодні”.

Я відчула тепло всередині. Мені було приємно, що замість того, щоб розізлитися на Мішель, я вирішила по-доброму поставитися до неї.

Решту місяця я намагалася пам’ятати те гарне почуття і свою ціль—бути схожою на Ісуса. Я стала терпеливішою і більш люблячою.

На Святвечір тато читав історію народження Христа, а ми інсценували її. Замість того, щоб сперечатися з Мішель стосовно того, хто буде грати роль Марії, я вирішила бути ангелом.

Після цього ми відкрили золоту коробку і вголос прочитали про наші дари Ісусу. Коли я читала про свій дар, мама сказала: “Я помітила, що ти була особливо доброю до Мішель. Я так пишаюся тобою!”

Я також відчувала задоволення. Я ще не розпакувала жодного подарунка, але вже отримала дещо особливе: відчуття, що Святий Дух каже мені, що я вчинила правильно. ■

карточку й ручку. Ми мали написати, як ми покажемо Ісусу, що любимо Його. Наш дар мав бути таким—вирішити, що ми зробимо, щоб бути більш схожими на Ісуса.

І я відразу ж зрозуміла, яким

“У цю Різдвяну пору серед усього розмаїття наших Різдвяних традицій, я сподіваюся, що перш за все ми зосереджуватимемося на Господі Ісусі Христі”.

Старійшина Рассел М. Нельсон, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Christ the Savior Is Born,” *New Era*, Dec. 2006, 2.

Наша сторінка

ВОНИ ЛЮБЛЯТЬ ДИВИТИСЯ НА ХРАМ

Діти з Початкового товариства Третього приходу Ла-Флорида в Сантьяго, Чилі, відвідали храмову ділянку зі своїми провідниками Початкового товариства і членами єпископату. Прогулюючись прекрасними садами, вони говорили про мету храму і співали пісню "Люблю на храм дивитись" (*Збірник дитячих пісень*, с. 99). Вони також дивилися відеофільм про життя Ісуса Христа.

ПРИХОДЬТЕ ДО ХРАМУ

Яшлю привіт з храму! Того чудового дня я та інші діти з колу Лібертад, Еквадор, мали можливість відвідати храмову ділянку Гуаякільського храму, Еквадор. Ми запрошуємо всіх дітей світу, по можливості, побачити храм—це дуже прекрасне місце.

Аїда В., 10 років, Еквадор

Різдво настало—Христос народився, малюнок Олучукву О., 9 років, Нігерія

Відновлення Ааронового священства, малюнок Феліпе Л., 12 років, Бразилія

Я НАВЧАТИМУ ПРО ПРОРОКА ДЖОЗЕФА СМІТА

У Початковому товаристві ми вивчали гімн "Перша молитва Джозефа Сміта" (*Гімни*, № 14) і зараз це мій улюблений гімн. Коли я буду місіонером, то розповідатиму людям, яких навчатиму, історію, що сталася у Священному гаю. Я люблю Ісуса Христа і пророка Джозефа Сміта. Я знаю, що Церква істинна!

Аксель С., 5 років, Перу

Священний гай, малюнок Акселя С.

ЧИГИРИ-Е ПРЕЗИДЕНТА МОНСОНА

Протягом шести місяців діти з Початкового товариства приходу Фуджі в місті Шизуока, Японія, робили чигирі-е—колаж з рваного руками паперу,—створюючи зображення Президента Томаса С. Монсона. На це пішло багато часу й роботи, але всі працювали разом, думаючи про Президента Монсона і дізнаючись про нього.

ЇЙ ПОДОБАЮТЬСЯ ДОМАШНІ СІМЕЙНІ ВЕЧОРИ

Хелена С., якій виповнилося 9 років, з Коста-Ріки, відразу ж відчула себе членом Церкви, коли батько охрестив її. На домашніх сімейних вечорах їй подобаються уроки про Ісуса Христа. Їй також подобається ходити до школи і грати з друзями.

ЧУДОВА ІДЕЯ

“Прийдіть до Христа”.

—Мороній 10:32

ДІТЯМ

СВІТЛО ДЛЯ СВІТУ

Кімберлі Рейд

Ґрунтується на справжніх подіях

“Бо так, як в Адамі вмирають усі, так само в Христі всі оживуть” (1 Коринтянам 15:22).

Ерін стояла на Храмовій площі в Солт-Лейк-Сіті, дивлячись на статуї в натуральну величину, які зображали сцену народження Христа, і чекала, коли почне грати музика і звучати історія. Навколо неї мерехтіли різдвяні вогники. Але Різдво не відчувалося.

“З тобою все гаразд?”— запитала мама.

Ерін кивнула головою, але сама не була у цьому цілком упевнена.

Лише кілька днів тому хлопчик

з класу Ерін у школі загинув в автомобільній аварії. Вона бачила, як багато людей плакали на його похоронах, і вона сама багато плакала. Ерін не дуже добре знала того хлопчика, але вона знала, що його сім'я любила його не менше, ніж її сім'я любила її. Їй було страшно від думки про те, що з кимось її віку могло статися щось подібне.

Зараз вона не відчувала радості від Різдва. Весь час їй було неспокійно. Вона боялася сідати в машину, боялася розлучатися зі своїми батьками, боялася виходити з дому, бо на вулиці з нею може статися щось погане. Всі різдвяні вогники на Храмовій площі

не могли заспокоїти її тривоги. Як вона може бути щасливою у світі, де не завжди буде у безпеці?

“Зараз почнеться”,— сказав тато, вказуючи на сценку народження Христа.

Гучномовець затріщав і з нього полинув голос. Заграла музика і на статуї пастухів, мудреців, Марії та Йосипа впало світло. Ерін слухала знайому історію. Народився немовля Ісус і Його поклали в ясла. Заспівали ангели. Пастухи вклонилися. Мудреці раділи.

Ерін подивилася на обличчя своїх батьків і натовп, який зібрався навколо вертепу. Всі вони виглядали щасливими. Але чому всі вони раділи немовляті

“Ісус Христос ... є світлом для світу, оскільки Його приклад і Його вчення освітлюють шлях, яким ми маємо повернутися в присутність нашого Батька на Небесах”.

Старійшина Даллін Х. Оукс,
з Кворуму Дванадцятьох
Апостолів, “Powerful Ideas”,
Ensign, Nov. 1987, 64.

Ісусу, якщо Його народження не зупинило погані речі? Ерін не подобалося це запитання, яке крутилося в її голові. Все чого вона хотіла—це втамувати свій страх.

Історія завершилася і з гучномовця почувся голос пророка, який звучав у записі. Він склав своє свідчення і прочитав уривок з Біблії: “Бо так, як в Адамі вмирають усі, так само в Христі всі оживуть” (1 Коринтянам 15:22).

Серце Ерін забилося частіше. В розумі вона повторила слова, намагаючись запам’ятати їх. *Бо так, як в Адамі вмирають усі, так само в Христі всі оживуть.*

У Писаннях сказано, що всі

помруть: молоді люди, люди похилого віку—всі. Ерін, звичайно ж, це знала, але не дуже замислювалася над цим раніше. Вона гадала, що ще надто мала, щоб думати про такі речі. Але вона не була надто малою, щоб мати свідчення про істину: що завдяки Ісусу Христу *всі люди* знову житимуть. Саме тому і раділи пастухи й мудреці. Вони розуміли, що прийшов зробити на землю Ісус.

Стоячи біля маленького хліва, Ерін подивилася у вікно центру для відвідувачів на декорації вертепу. Всередині будівлі світло освітлювало велику статую Ісуса, Який простягнув Свої руки зі

слідами від цвяхів. Ерін подумала про дитину в яслах і те, як Вона стала Тим, Хто має всю владу. І все ж, Він вирішив пожертвувати Своїм життям заради неї. Він народився, щоб вона знову могла жити. Щоб не сталося, Ерін могла відчувати безпеку в любові Ісуса.

Її огорнув мир. Вона не зовсім могла пояснити, як це сталося, але її тривоги зникли. Коли вона подивилася на статую Ісуса Христа, яка сяяла яскравіше за мерехтіння різдвяних вогників, вона майже не помічала темне нічне небо. Вона думала лише про теплі приємні почуття всередині. ■

Ісус Христос є Сином Божим

Уявіть, що ви подорожуєте пустелею. Ваша подорож довга, стежка, якою ідуть ваші верблуди, вибоїста і у вас навіть немає карти! Натомість, ви йдете за зіркою. Як би ви себе відчували? Чи вистачило б вам віри продовжувати дорогу?

Дві тисячі років тому саме в такій ситуації і перебували мудреці. Вони побачили яскраву зірку на сході і вирушили до Віфлеєму, щоб вшанувати дитину Христа прекрасними дарами. Але мудреці були не єдині, хто бачив цю зірку. За океаном, на Американському континенті, нефійці бачили зірку і знали, що народився Ісус Христос, Син Божий.

Сьогодні, думаючи про цю зірку, ми згадуємо Спасителя. Вона світила в темряві і вказувала шлях мудрецам точно так, як Ісус показав нам, як ми маємо жити. Зірка була такою ж постійною, як і любов Спасителя до нас. Наступного разу, коли ви дивитиметеся на зірки, пригадайте, що Ісус Христос є Сином Божим і Світлом для світу! ■

ПІСНЯ ТА УРИВОК З ПИСАНЬ

- "Різдвяна пісня", *Збірник дитячих пісень*, с. 32
- Учення і Завіти 11:28

ВПРАВА ВП: СИМВОЛИ СПАСИТЕЛЯ

Ісус Христос порівнював Себе з багатьма речами. Вивчаючи ці порівняння, ми більше дізнаємося про Нього. Прочитайте сім'єю ці уривки з Писань і обговоріть, про що ці символи говорять нам стосовно Спасителя.

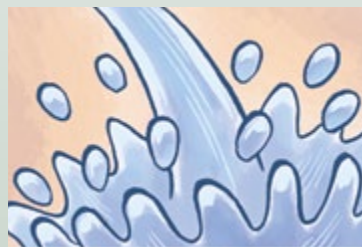
Пастир (див. Псалми 22:1)

Агнець (див. Іван 1:29)

Хліб (див. Іван 6:51)

Вода (див. Іван 4:14)

Скеля (див. 2 Нефій 8:1)

ЗРОБИ САМ(А)

Зроби різдвяні прикраси, щоб пам'ятати, як Спаситель благословляє твоє життя. Виріж зірочки і приклей на цупкий папір. На зворотному боці прикрас наклеї свою фотографію або фотографію твоєї сім'ї і напиши, що ти хочеш робити, щоб наслідувати Ісуса Христа, Світло для світу. Щоб завершити виготовлення прикрас, виріж дірочки у верхній частині зірочок і протягни через них мотузки, зробивши петельки.

ВІДПОВІДЬ на різдвяну МОЛИТВУ

Пеггі Шонкен

Грунтується на справжніх подіях

“Господь згадає молитви праведних, які підносилися Йому за них” (Мормон 5:21).

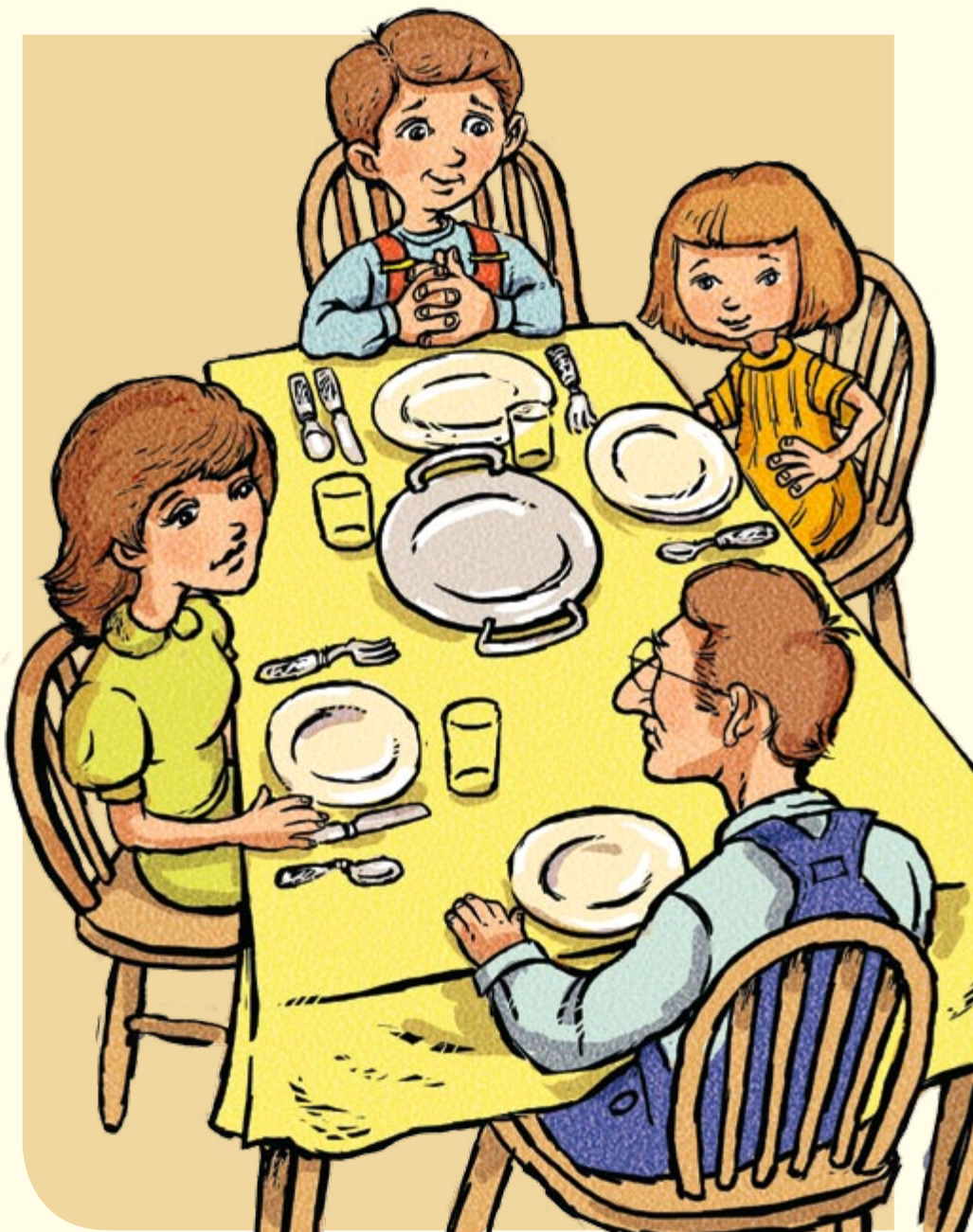
Пеггі прокинулася Різдвяного ранку. Їй дуже хотілося отримати цікаву нову іграшку і скуштувати Різдвяних пригощень. Однак, подивившись навкруги, вона зрозуміла, що цього року все буде інакше. Попри те, що її тато тяжко працював, грошей у сім'ї не вистачало.

Ніщо не передвіщало Різдвяного пригощення. Кошики для овочей були порожні, а в холодильнику не було їжі.

Пеггі і її брат Малкольм підійшли до дверей спальні своїх батьків і побачили, що вони стоять навколішках біля свого ліжка. Вони тихенько слухали, як мама й батько молилися, щоб Небесний Батько допоміг їхній сім'ї мати їжу.

“Знаєш,— сказала Пеггі Малкольму,— ходімо на двір”.

Пеггі і Малкольм вийшли на двір, щоб нарвати папороті, яка

росла біля саду. Можливо цього року у них не буде іграшок, але вони все ще могли створити у своєму домі відчуття Різдва.

Їм стало веселіше, коли вони прикрасили свій будинок зеленою папороттю, але їжі у них ще так і не було.

“Господь допоможе нам,— сказала мама.— А зараз давайте накриємо стіл”.

Поки мама викладала виделки й ложки, батько виставляв на стіл тарілки.

Діти збентежено дивилися одне на одного. Стіл був готовий, але на ньому все ще не було їжі. Минув сніданок і наближався час обіду. Пеггі почала відчувати спазми голоду. Їй хотілося знати, як її сім'я здобуде їжу.

Годинник відміряв 12:00, 12:30 і 12:45. Нічого не відбувалося. І тоді Пеггі почула стук у двері.

Вона побігла відкрити двері і на превелике диво побачила на ганку сім'ю Кірк. У руках вони тримали шинку, хліб, курку, салати та солодощі. Пеггі не могла повірити своїм очам.

“Щойно ми сіли за наш різдвяний стіл, як подумали

про вас,— сказав брат Кірк.— Сподіваємося, що ця їжа вам знадобиться”.

Батько потиснув руку брата Кірка, а мама почала виставляти їжу на кухонний стіл. Пеггі все ще не могла прийти до тями. Широкими очима вона дивилася на маму й батька, але, здавалося, що вони знали, що так буде.

Пеггі знала, що відчуття, яке прийшло до неї зранку, було вірним. Це Різдво було іншим. У це Різдво вона зрозуміла, що Небесний Батько чує молитви і відповідає на них. І це був найкращий дар, який вона могла отримати. ■

“Смирненна, довірлива молитва приносить спрямування і спокій”.

Старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Застосування божественного дару молитви”, Ліягона, трав. 2007, с. 8.

Друзі й бутерброди

Хейді Поелмен

Ґрунтується на справжніх подіях

1. Уільям заскочив у машину до Джеремі і пристебнувся паском безпеки.

Всі готові їхати до дитячого садка?

Так!

Так!

2. Мама Джеремі повела машину, а Уільям відкрив свою коробочку зі сніданком. Він дістав бутерброд з арахісовим маслом та желе і відкусив від нього.

3.

Джеремі подивився на бутерброд Уільяма. Він виглядав дуже апетитно. Джеремі хотілося їсти.

4. Мамо, я голодний. У тебе є щось поїсти?

Вибач, Джеремі. Ми ж поїли до від'їзду. У мене нічого немає.

Гаразд.

5. Джеремі було сумно. Йому теж хотілося бутерброд.

6. Уільям побачив, що Джеремі сумував. Він відламав шматок від свого бутерброда і протягнув його Джеремі.

Тримай!

7. Дякую, Уільяме. Ти класний.

Без проблем. Навіщо ж друзі?!

БУТИ ДРУГОМ

Ти можеш бути другом, коли допомагаєш іншим дітям. Уільям і Джеремі хочуть робити щось приємне для інших дітей на дитячому майданчику. Обведіть кружечком тих дітей на дитячому майданчику, яким потрібна допомога.

РОЗМАЛЬОВКА

Джозеф Сміт бачив Ісуса Христа і свідчив про Нього.

“Він живе! Бо ми бачили Його, саме праворуч від Бога; і ми чули голос, що засвідчив, що він є Єдинонародженим від Батька”
(УЗ 76:22–23).

Церковні новини

Щоб дізнатися більше про церковні новини та події, відвідайте сайт news.lds.org.

Членів Церкви закликають ділитися євангелією, передплачуючи журнали

Хезер Уїтл Ріглі

Церковні новини та події

Кеногуан Вонгвірапхаб очолює у Таїланді відділ управління майном Церкви і регулярно отримує від членів Церкви замовлення на церковне обладнання та товари, такі як священне вбрання та публікації СОД.

Але одного дня вона була здивована, коли в її офіс прийшла жінка, щоб оновити свою передплату на церковні журнали. У тій частині світу члени Церкви, як правило, оновлюють передплату через представника журналу, який є у підрозділі. Однак ця жінка пояснила, що не в змозі зробити це у такий спосіб. Вона—буддистка, і дізналася про церковні журнали, коли її подруга, яка належить до Церкви, оформила для неї у подарунок передплату.

“Вона почала розповідати мені, якими чудовими є церковні журнали і наскільки вони цінні для її дітей,— написала сестра Вонгвірапхаб.— Коли її діти повернулися з навчання і побачили журнали, вони дуже зраділи, і стали читати, та швидко прочитали їх”.

Жінка похвалила журнали за їхню “велику цінність” і за те, що вони навчають її дітей чеснотам і збільшують їхній словниковий запас. Вона настільки була вражена, що оновила передплату для себе і оформила її у подарунок для своїх

співробітниць, щоб це також було на користь і їхнім дітям.

“Навіть ті, хто не належить до Церкви, можуть відчувати і бачити цінність [журналів], і прагнути поділитися ними з іншими”,—написала сестра Вонгвірапхаб.

Церковні провідники постійно закликають членів Церкви читати церковні журнали і ділитися ними з іншими.

Старійшина Л. Том Перрі, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, зазначив, в чому полягають далекосяжні благословення, які приносять журнали. Він сказав: “Чудовий дух цих журналів допоможе наповнити ваші домівки теплотою, любов’ю і силою євангелії” (“Важливість

Допомогу також можна отримати, зв’язавшись з місцевими представниками журналів, надіславши повідомлення на електронну адресу help@store.lds.org або зателефонувавши до представника з обслуговування покупців у вашій країні. Список телефонних номерів цих представників у кожній з країн знаходиться на сайті store.lds.org. Клацніть на **Contact Us** під **Customer Support** внизу сторінки, а потім на посиланні **by telephone** під **Contact Us**.

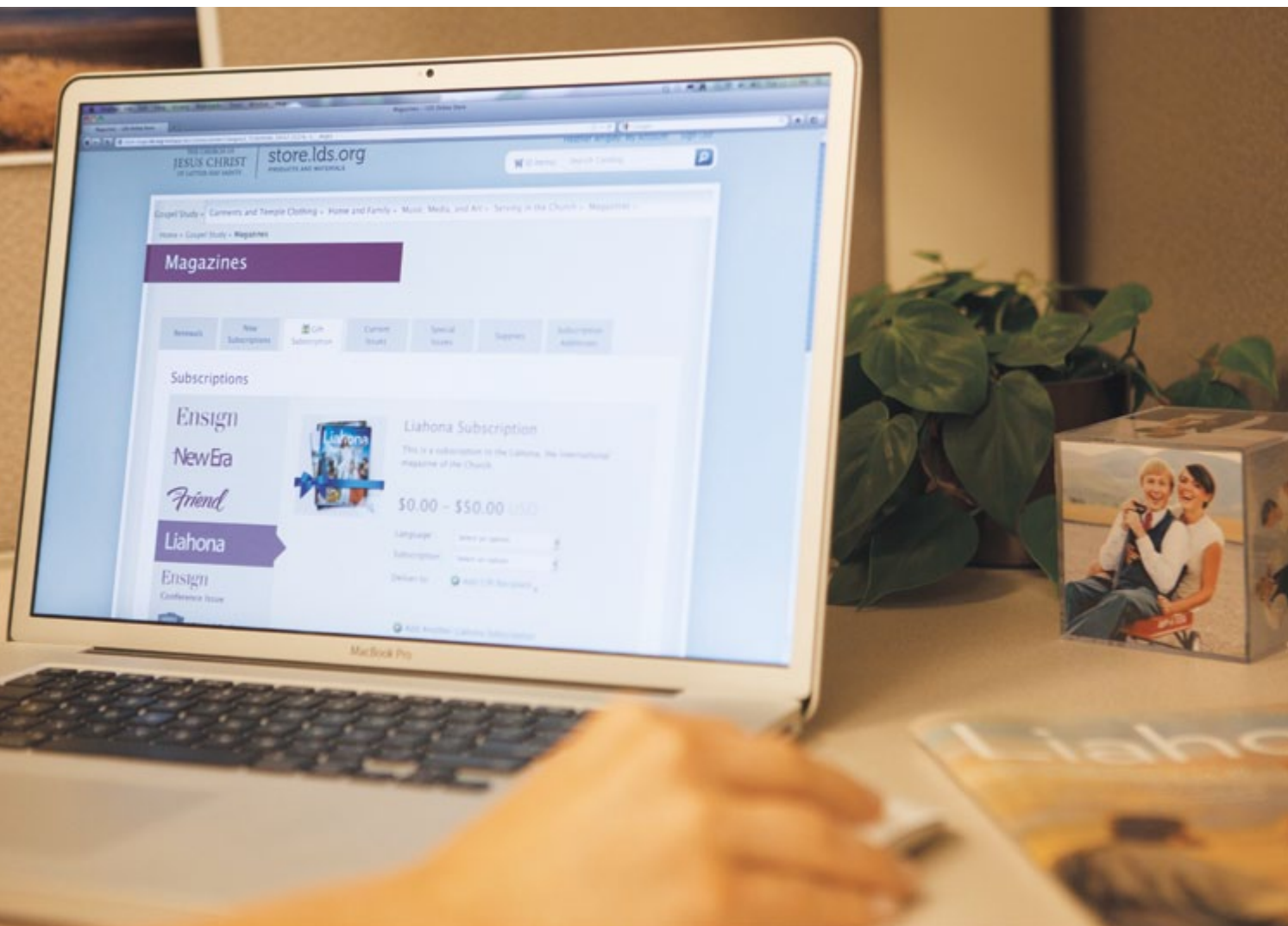
сім’ї”, *Ліягона*, трав. 2003, с. 42).

Старійшина Крейг А. Кардон, сімдесятник, служить помічником виконавчого директора відділу священства та редактором церковних журналів і бачить наскільки цінними є журнали для кожної людини.

“Церковні журнали займають важливе місце серед офіційних церковних засобів масової інформації. Завдяки ним усі діти Батька всіх вікових категорій можуть отримати пророчі поради від Господа щодо питань, важливих у сьогоденному світі,—сказав він.—Щомісяця у цікавих і захоплюючих статтях розглядаються питання, які є однаково актуальними для всіх людей по всій землі незалежно від того, належать вони до Церкви чи ні. Усі щирі шукачі істини отримують велику користь від натхненних вчень та скерування, що містяться в них”.

Якби кожний передплатник церковних журналів оформив би у подарунок передплату для друга або родича, який не належить до Церкви, тоді б близько 1,7 мільйона нових передплатників підтримували б дружній, щомісячний контакт з Церквою.

На сайті Інтернет-магазину Церкви—store.lds.org—можна швидко і легко передплатити один чи кілька журналів або оформити передплату журналів у подарунок члену сім’ї чи другу. Журнали *Friend*, *New Era* та *Ensign* видаються лише англійською мовою, тоді як *Ліягона*, що містить статті, які одночасно друкуються в трьох

Членів Церкви закликають ділитися євангелією з друзями і родичами, які не належать до Церкви, незалежно від їхнього віку, релігії і походження, оформивши для них у подарунок передплату на церковні журнали.

журналах, доступних лише англійською, видається десятками мов.

Один єпископ з колу Пеорія, Аризона, відкрив для себе, що даруючи дітям зі свого приходу однорічну передплату на журнал *Friend*—можна ефективно допомогти їм бути оточеними словами живих пророків і апостолів.

Пенелопа Б. Вудвард з Техасу, США, оформила у подарунок передплату на *Ліягону* для свого двоюрідного брата, а також для подруги та вчителя з іншої країни.

“Я сподіваюся, що це допоможе

[моєму двоюрідному брату] дізнатися про те, як важливо укладати завіти і дотримуватися їх,—написала вона. Вона продовжила, кажучи, що передплата у подарунок—це один зі способів “підготовки ґрунту, щоб одного дня [моя подруга] почула та прийняла відновлену євангелію”.

Щоб зробити передплату або оформити передплату в подарунок, зайдіть на сайт store.lds.org. Інформація щодо замовлення журналів знаходиться з лівого боку сторінки. Під час замовлення он-лайн, відвідувачу пропонують оновити

передплату, зробити передплату або оформити передплату в подарунок.

На сайті Store.lds.org інформація представлена англійською, іспанською, італійською, китайською, корейською, німецькою, португальською, російською, французькою та японською мовами. Ті, хто не володіють цими мовами або не мають доступу до Інтернету, можуть замовити журнали або оформити передплату в подарунок, зв'язавшись з розподільчими центрами Церкви (вони розташовані у багатьох країнах) або відвідавши їх. ■

Мовні сторінки містять церковні матеріали більш як 100 мовами

Для членів Церкви по всьому світу, які не володіють однією з 10 найпоширеніших мов—англійською, іспанською, італійською, китайською, корейською, німецькою, португальською, російською, французькою та японською—може бути важко знайти церковні матеріали рідною мовою. Але для тих, хто знає про мовні сторінки сайту LDS.org, достатньо клацнути кілька разів, щоб їх відкрити, і отримати доступ до основних церковних матеріалів.

У верхній частині справа або в нижній частині завіва на головній сторінці LDS.org клацніть на **зображенні земної кулі**, щоб знайти посилання на всі доступні мовні сторінки на LDS.org. До кінця 2012 р. колектив LDS.org сподівається довести кількість мовних сторінок до 108, включно зі сторінками Hrvatski (хорватською мовою), Malagasy (мовою Мадагаскару) та Twi (мовою, якою говорять в Гані).

Цього року було здійснене оновлення мовних сторінок і додані нові матеріали, в тому числі місцеві новини з *Ліягони* в форматі PDF більш як 40 мовами та тексти виступів на квітневій генеральній конференції 2012 р. у форматі PDF більш як 90 мовами. До існуючих мовних сторінок на

LDS.org було додано ще 24, і зараз Книга Мормона у форматі PDF доступна 99 мовами.

Перекладені матеріали публікуються відповідно до всесвітнього плану Церкви щодо видання церковних матеріалів конкретними мовами.

За цим планом, розділеним на фази, пріоритетність у перекладі надається основним матеріалам, до яких належать тексти причасних молитов, Уложення віри, посібник *Основні принципи евангелії*, вибрані виступи на генеральній конференції та брошура *Свідчення пророка Джозефа Смита*.

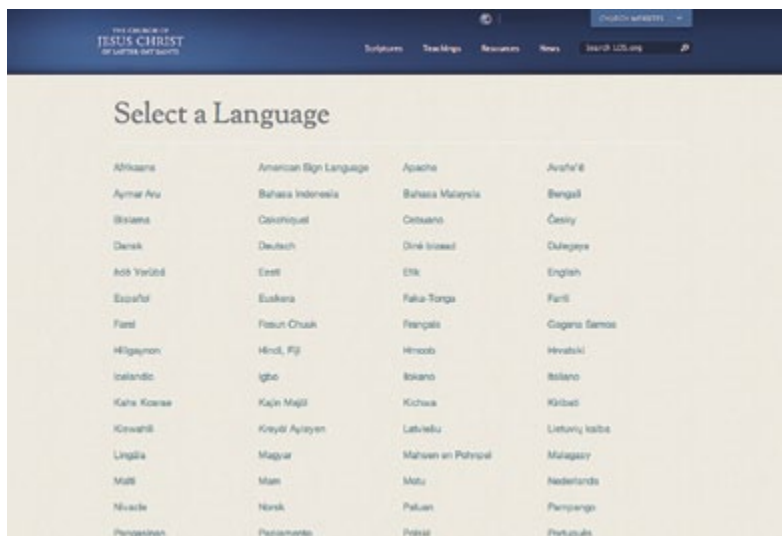
У міру зростання кількості членів Церкви, які говорять даною мовою, додатково перекладаються Писання, музичні матеріали, “Сім’я: Проголошення світові”, послання Першого Президентства і послання для візитного вчителювання.

Переклад матеріалів і їх видання здійснюється після схвалення Першим Президентством і Кворумом Дванадцятьох Апостолів. Якщо президентства територій вбачають потребу у певних матеріалах конкретною мовою, вони також можуть замовити їх переклад.

“Цими сторінками можуть користуватися всі члени Церкви як для особистих цілей, так і в неділю,—сказав старший менеджер з електронних публікацій Метт Робінсон.—Місцеві провідники можуть скористатися цими матеріалами для особистого вивчення, а також рекомендувати членам Церкви користуватися ними під час служіння у покликаннях та в сім’ях”.

Саргіс Айвазян, другий радник у президентстві Єреванського Вірменського округу, говорить, що члени Церкви з Вірменії з радістю користуються мовною сторінкою вірменською мовою, щоб друкувати матеріали, які допомагають їм служити у своїх покликаннях. Вони також знаходять і читають на цій сторінці інформацію про Церкву та матеріали генеральних конференцій своєю рідною мовою. ■

Десятки нових матеріалів, які можна роздрукувати та завантажити, були додані й будуть додаватися і надалі на понад 100 мовних сторінок сайту LDS.org.

Життя Президента Монсона вшанували на святковому вечорі піснями, музикою і словами вдячності

Джеррі Ейвант

Редактор газети *Church News*

17 серпня 2012 року понад 20000 людей заповнили Конференц-центр, щоб взяти участь у величому святковому вечорі і відзначити 85-й день народження Президента Монсона музикою, розповідями і словами вдячності у програмі “Золоті дні: вшанування життя”.

Пролунали музика і слова з деяких вибраних Бродвейських вистав, які так любить Президент Монсон, та інші натхненні пісні на вшанування його 85-го дня народження, який був 21 серпня.

Президент Монсон сидів у першому ряду залу зі своєю дружиною Френсіс Джонсон Монсон та членами їхньої сім’ї.

Президент Генрі Б. Айрінг, перший радник у Першому Президентстві, розповів як був очевидцем вшанування Президента Монсона на “пугівці у пустинній місцевості в Аризоні”, де Президент Монсон зупинився, щоб потиснути руки подружній парі та їхнім маленьким дітям, але все завершилось тим, що він терпеливо привітав багатьох інших людей, які прийшли туди.

Президент Айрінг сказав, що він був свідком того, як Президент Монсон “заради

Господа вирушає відвідувати людей” і, як правило, дітей, у багатьох місцевостях по всьому світу. “Золота мить у житті настала не лише у тих, кого він привітав, але й у тих з нас, хто бачив, як це сталося,— сказав він.—Я вже не такий, як був, як і кожний з присутніх, оскільки, відчувши цю любов, ми змінилися”.

Президент Дітер Ф. Ухтдорф, другий радник у Першому Президентстві, також поздоровив Президента Монсона з тим, що його “життя сповнене золотими днями. ... Президенте Монсоне, ви друг, який несе світло у темряву, і ви Божий пророк для нашого часу. Ми любимо і підтримуємо вас. Ми молимося за вас”,—сказав він.

“Золоті дні: вшанування життя”—це ностальгічний погляд на життя Президента Монсона—його дитинство, шлюб, військову службу та церковне служіння—представлений музикою і піснями.

Багато інших церковних, релігійних та громадських провідників, а також давніх друзів вшанували Президента Монсона записаними наперед відеопривітаннями. Йому також висловили вдячність за багаторічну участь у діяльності скаутського руху.

На завершення програми Президент Монсон процитував слова шотландського письменника і поета Джеймса Бар’є, який написав: “Бог дав нам спогади, щоб у грудні нашого життя ми могли милуватися червневими трояндами” (Див. Laurence J. Peter, comp., *Peter’s Quotations: Ideas for Our Time* (1977), 335).

“Цього вечора я отримав цілий букет спогадів”,—сказав Президент Монсон.

І майже вінцевим дотиком пензля до цієї картини було те, що сцену Конференц-центру прикрасили сотнями жовтих троянд, які символізували “золоті” дні його життя. ■

ФОТОГРАФІЯ ДЕВРИ ГЕРС

У Кабо-Верде створено перший кіл

У неділю 29 квітня 2012 р. старійшина Еріх В. Копічке, тоді президент Європейської території, організував перший кіл у Кабо-Верде (також відома як Республіка Зеленого мису), у столиці цієї держави місті Прая. Були присутні понад 1000 святих.

Президентом нового Прайського Каба-Вердійського колу було покликано і рукопокладено Розівелта Тейксейру, першим радником—Аділсона Монтейро і другим радником—Жозе Піреса.

Переосвячення Лондонської каплиці відкриває багатьом людям шлях до євангелії

Історичну каплицю Церкви під назвою Гайд-парк Чепел в Лондоні, Великобританія, було реконструйовано і переосвячено для богослужінь та як центр для відвідувачів напередодні Олімпійських ігор-2012, 1 червня 2012 р.

Старійшина Еріх В. Копічке, сімдесятник, тоді президент Європейської території, переосвятить будівлю. Він сказав: “Я сподіваюсь, що буквально сотні тисяч людей протягом років приходитимуть в цю будівлю, щоб дізнатися про євангелію Ісуса Христа”.

У Новій Каледонії відзначають зростання Церкви

27 травня 2012 р. старійшина Джеймс Дж. Гамула, сімдесятник, президент Тихоокеанської території, організував перший кіл у Новій Каледонії. Присутніми були 800 членів Церкви.

“Святі останніх днів та вся Нова Каледонія будуть благословенні у міру того, як все більшу і більшу кількість людей навчатимуть євангелії Ісуса Христа, і вони прийматимуть її”, —сказав старійшина Гамула.

ФОТОГРАФІЯ СТАРІЙШИНИ ХОСЕ А. ТЕЙКСЕЙРА

Члени президентства Прайського Каба-Вердійського колу (зліва направо): Аділсон Монтейро—перший радник, Розівелт Тейксейра—президент, та Жозе Пірес—другий радник.

У новому Нумейському Новокаледонському колі 2000 членів Церкви та вісім домів зборів.

“Нашою найважливішою місією буде проповідувати євангелію та її принципи народу Нової Каледонії, і це принесе щастя їм, їхнім сім’ям, їхнім колегам по роботі

та територіальним громадам”, —сказав Джорджі Гуді, покликаний бути першим президентом колу. Його радниками покликані Марк Моцеллін та Тьєррі Городі.

Перший дім зборів СОД в Ефіопії

Члени Церкви в Ефіопії вже бачать благословення, які приносять перший дім зборів у країні. Будівля має три поверхи та підземний гараж для паркування і розташована поблизу автомагістралі між містами Аддіс-Абеба та Адама.

Але найголовніше, це не технічне оснащення будинку зборів, а те, що він служить символом віри для членів філії, які раніше проводили збори в житловому приміщенні неподалік від нової будівлі.

Ифрем Емеро Меконен, президент Дебре-Зейтської філії, сказав: “Щоразу, коли я проходжу біля нової будівлі, вона стає для мене нагадуванням про наші завіти. Це немов гасло свободи, підняте полководцем Моронієм, і я відчуваю зміцнення”.

Уточнення

Перше Президентство оголосило про зміни у президентстві Центральноамериканської території: старійшину Роберта С. Гея було призначено служити у Головному управлінні Церкви, а на його місце, як другого радника, покликано Кевіна Р. Дункана. Через це будуть змінені покликання, представлені в карті територіальних покликань, опублікованій в серпневому виданні журналу *Ensign* та *Ліягона*.

Ліягона містить відповіді

Від самого народження я була членом Церкви. Іноді я не в змозі оцінити повною мірою численні благословення, які євангелія приносять у моє життя. Думаючи про це, я усвідомлюю, що ніколи не зможу повною мірою подякувати своєму Небесному Батьку за все, що я маю. Одне з цих благословень—натхненний журнал *Ліягона*. Просто неймовірно, наскільки точні відповіді, потрібні мені, я отримую щоразу, коли читаю його. Дякую вам за ці послання.

Людмила Л., 13 років, Аргентина

Наші свідчення зростають

Ліягона змінила моє життя і життя членів моєї сім'ї. Це велике знаряддя, оскільки людина може навчатися з неї і набувати знання. Я вдячна журналу за те, що він зміцнив нас, і наші свідчення про Церкву зростають.

Ана Марсела Ехенріке Гойос, Колумбія

Прохання надсилати ідеї для домашніх сімейних вечорів

Ліягоні потрібні ваші ідеї для домашніх сімейних вечорів і розповіді про ваш досвід. Ідеї можна викласти стисло—просто розкажіть про успішний або змістовний домашній сімейний вечір або те, як ви адаптували домашній сімейний вечір до конкретних потреб своєї сім'ї.

Будь ласка, надсилайте ваші ідеї та розповіді (будь-якою мовою) на електронну адресу: liahona@ldschurch.org. Не забудьте вказати ваше повне ім'я, електронну адресу та приход і кіл (або філію та округ).

ІДЕЇ ДЛЯ ДОМАШНЬОГО СІМЕЙНОГО ВЕЧОРА

У цьому номері є статті та вправи, якими можна скористатися на домашньому сімейному вечорі. Ось кілька прикладів:

Традиція світла і свідчення,

с. 10: Підсумуйте статтю і запропонуйте членам вашої сім'ї створити наочне приладдя, щоб продемонструвати, для чого використовується риштування. Обговоріть, які "риштування" Церква дає вашій сім'ї, щоб сягати більших висот у розбудові вашої сім'ї та інших сферах вашого життя.

"Пророки святкують Різдво", с. 20:

Прочитайте кілька історій з життя пророків і поділіться особистим духовним досвідом щодо того, як ваше життя або життя інших людей змінилося завдяки особливій події, що сталась минулого Різдва. Ви можете обговорити, як у цьому пору можна наслідувати приклад наших пророків.

"Безпека і мир у дотриманні заповідей", с. 32: Якщо у вас є малі діти, ви можете запропонувати їм намалювати, як люди вздовж дороги до храму роблять праведні вчинки. Інші сім'ї

можуть прочитати всю статтю і обговорити її, наголошуючи на тому, що "шлях до щастя починається з ... дотримання заповідей".

"Як давати дари Христу", с. 48:

Прочитайте разом статтю президента Генрі Б. Айрінга. Можливо, ваші діти захочуть записати, що б вони хотіли подарувати Спасителю на Різдво, і загорнуть свої зобов'язання у красивий папір, як різдвяний подарунок. Поговоріть про людей, яких вони знають і яким може знадобитися фізична або духовна допомога, або і та й інша.

"Відповідь на Різдвяну молитву", с. 68:

Прочитайте разом з вашою сім'єю історію про Пеггі Шонкен. Можливо, ви захочете розповісти про те, як отримували відповіді на свої молитви і заохотите дітей зробити те саме. Записуйте всі відповіді на молитви, які отримувала ваша сім'я протягом Різдвяної пори.

Свідчення без слів

Мій син Дерек страждає на глобальну апраксію—це означає, що він майже не говорить. Дереку подобаються домашні сімейні вечори і він витрачає місяці на підготовку уроків, щоб поділитися ними з сім'єю.

Одним з його незабутніх уроків був "Сон Легія". Він протягнув мотузку по всьому дому і також назовні. Ми розпочали урок, слухаючи з компакт-диска гімн "Вірую в Христа" і дивлячись на картину, розташовану на столі, на якій було зображено сон Легія. Потім Дерек повів нас, одного за одним, вздовж мотузки.

Коли ми йшли вздовж неї, то з одного боку були зображення Христа, а з іншого щось, що відволікало (наприклад: радіо, телевізор та ігри). Ми зрозуміли, що дісталися кінцевої мети, коли почули музику—улюблену пісню Дерек "Живе, живе Спокутар мій!"

Після того, як всі дісталися місця призначення, Дерек увімкнув DVD-програвач і дав нам подивитися останню частину фільму *Свідчення однієї отари і одного пастиря*, де Ісус Христос являється народу Америки. Дух був дуже сильним, коли, не промовивши ані слова, мій син ділився своїм свідченням про Спасителя.

Венді Томпсон, США

Старійшина
Квентін Л. КукЗ Кворуму
Дванадцятьох Апостолів

СОНЯЧНИЙ ПРОМІНЬ, ЗВ'ЯЗКИ З ГРОМАДСЬКІСТЮ ТА РАДІСТЬ ВІД ЄВАНГЕЛІЇ

Кілька років тому, коли ми зі старійшиною М. Расселом Баллардом служили, як генеральні авторитетні порадики у Церковному відділі зі зв'язків з громадськістю, ми усвідомили, що для того, щоб дізнатися про Церкву, ЗМІ часто зверталися до нечленів Церкви. Маючи бажання змінити цю ситуацію, ми зі старійшиною Баллардом, під керівництвом Першого Президентства, почали відвідувати редакції найбільших газетних видавництв, щоб поділитися посланням про те, що, як святі останніх днів, ми займаємо політично нейтральну позицію. Церква не визначається щодо підтримки кандидатів чи партій. Однак ми самі хочемо давати визначення тому, у що ми віримо. Ми сказали їм: “Ми хочемо, щоб ви приходили і говорили з нами, коли збираєтеся написати про те, у що ми віримо”.

Нас добре приймали і ми побачили, що на наше прохання відгукнулися. І зараз ми спостерігаємо набагато краще розуміння святих останніх днів серед засобів масової інформації. Деякі старі стереотипи були зламані і ми бачимо, що інші люди починають ставитися до нас, як до людей, які мають репутацію тих, хто намагається підходити до життя з точки зору освіти і поінформованості. Ми також помітили, що поза Церквою люди розуміють, що святі останніх днів не всі однакові; наші люди дуже відрізняються одне від одного і кожен є унікальною особистістю.

Завдяки такій зміні у ставленні настав чудовий час, щоб бути членом Церкви і говорити про наші вірування та відповідати на запитання наших друзів і сусідів щодо них. Якщо ми чинитимемо так, то пізнаємо, що не існує нічого більш важливішого, ніж

Як клас Початкового товариства Сонячний промінь, пов'язаний зі зв'язками з громадськістю? Він має до них пряме відношення, коли символізує радість, яку приносить євангелія.

відчуття щастя й радості в євангелії Ісуса Христа. Ми знаємо, яким буде кінцевий результат, ми знаємо, Ким є Ісус Христос, і у нас є можливість отримувати благословення від нашого люблячого Батька на Небесах.

Цікаво те, що наші найкращі місіонери-члени Церкви—які користуються нагодами ділитися євангелією—часто є життєрадісними людьми. Коли я був виконавчим директором Місіонерського відділу, ми раптом помітили, що кількість хрищень у Франції зростає. Заінтриговані, ми поцікавилися причиною зростання там кількості хрищень і виявилось, що їх є кілька. Але однією з основних причин була одна сестра, яка виходила на роботу в понеділок вранці і розповідала про дитячий клас Сонячний промінь. Коли минав Суботній день, вона—з великою радістю й захопленням—розповідала своїм колегам про те, як вона навчала в той день маленьких дітей. Невдовзі її колеги вже не могли дочекатися, коли почують від неї розповіді про Сонячний промінь. І до чого це привело? Ось була група людей, які так само, як і всі ми тривожаться про наш світ і майбутнє, і раптом з'являється людина, яка була не лише щасливою, але й раділа дітям, які і уособлюють майбутнє. Було очевидно, що ця сестра любила Спасителя, і ця любов сяяла. Її колеги хотіли дізнатися більше.

Якщо ми радіємо тому, що маємо, якщо ми відчуваємо радість і висловлюємо її,—ми стаємо щасливішими. Ми робимо те, що хоче від нас Господь, ми стаємо кращими людьми і, спілкуючись з тими, хто оточує нас,—з нашими дітьми, друзями і сусідами—ми стаємо щасливішими. Радість—це ключ. Коли ми ділимося радістю, яку приносить нам євангелія, то виконуємо те, що хоче від нас Господь. ■

Адаптовано з інтерв'ю на Mormon Channel. Щоб послухати все інтерв'ю англійською мовою, зайдіть на сайт mormonchannel.org/conversations/27.

Книга Мормона, дар від Небесного Батька

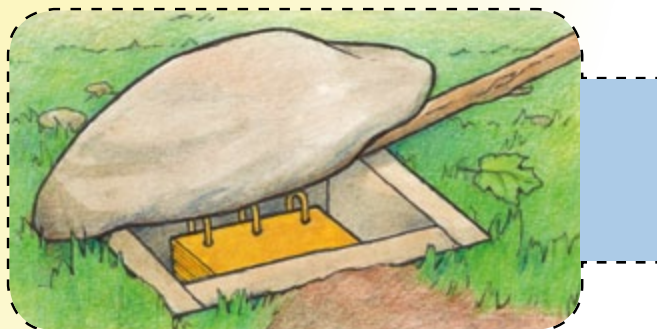
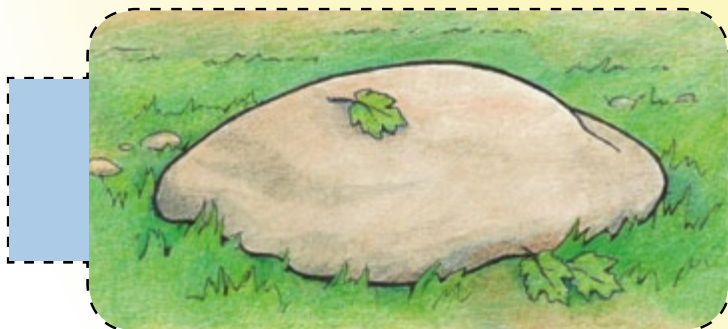
Джозеф Сміт—Історія 1:29–35, 42–54, 59–60

Джозеф Сміт

Ангел Мороній

Цього року в багатьох номерах *Лягони* містяться фігурки персонажів з Книги Мормона. Щоб вони були достатньо міцними і ними було легко користуватися, виріжте фігурки і приклейте або прикріпіть клейкою стрічкою до картону, невеличких паперових мішечків або паличок. Зберігайте кожен набір у конверті або мішечку разом із написом, що вкаже, де в Писаннях шукати історію, яка відповідає цим фігуркам.

Так само як вогники прикрашають прихramову ділянку біля деяких храмів о Різдвяній порі, запрошуючи відвідувачів відчувати тиху радість, яка там панує, Ісус Христос сяє, як Світло для світу, запрошуючи всіх відчувати мир і радість, які Він пропонує через виконання євангельських обрядів, особливо тих, які отримують у Його святому домі. Найбільша радість, яку кожен може відчувати,—це знання про те, що завдяки запечатувальним обрядам, що виконуються у храмі, шлюб може тривати після смерті, а сімейні узи можуть зберігатися навіки. Див. “Священні зміни”, с. 24, “Зосередитися на вічній сім’ї”, с. 28 і “Світло для світу”, с. 64.

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ

4

UKRAINIAN

0

*128 mm
front flap*

*5mm
trim
bleed*

ГОТУЙТЕСЯ ДО ВИКОРИСТАННЯ Нових навчальних матеріалів для молоді

Починаючи з січня, викладання і навчання у кворумах Ааронового священства, на уроках Товариства молодих жінок і заняттях Недільної школи буде змінено.

Відгуки від тих, хто вже користувався Новими навчальними матеріалами для молоді

Упродовж минулого року в колах по всьому світу проводилося тестування нового методу навчання в неділю. Ті, хто застосовував його, кажуть, що він справив на них великий вплив. Ось що вони сказали:

Від молоді

“Що мені сподобалося найбільше—так це те, що навчання не обмежується лише Недільною школою. Воно ... триває увесь тиждень. І ваш учитель дає вам завдання, а в наступну неділю вам потрібно прийти підготовленими”.

“Як тільки ви починаєте рухатися в правильному напрямку, то дуже легко залучити людей до уроку, тому що саме решта членів кворуму й навчають”.

“У кінці кожного уроку ... кожен, хто б не вів заняття, ... дає нам завдання. ... Тож упродовж тижня ми маємо виконати завдання і стати кращими”.

Від учителів та провідників

“Ми обговорюємо ті завдання, які дівчата отримали попереднього тижня. І, як правило, розповіді про те, що відбувалося в їхньому житті впродовж тижня, коли вони намагалися дотримуватися вчення і вивчати його, ... запрошують Дух швидше, ніж будь-що інше”.

“Ми дали молодим чоловікам можливість робити це, і вони успішно справлялися. Вони допомагали в проведенні обговорень на євангельські теми”.

“Коли [молоді люди] говорять, їхнє свідчення зростає, і вони розуміють те вчення настільки, що воно стає частиною їхнього ества”.

Запитання? Див. третю сторінку цієї особливої обкладинки і lds.org/youth/learn.

128 mm
back flap

5mm
trim
bleed

ЗАПИТАННЯ І ВІДПОВІДІ

Що стало причиною внесення змін?

Цей новий підхід до навчання допоможе молоді краще підготуватися до розмови про євангелію зі своїми друзями, бути готовими до служіння на місії та в сім'ї зараз і в майбутньому, та поглибити їх свідчення про євангелію. Це станеться, якщо молодь активно вивчатиме Писання, ділитиметься думками і прийме запрошення застосовувати вивчене поза стінами класу. Під час уроків молодь вивчатиме учення сучасних пророків, які зараз вивчаються у Церкві.

На яких заняттях будуть використовуватися нові уроки?

Під час зборів кворумів Ааронового священства, на заняттях Товариства молодих жінок і під час уроків Недільної школи для молоді віком 12–18 років будуть використовуватися уроки, призначені для недільного навчання. Кожного місяця на зборах кворумів, заняттях Товариства молодих жінок і уроках Недільної школи основна увага приділятиметься одній і тій самій доктрині, наприклад: Божество, і тому, як зміцнювати одне одного, живучи за цим вченням і навчаючи його.

Якими будуть уроки в неділю?

Уроки будуть присвячені конкретній темі кожного місяця, яка основоюватиметься на євангельських питаннях, що виникають у молоді. Кожну тему—всіх їх буде 12—можна буде розкривати за кількома планами навчання на вибір учителя. Якщо потрібно, один план навчання можна буде використовувати більше тижня. Молоді люди навчатимуться і з власного досвіду дізнаватимуться, що означає навчати євангелії, коли розповідатимуть історії з особистого життя і ділитимуться думками, обговорюючи євангельську тему місяця.

Що міститься у планах навчання?

Схеми не є приписанням щодо того, чого і як навчати. Натомість вони допомагають насамперед самим вчителям засвоїти вчення, а вже потім створити умови для його засвоєння учнями. Вчителі можуть пристосовувати навчання до потреб студентів. Кожен план містить виноски та Інтернет-посилання, які будуть постійно оновлюватися, особливо на останні вчення провідників Церкви.

Де можна знайти нові уроки?

Плани навчання (окремо розроблені для Ааронового священства, Товариства молодих жінок і Недільної школи) знаходяться он-лайн на сайті lds.org/youth/learn. Друковані примірники будуть доступні тим, хто не має доступу до Інтернету.

Чи ці нові настанови щодо навчання в неділю поширюватимуться на спільні заходи?

Ми заохочуємо президента класів та кворумів брати до уваги тему місяця, коли вони плануватимуть спільні заходи. Ідеї для проведення заходів, що містяться у планах навчання, можна брати за основу для такого планування. Щоб проглянути плани, зайдіть на lds.org/youth/learn.

Якими мовами доступні уроки?

Уроки будуть доступні китайською (кантонська і мандаринська), датською, голландською, англійською, фіджійською, фінською, французькою, німецькою, угорською, індонезійською, італійською, японською, корейською, монгольською, норвезькою, португальською, російською, самоанською, іспанською, шведською, тайською, тонганською та українською. У підрозділах, де розмовляють іншими мовами, навчання й надалі проводитиметься за матеріалами уроків, які використовувалися в минулому.

*Шукайте в січневому номері журналу:
За Мною йдіть: Навчальні матеріали для молоді*

ЯК МИ НАВЧАЄМОСЯ РАЗОМ У ГОСПОДНІЙ СПОСІБ

Молоді

Навчатися у Господній спосіб означає приходити на урок готовими до навчання, вивчати Писання і слова пророків, пояснювати євангельські істини іншим і розповідати про те, як життя за євангелією вплинуло на ваше життя.

Учителям

Якщо ви будете виявляти особисту зацікавленість до життя ваших студентів, то зрозумієте їхні потреби, між вами встановляться стосунки, і під час навчання студенти здобудуть досвід, що сприятиме їхньому особистому наверненню. Новий навчальний план допоможе вам краще зрозуміти вчення і знайти ідеї щодо того, як залучати молодь до навчання. Таке викладання означає не читання лекцій, а ведення розмови, яку скеровує Дух.

Батькам

Якщо ви виявите особисту зацікавленість до того, що вивчають ваші діти, це допоможе вам допомогти їм більш відповідально ставитися до навчання. Запрошуйте дітей навчати сім'ю того, про що вони дізналися. Якщо ви будете давати їм можливість це робити, зміцниться їхнє свідчення і покращиться здатність ділитися євангелією.

Дорослим провідникам молоді

Ви відповідальні за те, як цей навчальний план застосовується у вашому приході чи філії. Якщо ви будете проводити постійні тренінги й показувати приклад того, як навчати в Господній спосіб, ваші вчителі засвоять цей метод викладання. Зосередьтеся на потребах молодих людей і знаходьте способи того, як допомагати молоді, батькам, провідникам і вчителям обговорювати ці потреби. Цей новий навчальний план сприятиме процесу навернення молоді у вашому приході чи філії.

Більш докладна інформація міститься у *Навчати євангелії, як навчав Спаситель* і на сайті lds.org/youth/learn.

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ

